

Hayat

SAYI : 30 • 24 TEMMUZ 1975 • 5 LİRA

Fotoğraflarla

**Atatürk'ün
hayatında
Lâtife Hanım**

•
**Celâl Bayar,
Menderes'i
nasıl tanıdığını
anlatıyor**

**Turistler
KÜTAHYA ÇİNİLERİ'ne
hayran!**

Hattric

Yeni Hattric Extra Dry Beğenilen Erkeklerin Büyük Kokusu

Günümüzde, erkekler için
hazırlanmış bir bakım serisi
sadece bakım sağlamaktan
başka şeyler de vermek
zorundadır.

Bu nedenle, Hattric Extra
Dry'in kusursuz bakım
özellikleri yanında,

büyükliğini, başkalığını
duyuran özel bir kokusu da
vardır:

Erkeksi, Buruk, Güvenli...

Ve kadınların erkeklerde
aradıkları bir başkalık.

İşte Hattric'in bu özelliklere
sahip mamulleri...

Hattric extra dry
kolonyası
Bu kolonya, nefis
bir koku ile
tazelik için ideal
kompozisyonudur.

Hattric extra dry
deodorant
(vücut spray'i)
Size devamlı
bir tazelik
verir.

Hattric extra dry
(Traş losyonu)
Cilde, traş sırasında
kaybettiği tazelik
ve gerginliği
iade eder.

Hattric extra dry
(Traş köpüğü)
Çabuk ve cildi
koruyan bir traş
için kremli köpük.

Hattric extra dry
(Traş kremi)
Kremli köpüğü ile
sakalı pürüzsüz
bir traş imkân
verecek biçimde
yumuşatır.

Almanya

Hayat

Bu hafta okuyacaklarınız

Makaleler

Sohbet köşesi 5

Hayatta neler oluyor,
biliyor musunuz?

Dünden - Bugünden 6

Dizi yazılar

Menderes'in bilinmeyen
 tarafları 11

Paşalar şehri İstanbul 46

Röportaj - Belge

Kütahya çiniciliği 7

Atatürk'ün hayatında
Latife hanım 18

Boğaz iskeleleri 28

Aktüalite - Magazin

Haftanın ardından 4

Mozambik'te bağımsızlık
bayramı 14

Tatlı Sert'in yeni kadın
yıldızı İstanbul'daydı 16

Cambaz çocuklar 26

Sinema haberleri 30

Bir tablosuyla ressam Dürer 32

Jacqueline yine koca peşinde 56

Roman - Hikâye

Bir ölünün defteri 52

Mutlu istakozlar (hikâye) 37

Kadın - Ev - Sağlık

Moda 41

Gençlerin güzellik sorunu 40

TV ile ruh tedavisi 60

Babalar da annelik yapabilir 61

Sürekli sütunlar

Cemiyet 45

Hayat arkadaşı 22

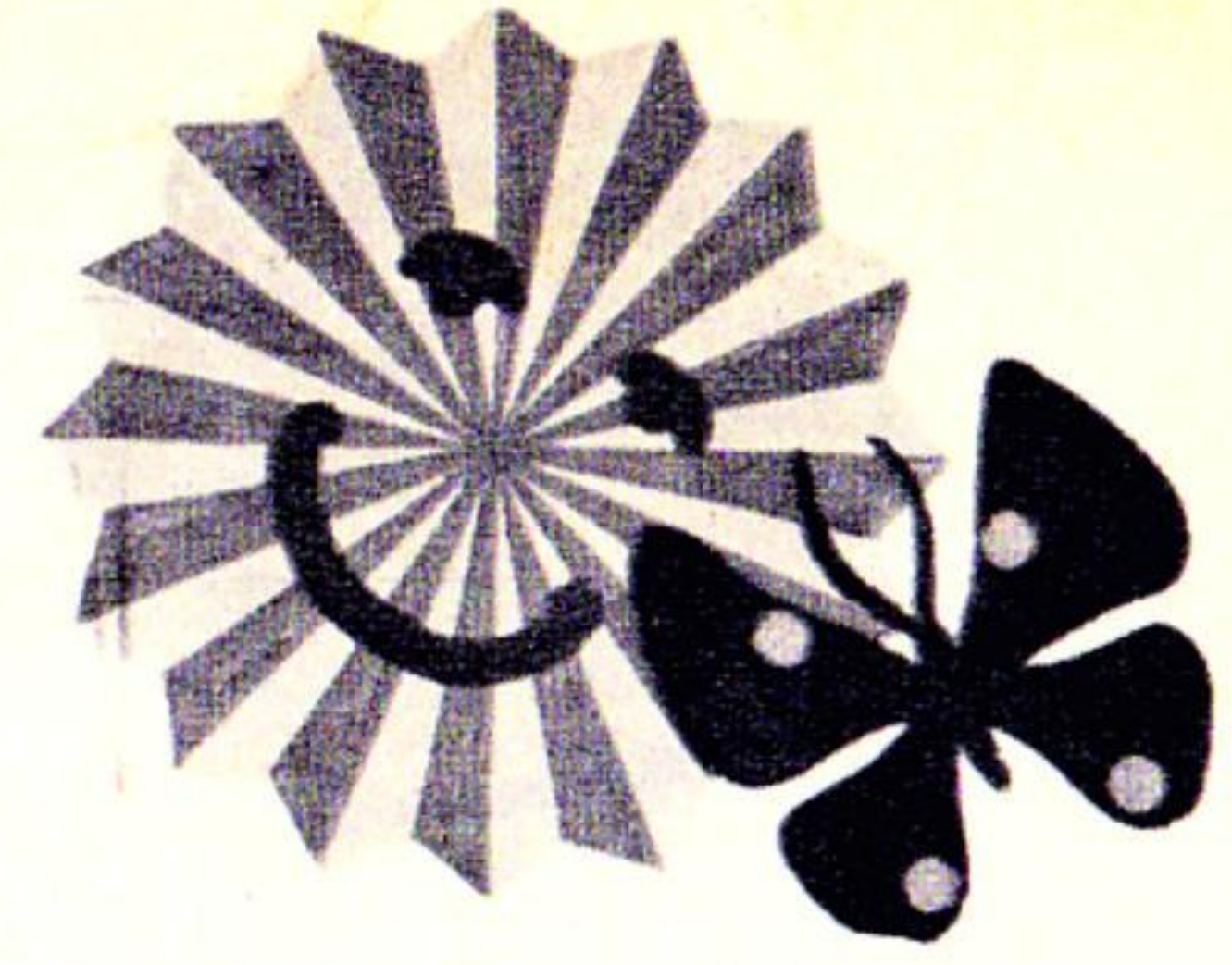
Bu haftaki falınız 59

Bulmaca,
Okuyucu mektubu 62

Mizah

Karikatür 51

BEDAVA TATİL BEDAVA GEZİ!

6 Hayat okuyucusu için son şans!

**Bedava Marmaris Tatili ve
Bedava Avrupa Gezisi programlarının
üçüncüsüne katılmak için kuponlarınızı
gönderebilirsiniz!**

Hayat mecmuasının, Turizm Bankası ve Antur Turizm Şirketi'yle ortaklaşa düzenlediği «Bedava Yaz Tatili» ve «Bedava Avrupa Gezisi» programlarının kuponlarının yayınlanması sona ermiş bulunmaktadır.

18 okuyucumuzun yararlandıkları bu programın üçüncü ve sonuncusunun talihlilerini tespit etmek için çekilecek kur'aaya katılma şartlarını aşağıda açıklıyoruz.

BEDAVA YAZ TATİLİ

Dördüncü ve son kuponunu 29. sayımızda yayınladığımız «Marmaris Tatili» kur'asına katılmak ve Turizm Bankası'nın Marmaris Tatil Köyü'nde 13 ve 19 ağustos tarihleri arasında bir hafta bedava yaz tatili geçirmek isteyen Hayat okuyucusu aileyi tespit etmek için şunları yapmanız gerekmektedir:

1 Biriktirdiğiniz ve 1'den 4'e kadar numaralanmış HAYAT - TURİZM BANKASI MARMARİS TATİLİ kuponlarını keserek bir kâğıda yapıştırın ve aynı kâğıdın üzerine açık isim ve adresinizi, varsa telefon numaranızı kaydederek, bunu bir zarfa koyun. Zarfın üzerine HAYAT MECMUASI BEDAVA MARMARİS TATİLİ KUR'ASI - TÜRBE-DAR SOKAK NO. 22, İSTANBUL adresini yazarak zarfı kapatın ve postayla gönderin, ya da bizzat idarehanemize verin. Zarfın üzerine başka bir şey yazılmayacaktır.

2 Bedava Marmaris tatili için kupon gönderme işlemi 31 temmuz perşembe günü akşamı sona erecektir. Bu tarihten sonra gelen zarflar, kur'aaya katılamayacaklardır.

3 Gönderilen zarflar numaralanacak ve noter huzurunda yapılacak çekilişle, Turizm Bankası Marmaris Tatil Köyü'nde 7 gün bedava ağırlanacak iki kişilik bir aile tespit edilecektir.

4 Kur'ayı kazanan aile, mecmuamızın 7 ağustos tarihli 32. sayısında açıklanacaktır.

5 Noter huzurundaki çekilişte Marmaris Tatili kur'asını kazanan aileden sonra, sırayla üç aile de yedek olarak seçilecektir. Kur'ayı kazanan aile, herhangi bir nedenle hakından yararlanmak istemediği takdirde, sırayla yedek ailelerden biri çağrılacaktır.

Şimdiden okuyucularımıza mutlu bir yaz tatili dileriz...

BEDAVA AVRUPA GEZİSİ

Hayat mecmuası ve Antur Turizm Şirketi işbirliğiyle gerçekleşen «Bedava Avrupa Gezisi» nin üçüncüsüne katılmak için de, sonuncusunu 28. sayımızda yayınladığımız mavi renkli dört kuponu şöyle göndermeniz gerekmektedir:

1 Mavi BEDAVA GEZİ kuponlarının A, B, C ve D harflerini taşıyan dördünü kestikten sonra, bunları bir kâğıda yapıştırın ve aynı kâğıda açık ad ve adresinizi, varsa telefon numaranızı, okunaklı olarak yazın.

2 Mavi kuponlarla adresin bulunduğu kâğıt bir zarfa konularak zarf kapatılacak, ön yüzüne HAYAT MECMUASI BEDAVA AVRUPA GEZİSİ KUR'ASI - TÜRBE-DAR SOKAK NO. 22, İSTANBUL adresi yazılacak, zarfın üstüne başka bir şey eklenmeyecektir.

3 Zarflar postayla gönderilecek veya bizzat idarehanemize verilecektir. Üçüncü kur'aaya katılabilmek için zarfların en geç 31 temmuz perşembe günü akşamına kadar gönderilmesi gerekmektedir. Bu tarihten sonra gelen zarflar, kur'aaya katılamazlar.

4 Gönderilen zarflara birer numara verilecek ve noter huzurunda yapılacak çekilişle üçüncü BEDAVA AVRUPA GEZİSİ'ne katılacak 4 talihli Hayat okuyucusu tespit edilecektir.

5 Kur'ayı kazanan 4 okuyucunun adları 7 ağustos tarihli 32. sayımızda açıklanacaktır.

6 Kur'ayı kazanan okuyucularımızdan herhangi birinin geziye katılmaması halinde, onun yerini almak üzere ayrıca 1'den 8'e kadar 8 de yedek seçilecek ve bunların da adları aynı tarihli dergimizde açıklanacaktır. Kur'ayı kazananlardan herhangi biri geziye katılmayacak olursa, yerlerine sırayla bu yedekler çağrılacaktır.

Okuyucularımıza şimdiden mutlu yolculuklar dileriz...

DİKKAT! Hayat'ın Büyük Türk Sözlüğü armağanından yararlanmanız için yayınladığımız 21. kupon, bu hafta arka kapağımızda.

haftanın ardından...

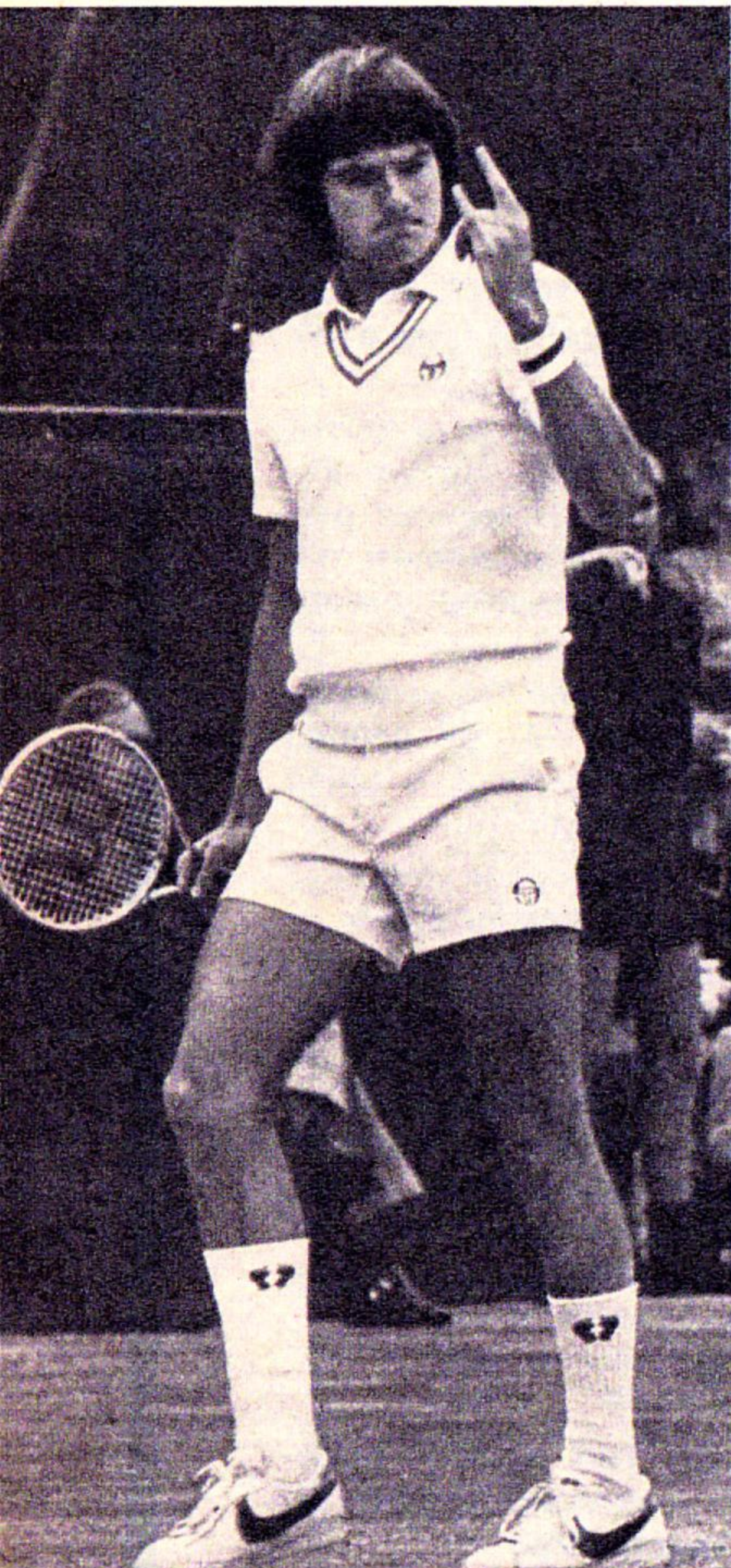
ASCOT'TAN FETHİYE'YE!

Ascot yarışları, her yıl olduğu gibi bu yıl da at meraklısı pek çok soyluyu bir araya getirdi. Kerim Ağa Han ve eşi Begüm Salime de oradaydılar. Ağa Han ve eşi, daha sonra Akdeniz'de bir yat gezisine çıktılar. Bu arada Fethiye kıyılarına da uğramayı ihmal etmediler. Yandaki fotoğrafta Kerim Ağa Han, Prenses Alexandra'nın eşi Angus Ogilvy, Begüm Ağa Han ve Prenses Alexandra birlikte görülüyor. (Fotoğraf: Richard Slade - Camera Press)

BU RAUNDU DEMİREL ALDI...

Şiddetli yaz sıcaklarına rağmen miting alanları hararetini geçen haftalarda da sürdürdü ve Sakarya Belediye Başkanlığı için 12 temmuz cumartesi günü CHP, AP ve MSP Genel Başkanları, Ecevit, Demirel ve Erbakan, aynı cadde üzerinde, ayrı koltuklarda partilerinin görüşlerini yansıttılar. Hemen ertesi günü yapılan seçimlerde ise, AP'nin başkan adayı Behçet Deryaoğlu, geçerli oyların yüzde 52,7'sini (17 581 oy) alarak seçimi kazandı. CHP adayı Cemal Sakarya ise 13 573 (yüzde 40,7) oy toplayabildi. MSP'nin oyları ise yüzde 5,6'yı aşmadı (1 877 oy). Böylece bir süredir estirilen seçim havası, ilk defa geniş çapta sandıklarda yankılandı ve ilk raundu Demirel kazanmış oldu. Yukarıdaki fotoğrafta üç parti liderinin birbiri ardından yaptıkları konuşmalarda, son konuşmayı yapan Başbakan Demirel, kürsüde... (Fotoğraf: THA)

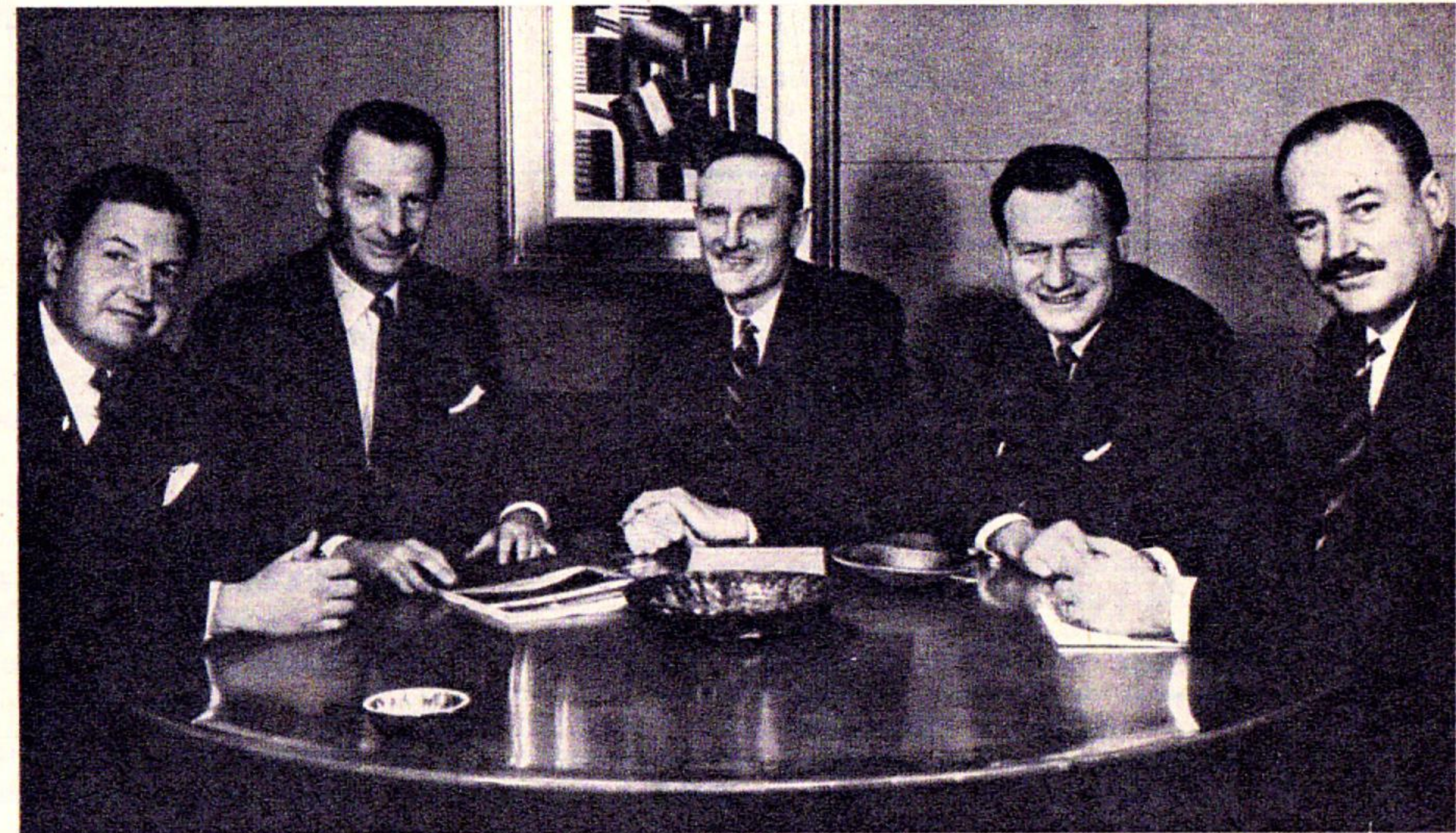
CONNORS final maçında hep böyle hakemlere itiraz etti, ama yine de yenilmekten kurtulamadı.

ARTHUR Ashe ise kupayı aldığı zaman, ABD adını taşıyan eşofmanını gururla sırtına geçirmişti...

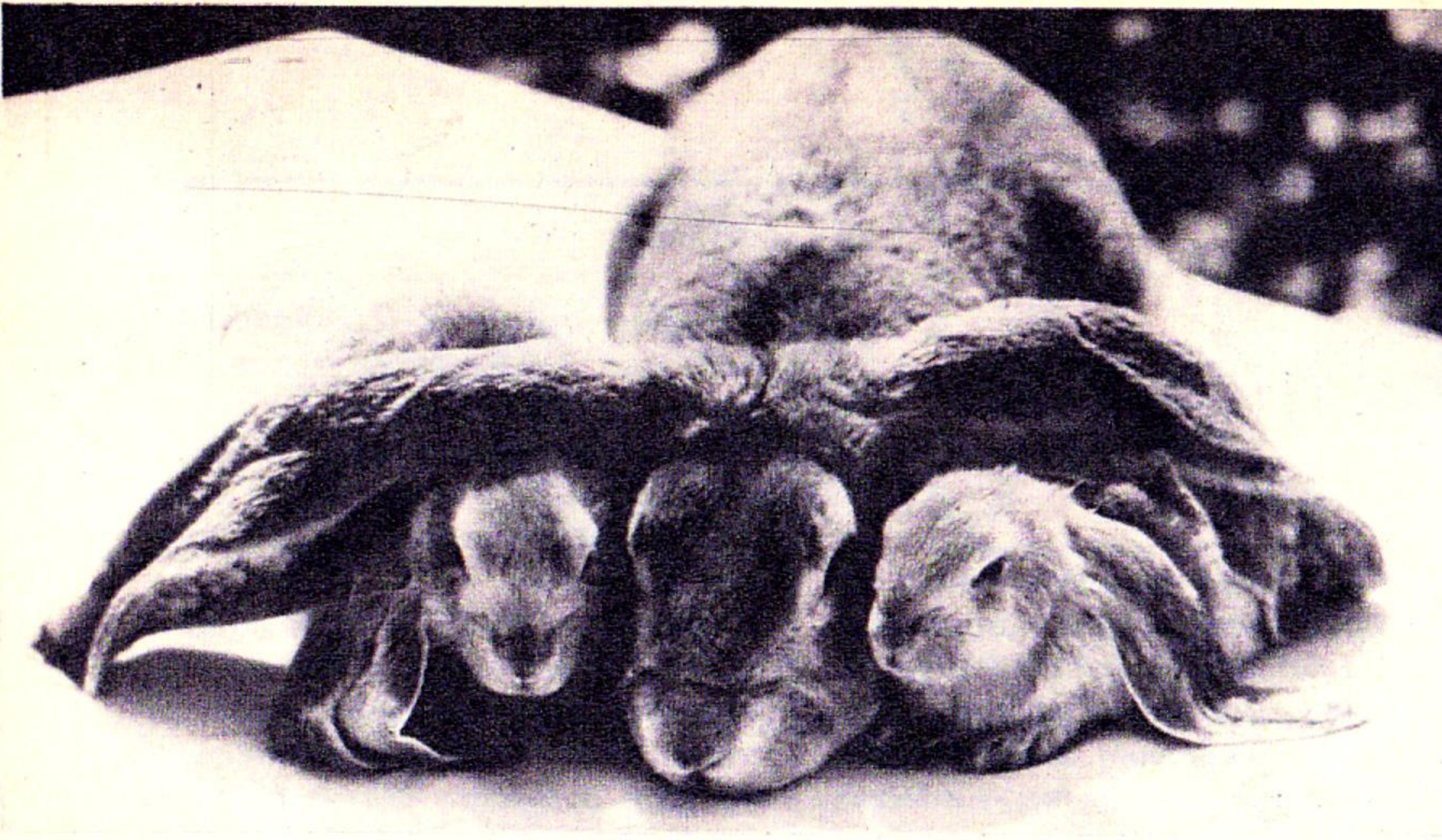
SİYAH KAZANDI!

Zenci boksör Muhammed Ali ve Zenci Olimpiyat şampiyonları Smith ve Carlos gibi, o da yumruğunu havaya kaldırarak selâmını veriyor. Buna rağmen kendisine, «Amerikalıların en Amerikalısı» diyorlar. Herhalde TV'de oyununu izlediğimiz, ilk defa Wimbledon tenis turnuvasını kazanan Zenci sporcu Arthur Ashe'tan bahsettiğimizi anlamışsınızdır. Ezeli düşmanı California'lı Jimmy Connors'u dört sette, gözünün yaşına bakmadan yenilgeye uğratan oydu. Buna rağmen turnuvanın tek kadınlar şampiyonluğunu kazanan Billie Jean King'in dediği gibi, «tenis sporunun son centilmeni», bahtsız beyaz rakibinin elini sıkmayı da ihmal etmedi. Sporculuk da zaten bunu gerektiriyordu.

SÜRÜSÜNE BERKET!

• Dünyanın en zengin ve en kalabalık ailelerinden biri de hiç kuşkusuz Rockefeller ailesidir. Üstteki fotoğrafta Rockekeller kardeşlerin 1950' de tam kadro halinde çekilmiş bir fotoğrafını görüyorsunuz. Soldan itibaren: David, Rockefeller kardeşlerin en küçüğü. Yanında ünlü konuşmacı Laurance Spellman. Ortada, Amerika Birleşik Devletleri Başkan Yardımcısı Nelson. Nelson'un sağında, John Davidson, Rockefeller kardeşlerin en büyüğü. Sağda, en kenarda ise, bir süre önce ölen eski Arkansas valisi Winthrop Rockefeller. Bu kadronun temsil ettiği servetin ise milyonlarla ifade edildiğini tahmin edersiniz! (Fotoğraf: P. Halsman - Camera Press)

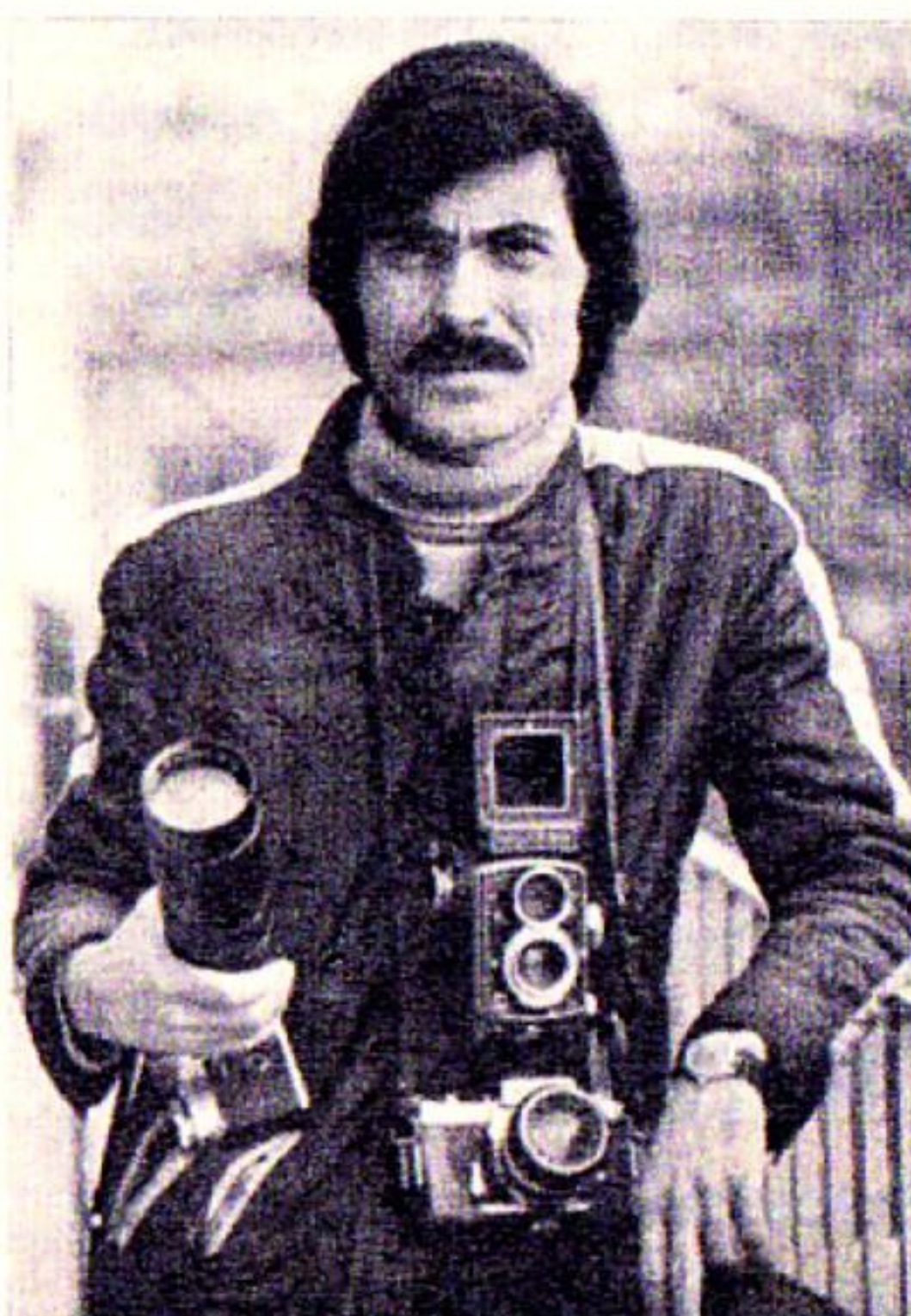
KORUYUCU KANAT DEĞİL, KULAK!

Tavşan, hayvanlar âleminin en ürkek yarattığı olarak bilinir. Hele yavru tavşan için dünya korkunç, tehlikelerle dolu bir yerdir. Minik yavru tavşan, ancak babasının yanında olduğu zaman kendini güvence altında hisseder. Hele babası, uzun kulaklı cinsten tavşan ise, mesele kalmaz. Babanın kulakları altına sığınan yavru tavşan, kendini meçhul tehlikelerden uzaklaşmış sayabilir. Cenevre'de yaşayan bu uzun kulaklı tavşanın beş yavrusu var. Yavruların anası öldüğü için yavrulara baba bakıyor. Cenevre'de Henri Pessina adında bir berberin himayesinde yaşayan uzun kulaklı tavşan ailesinin şimdilik hiç bir şeyden şikâyetleri yok. Baba tavşan, anasız yavrularına elinden geldiği kadar iyi davranıyor. Yalnız babanın kulaklarına dokunmak yasak. Yavrular, bu yasağa uymak zorunda (Fotoğraf: Ralph Crane - Camera Press).

ARKADAŞIMIZ KUTLU ERTUNA FOTOĞRAF DALINDA ÜÇÜNCÜ OLDU

Istanbul Gazeteciler Cemiyeti tarafından düzenlenen «Gazetecilik Başarı Armağanı Yarışması» geçen hafta sonunda sonuçlandı ve mecmuamızın foto muhabirlerinden Kutlu Ertuna, geçen yıl Kıbrıs Barış Harekâtı'ndan sonra Kıbrıs'ta çektiği ve 26 Eylül 1974 tarihli 40'inci sayımızın kapağında yayınlanan «Namludaki sulh güvercini» fotoğrafıyla üçüncülük kazandı. Kutlu Ertuna ve diğer başarı armağanı kazanan meslektaşlarımız, sansürün kaldırılmasının 67'nci yıldönümü olan 24 Temmuz günü (bugün) düzenlenecek törende armağanlarını alacaklar. Üstte, üçüncülük alan fotoğraflı kapağımız, sağda, arkadaşımız Kutlu Ertuna görülüyor.

BİRİBİRİNE SAYGILI İKTİDARLA MUHALEFET

Sohbet
KÖŞESİ

SİYASÎ partilerimiz, bugün olduğu gibi, birbirlerini hasım sayacakları yerde, aslında olması lâzımgeldiği gibi, kendilerini memlekete hizmet bahsinde yarışa girmiş iki vatansever grup say-salardı ne kadar iyi olacaktı! Eğer böyle olabilseydi, bir gün bakacaktınız, hükümet başkanı Meclis'te: «Filan işi şu şekilde yapmayı düşünüyoruz; eğer böyle yaparsak vatandaşlarımız bundan çok faydalanacaklar, memleketimiz daha da ileri gitmiş olacak!..» dediği zaman muhalefet lideri oturduğu yerden ayağa kalkıp: «Eğer yapmaya karar verdiğiniz bu işi söylediğiniz gibi değil de bizim düşündüğümüz gibi yaparsanız bundan hem daha çok vatandaşı faydalandırır-sınız, hem de memleket daha hızlı kalkınmış olur. Şöyle ki...» diyerek yapılacak işin nasıl daha faydalı olacağını uzun uzun anlatacak, hükümet de bir müddet sonra, Muhalefetin öne sürdüğü teklifin doğruluğunu kabul ettiğini bildirerek planında değişiklik yaptığını alkışlar arasında beyan edecekti...

Ama, ne yazık ki, Türkiye demokrasi yolunda demir değnek, demir çarık yürümeğe çıktığı çeyrek yüzyıldan beri ne böyle bir iktidar, ne de buna benzer bir muhalefet görmüştür. Muhalefet ile iktidar mensupları bizde, nendense, daha başlangıçtan beri, meydanlarda birbirlerini kötülemekten, meclislerde sil-le tokat karşı tarafa saldırmaktan kendilerini alama-yan, vatana hizmet bahsinde her biri ötekini âciz, beceriksiz, bilgisiz sayan, hatta vatani sevmeyi bile birbirilerine bırakmayan, rakiplerini ancak kötülük etmeye ehliyetli gören iki ayrı zümredir.

Hele bir bahis açılıp da muhalefet iktidarı veya iktidar mensupları muhalefeti iyice aşağıladıktan, söyledikleri ağır sözlerle âdeta iler tutar yerlerini bırakmadıktan sonra birbirlerine «Sayın!» demeleri yok mu, doğ-

rusu, insanı çileden çıkarıyor. Bir adama beceriksiz, şaşkın, hilekâr, hırsız, hatta hain dedikten sonra aynı adam için «Sayın Bilmemkim» demek ya sarfedilen bu ağır sözlerin manasını bilmemek veya «Sayın» kelimesinin «Muhterem», «Saygı değer» manasına geldiğini düşünmek sayesinde mümkün olabilir. İnsan, yüzüne karşı «Sen birşey bilmiyorsun. Senden bu memlekete hayır gelmez!» dediği adamdan nasıl «Sayın!» diye bahse-der, şaşıyorum ve bundan da şu manayı çıkarıyorum ki aslında partililer, iktidarda olsunlar, muhalefette olsunlar, vazifelerinin karşı tarafa saldırmak, birbirlerini kötülemek, halkın karşısında birbirlerini küçük düşürmek olduğunu sanmakta, bir partili bu tarafta ise öbür tarafa küfür etmek, öbür tarafta ise bu tarafın ipliğini pazara çıkarmak işini görmesinin kendisinden beklendiğini düşünmekte, partili olmasının tek manasının bundan ibaret olduğu zehabı içinde bulunmaktadır. Çünkü bu zatlar bu ağır görüşmelerden sonra yine birbirlerinin yüzlerine bakabiliyorlar, ellerini sıkabiliyorlarsa bunu yapmaları ancak vazifelerini yaptıklarına inanmaları ile mümkün olabilir. O iş başka, bu iş başka der gibi bir şeydir bu.

Halbuki vatandaş partilerden ve partililerden, herşeyden önce memlekete hizmet beklemektedir. Stadyumlarda esefle görüldüğü gibi partililerin hizmet meydanlarında birbirlerine yuh çekmeleri hiç de hoş bir davranış değildir. Türkiye asırların ihmali yüzünden geri kalmış bir memleketir. Onu partililer, yüksek bilgileri ve anlayışları ile ayağa kaldırarak, ileri götürebilirler. Onlar da vatani bir yana bırakıp birbirleriyle çekişirlerse millet kimden hayır bekleyecek?

ŞEVKET RADO

Hayatta neler oluyor biliyor musunuz?

ENGİN VEREL
Amatörlüğe paydos!

Haklı olmak... Çirkin olmak!

Engin, yetenekli ve genç bir futbolcuydu. Kimine göre 900 000, kimine göre bir milyon lira aldı ve Sarı - Kırmızılı Galatasaray formasına veda edip, bu kulübün ezeli rakibi Fenerbahçe'nin Sarı - Lacivert formasını seçti. Böyle olunca da, kızılca kıyamet koptu. Kıyameti koptu, önce Galatasaraylılar elbette. Ama iki türlü Galatasaraylı. Yönetici sınıfı ve yüreği amatör, Galatasaray seyircisi.

Galatasaraylı seyirci, iki yıldır alkış tuttuğu, yüreğini hop oturtup, hop kaldıran bir delikanlının, para karşılığında ezeli rakibinin renklerini seçmesini bir türlü hazmedemiyor. Bu yüzden Engin'e kızıyor, onu

baştan çıkartan rakip yöneticilere kızıyor, değerli bir futbolcuyu elinde tutamayan kendi yöneticilerine kızıyor. Kızmakta da yerden göğe kadar haklı.

Galatasaraylı yöneticiler ise, «Aradaki anlaşmaya rağmen futbolcumuzu aldı» diye Fenerbahçeli yöneticilere kızıyorlar, yüzbinlere evet dedi diye, Engin'e kızıyorlar. Ama onlar için de, haklılar diyemeyeceğiz.

Sen «amatör» diye anlaştığın bir futbolcuya 400 bin, 500 bin vermeye razı ol, yani amatörlük denen müesseseyi canevinden vur, sonra da karşı taraf bunun bir kat fazlasını sayınca, aradaki anlaşmadan, verilen sözden bahset. Olmaz elbette! Yani haklı sayılmazlar bu tutumlarıyla Galatasaraylı sayın yöneticiler. Haklı olmadıklarını bildikleri için de, gık diyemeden Engin'in tıptış tıptış gidişini seyredeler.

Haklıyı, haksızı ayırdık ya, şimdi de Fenerbahçeli yöneticilerin tutumuna parmak basmadan edemeyeceğiz. Onlar, açık kapılar, talimatnamelerde boşluklar kovalayarak, Engin'in önce aklını çelmişler, sonra çaldıkları minareye bir de kılıf uydurup, bal gibi bu transferi gerçekleştirmişlerdir. Galatasaraylı yöneticiler için «haksızlar» dedik. Ama bu, Fenerbahçelilerin «haklı» oldukları anlamına gelmez. Belki kâğıt üzerinde haklılar. Ama o zaman da, yaptıkları işin en azından «çirkin» olduğunu kabul etsinler.

İşte bizim amatörlüğümüz, işte bizim profesyonelliğimiz. Ama buna da kızmamak gerek. Deveye sormuşlar: «Senin boynun neden eğri?» diye. Cevabını biliriz: «Nerem doğru ki?»...

Ölüm saçan yollar

Son aylarda meydana gelen trafik kazalarına bir göz atacak olursanız, bunların çoğunun Florya sahil yolu, yine Florya'ya kadar uzanan yeni çevre yolu üzerinde vukubulduğunu kolaylıkla tespit edebilirsiniz. Bunu anlamak için ne uzman olmanıza gerek var, ne de bir sayın yetkili. Sadece bir gün, cesaretiniz varsa, bir arabayla yola çıkın, dediğimiz güzergâh içinde şöyle bir dolaşın. Trafik kurallarının ne olduğu hakkında bir parça bile bilginiz varsa, bunların nasıl ayaklar altına alındığını görür, kazaların nedenini de hemen anlarsınız.

Aşırı sürat, bu yollarda... Sollama

yasağına uymamak, bu yollarda... Ana yola beklemeden, sinyal vermeden çıkıvermek, yine bu yollarda... Trafik işaretlerine, lambalarına uymamak aynı yollarda... Anladık, bu yollar bizindir, sizindir, ama can da bizim!

Üstelik ne etkili bir trafik kontrolü, ne yeteri kadar polis memuru ve aracı görülüyor ölüm saçan asfaltta. Belli kavşaklar dışında, her yer dağ başından farksız! Hatta bu kavşaklarda bile, görevli memur şu veya bu nedenle biraz yerinden uzaklaşacak olsa, dağ yarası hemen oraya da hâkim oluveriyor.

Eğri boyunlu devenin, bir başka eğri yeri daha. Ama kimi, kime şikâyet edeceksiniz? Anlaşılan, «Tanrı canımızı kazadan belâdan korusun» diye Şarklı tevekkülüne sığınmaktan başka yapacak şeyimiz yok.

MEHMET ALİ KAYABAL

KARAYOLLARINDA GÜNDELİK MANZARA
Otomobil düşkünlüğünün bedeli.

DÜNDEN - BUGÜNDEN

Yazan:
Midhat Sertoğlu

REŞAD EKREM KOÇU

REŞAD Ekrem Koçu da aramızdan ayrıldı gitti. Böylece Türkiye yerine konulmaz değerlerinden birini daha kaybetmiş oldu. «Yerine konulmaz» deyimini kullanmamın sebebi var. Çünkü bugün 60 yaşından yukarı olan yazar neslinin yeniden yetişmesine imkân göremiyorum. Bunlardan son on yıl içinde kaybettiklerimizin yerine o tipte ve o kalitede tek bir kişinin yetişmemiş olması, bu sözümün delilidir.

Reşad Ekrem Koçu, evvelâ bir bilgindi. Bilgisi, sağlam temellere dayanırdı. Sönmez bir meslek aşkına, parlak ve sürükleyici bir üsluba sahipti. Hele «İstanbul» hakkındaki bilgileriyle boy ölçüşecek kimse yoktu. İstanbul'un kendisine mahsus tarihi bir kültürü vardır. O, bunun büyük uzmanıydı. Kaybedilişiyle bu kültür çok şey kaybetmiştir, hem de ebedî olarak... Bunun ne büyük bir kayıp olduğunu ise ancak onu yakından tanıyanlar bilir. Onun ölümü ile, İstanbul'un âdeta bir parçası kopup gitmiştir.

Kendisi «İstanbul Ansiklopedisi» adlı büyük bir eser hazırlamaktaydı. Maddî imkânları bunun ancak 11 cildini bastırabilmesine yetti. Kendisi ise, tamamını hazırlamış olduğunu söylemiştir. Şimdi Kültür Bakanlığımızdan bu eserin kalan kısmının bastırılmasını bir-ödev olarak bekleriz. Böylece hem onun ruhu şad olur, hem de bir kültür hazinesi zamanla kaybolup gitmekten kurtulur. Ayrıca, bu şehire yaptığı değeri ölçülmez manevî hizmetler karşılığında uygun

bir yere bir büstünün dikilmesi de kadirbilirlik eseri olacaktır. Bu ise, üyesi bulunduğu Gazeteciler Cemiyeti'ne düşen bir görevdir sanırım.

NİTROPENTON

Bu, kalp hastalarının kullandığı bir ilâttir ve doktoru tarafından tavsiye edilen kimse, mutlaka kullanmak zorundadır. Nitropenton darlığı başlamış piyasada. Ben, bundan habersiz olarak şehrin büyük eczanelerinden birisine girdim ve:

— Bir Nitropenton rica ediyorum, dedim.

Tezgâhtar, beni evvelâ uzun uzun süzdü, bir süre düşündü. Sonra az ileride oturan birisine giderek bir şeyler söyledi. O da başını kaldırıp beni bir süre süzdükten sonra:

— Yok! cevabını verdi. Ben de gayriihtiyarî:

— Bu ilâcın bulunmadığını söylemek için neden birbirinize danışma ihtiyacı duyuyorsunuz? dedim ve verecekleri — bence geçerli olmayacak — cevabı beklemeden çıkıp gittim. Ertesi günü ise başka bir eczaneye uğradım, Nitropenton istedim, hemen verdiler.

Bu, sıradan bir ilâç değildir. Piyasada darlığı varsa, ilk önce Sağlık Bakanlığı harekete geçip tedbirini almalı ve bu sıkıntıyı gidermelidir. Hatta bunu bu güne kadar yapmış bile olması lâzımdır. İnşallah bundan sonra yapar diyelim. Çünkü elimizden duadan başka bir şey gelmiyor...

HAYIR, SAYIN TUNÇ!

Türk - İş, kudretli bir teşekküldür. Ancak bu kudretini, yalnız işçilerimizin ölçülmeyecek de-

recede üstün çoğunlukla kendisine bağlı olmasından almaktadır. Bu, elbette çok önemlidir; ancak asıl önemli olan Türk - İş'in bu güne kadar hiç bir siyasi teşekküle angaje olmamış bulunmasıdır. İşte, onun kudreti ve tesirliliği buradan gelmektedir. Bundan vazgeçip herhangi bir siyasi teşekküle angaje olunca da bu kudretini kaybedecektir. Çünkü o teşekkül, ya iktidarda veya muhalefette bulunacaktır. İktidarda bulunduğu takdirde «Nasıl olsa bizden yana ve bize bağlı» diyerek onu bir baskı unsuru kabul etmeyecek ve tesirini duymayacaktır. Muhalefette kaldığı sürede ise, o sırada iktidar olan zümre Türk - İş'i de kendisine karşı sayacak ve ona göre davranacaktır. Bu her iki durum ise işçinin aleyhinedir. Aslında bu ve benzeri teşekküllerin hiç biri siyasi zümrelere angaje olmamalı ve özgürlüklerini korumalıdır. Hem kendi çıkarları, hem de yurt çıkarları bu yöndedir ve ancak bu sayede kendilerine düşen hakikî görevi yerine getirebilirler.

Bana bu satırları yazdıran sebep ise Türk - İş Başkanı Sayın Tunç'un gazetelerde gördüğüm:

— Gerekirse bir partiyi destekleriz... şeklindeki beyanıdır.

Hayır sayın Tunç, ne böyle bir gerek ve ne de Türk - İş'in buna ihtiyacı vardır. Onun büyük kudretini harcamadan evvel bir iyice düşünüp taşınmak lâzım. Çünkü bu, tıpkı akıp giden zaman gibi, bir kere elden giderse bir daha asla geri dönemez.

HEPSİ BAŞKA, HEPSİ GÜZEL

Kütahya'ya
gelip de çini
almayan turist
yok...
Hele Türk
desenli
tabaklar
Avrupalıların
yakın ilgisini
çekiyor.
Turistler
Kütahya'dan
dostlarına da
hediye çini
götürüyorlar.

Türk çinileri yerli, yabancı herkesi hayran bırakıyor...

Kütahya denince akla
hemen çinileri gelir.
Vazodan tabağa, kadehten
panoya kadar pek çok çini
yapılır Kütahya'da...

Ne var ki
çiniciliğimizin geçen
yüzyıllardaki güzellik ve
kalitesine erişmesi için gereken
önemin verilmesi şart!

Yazı ve fotoğraflar: YALÇIN KILAN

KALİTELİ ve sanat değeri yüksek olan çiniler yabancılar tarafından da beğeniliyor. Oysa ihracat gücünden çiniler dış ülkelerde pazarlanamıyor.

KLASİK motiflerle süslü çinilerin yanında modern desenliler de var. Daha iyi kalitede çini yapılabilmesi için imalâthanelerin ıslahı gerek.

Washington'daki caminin çinileri Kütahyalıların eseri

DEKOR İŞÇİLİĞİ

Yapılan çinilerin süslenmesi işinde genellikle kadınlar ve genç kızlar çalıştırılmaktadır. Bugün için ücretlerin düşük olması ihtisaslaşmaya imkân vermemektedir. Bu da kaliteli işçi bulmak yönünden imalatçıları güç durumda bırakmaktadır.

Göz nuru, el emeği eseri çiniler Kütahya'nın iftihar vesilesi... Toprağa şekil verilmesinden sırlanıncaya kadar her safhası, çiniciliğin bir sanat olduğunu ortaya koyuyor.

KÜÇÜK imalâthanelere karşı sessiz, fakat amansız bir imha savaşı açan yirminci yüzyıl teknolojisi, ata yadigarı sanatları birer birer tarihin sayfalarına gömüyor. Mâmul maddeler fabrikalardan sandık sandık yüklenirken, «göz nuru, el emeği» ile yaratılan eserlerin rekabet şansı elbette kendiliğinden çözülecekti.

Bu bâdireden çinicilik sanatımız da yakasını kurtaramadı. Nitekim, geçmiş yüzyıllardan kalma çini sanatı örnekleriyle, bugünün eserleri arasında karşılaştırma yapanlar, kalite, teknik ve sanat yönünden bir hayli gerileme olduğunu kabulleniyorlar. Kısacası, teknoloji rüzgârı, Kütahya çiniciliği üzerinde tahribat yapmış, ancak bereket versin, onu tanı bir ölüme götürememiştir.

Dünyanın hiç bir yerinde rakibi bulunmayan bu mahallî sanatımızı ihya etmek, eski seviyesine çıkart-

ALÇI kalıpların içine konan çamur yavaş yavaş suyunu çekerek koyulaşır. Şekil verme zamanı gelmiştir.

mak, iç ve dış pazarlarda tanıtmak üzere, son 15 yıl içinde bazı teşebbüsler yapıldı. Bir yandan da işin tekniği geliştirilecek, motifler çeşitlendirilecek, kalite düzeltililecekti. Ancak bütün bu çabalardan doğan sonuçlar, sadece inceleme raporları kaleme almak ve birtakım tavsiyelerde bulunmak noktasından öteye gidememişti. Şimdi Vehbi Koç Eğitim Vakfı'nın düzenlediği ve 40 öğrencinin katıldığı «Türk Çini Sanatı» kursu açıldı. Uralım ki bu kurs bir başlangıç adımı olsun ve arzu edilen gelişmeye kapı açsın.

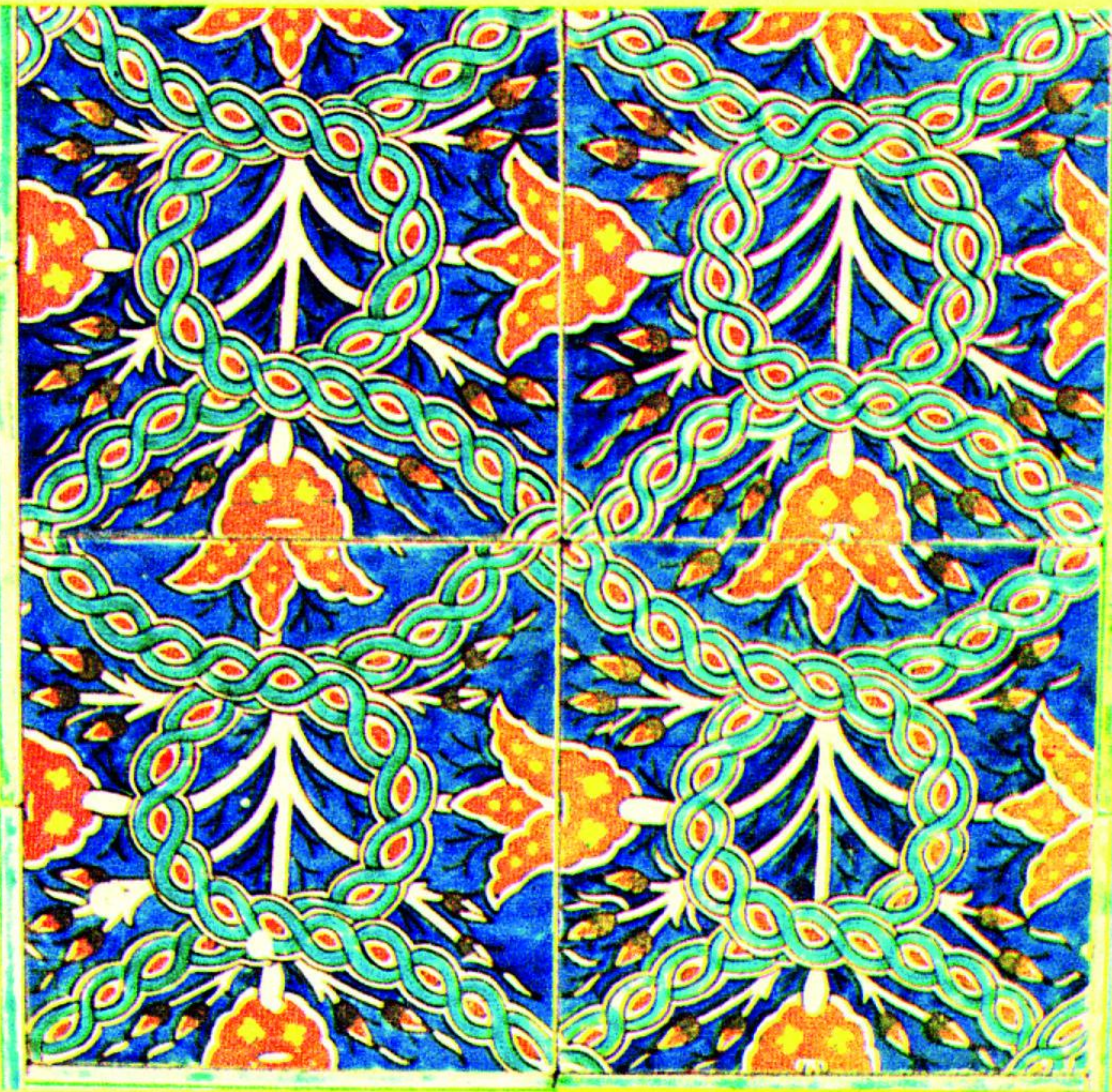
NASIL YAPILIYOR?

«Kütahya» denilince, yediden yetmişe, herkesin aklına çinicilik gelir. Ama, çiniciliğin bir sanayi dalı olmadığını, hele porselen ve seramik süs eşyaları yapıyla karıştırılmaması gerektiğini çok kişi bilmez. Bunu öğrenmek için bir ima-

İşte Kütahya çinilerinden en güzel örnekler

CANLI GİBİ — Kabartma gül motifleriyle süslü bu çini tabak gerçekten sanat eseri.

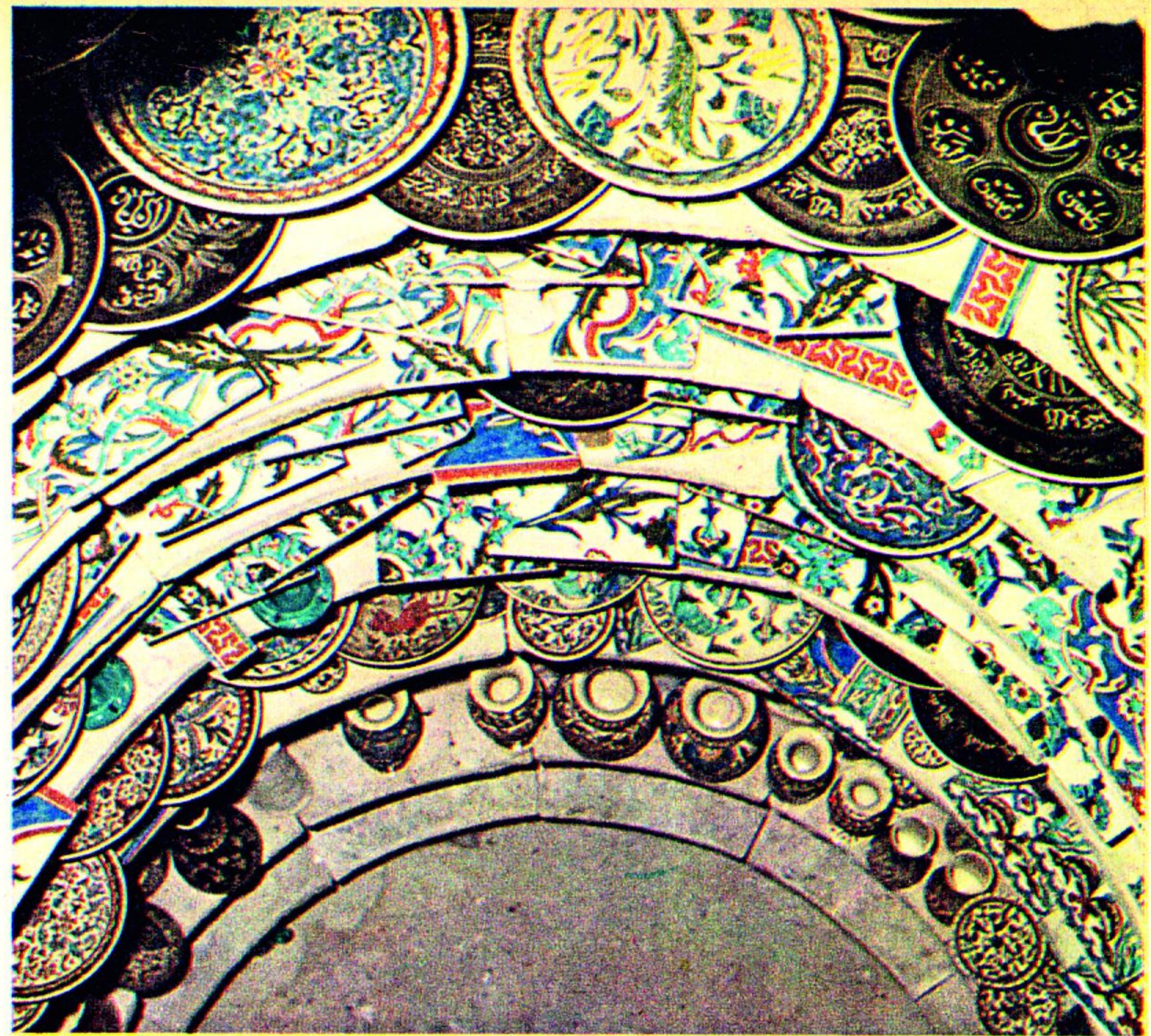
KIRMIZI KARANFİLLER — Türk çiniciliğinde karanfilin ayrı bir yeri vardır. Bugün de çinilerde karanfil motifleri yer alıyor.

MEVLÂNA — Bu vazonun üzerinde de Mevlâna'nın resmi var.

SIR KÜPÜ — Biçim verilen çamur bir süre bekletildikten sonra fırına alınır. Buradan çıkarıldıktan sonra ayrı bir atelyede desenleri çizilir ve sır'a batırılır. Üzeri sırlanan çini böylece fırınlanmaya hazır haldedir. İşte fırına yollanmaya hazır kupalar.

FIRIN — Piştikten sonra artık bozulmayacak hale gelen çiniler soğumaya terkedilir. Seyredenleri hayranlık içinde bırakan ünlü Kütahya çinileri eskiden beri hep bu usulle yapılmaktadır.

lâthaneden içeri girelim ve verilen izahatı dinleyelim:

Kütahya'nın yakınında bulunan Kunduk Vinan köyü ile Vinandağ bölgelerinden getirilen toprak ana malzemedir. Bu toprak, tebeşir, kum, kaolin ve kille belirli oranlarda karıştırıldıktan sonra eleklerden geçirilir, havuzlara süzülür ve bir süre bekletilir. Alçı kalıpların içine konulan çamur yavaş yavaş suyunu çeker ve katılaşır. Artık şekil verme zamanı gelmiştir.

Çarkçılar, ellerine aldıkları çamuru vazo, sürahi, tabak vesaire şekline sokarlar. Bunlar bir gün bekletilir. Sonra tesviye edilir ve havalandırma suretiyle kurutulur. Kâğıt zımparalarla iyice ovularak pürüzleri giderilir.

Bundan sonra fırınlama faslı gelir. Mamullerin pişirildiği fırının her yanı kapalıdır, 12 saat süreyle içeriye 800 - 850 derece sıcaklık verilir.

Bunlar oldukları yerde soğumaya bırakılır, sıcaklık 30 - 35 dereceye indiği zaman dışarı alınırlar ve silinip kurutulurlar.

USTA GENÇ KIZLAR...

Sıra genç kızların motif çizme-rindedir. Motifler, ya el ustalığı ile veya şablonla mamulün üzerine geçirilir. Bu işleme «tahrir» adı verilmektedir. İkinci işlem ise boyamadır.

Boyamadan sonra mamuller sırça kabının içine batırılıp çıkarılır ve yeniden fırına gönderilir. Fırında birbirine değmeyecek şekilde yerleştirilir. Bir delikten pişme durumu gözetlenir ve parlayıp kıvama geldikleri anlaşıldığında fırın söndürülür. Dört günlük bir soğuma devresinden sonra, artık mallar satışa hazır hale gelmiştir.

Çini imalâtçıları, küçük yaşta alınan bir işçinin, ancak dört yıl son-

ra verimli olmaya başladığını söylüyorlar ve devlet desteği ile mimarların ilgisini bekliyorlar. Şu anda, iç piyasanın dört misli üstünde bir dış talep hacmi var. Ancak devlet yardımı olmadığı için talepler karşılanamıyor. Seslerine kulak verilirse, Kütahya çiniciliğinin olumlu bir sıçrama yapması işten değil.

Evliya Çelebi, Kütahya'nın eskiden «müzeyyen» olduğunu, 1612 yılındaki Celâli isyanları sırasında tahrip edildiğini kaydeder. Bu yüzden şimdi iki türbe ve bir caminin dışında, şehrin hiç bir yerinde eski çini bulunmamaktadır. Bazı hafriyatlarda eski fırınlara rastlanmış, ancak çini parçası bulunamamıştır. Yalnız Kütahya ve civarındaki araştırmalarda, Bursa'daki tarihi yapıları süsleyen çinilere benzer kalıntılar ele geçirilmiştir.

Germiyanoglu Yakup Bey'in 1427' de vefatından sonra, vasiyeti üzeri-

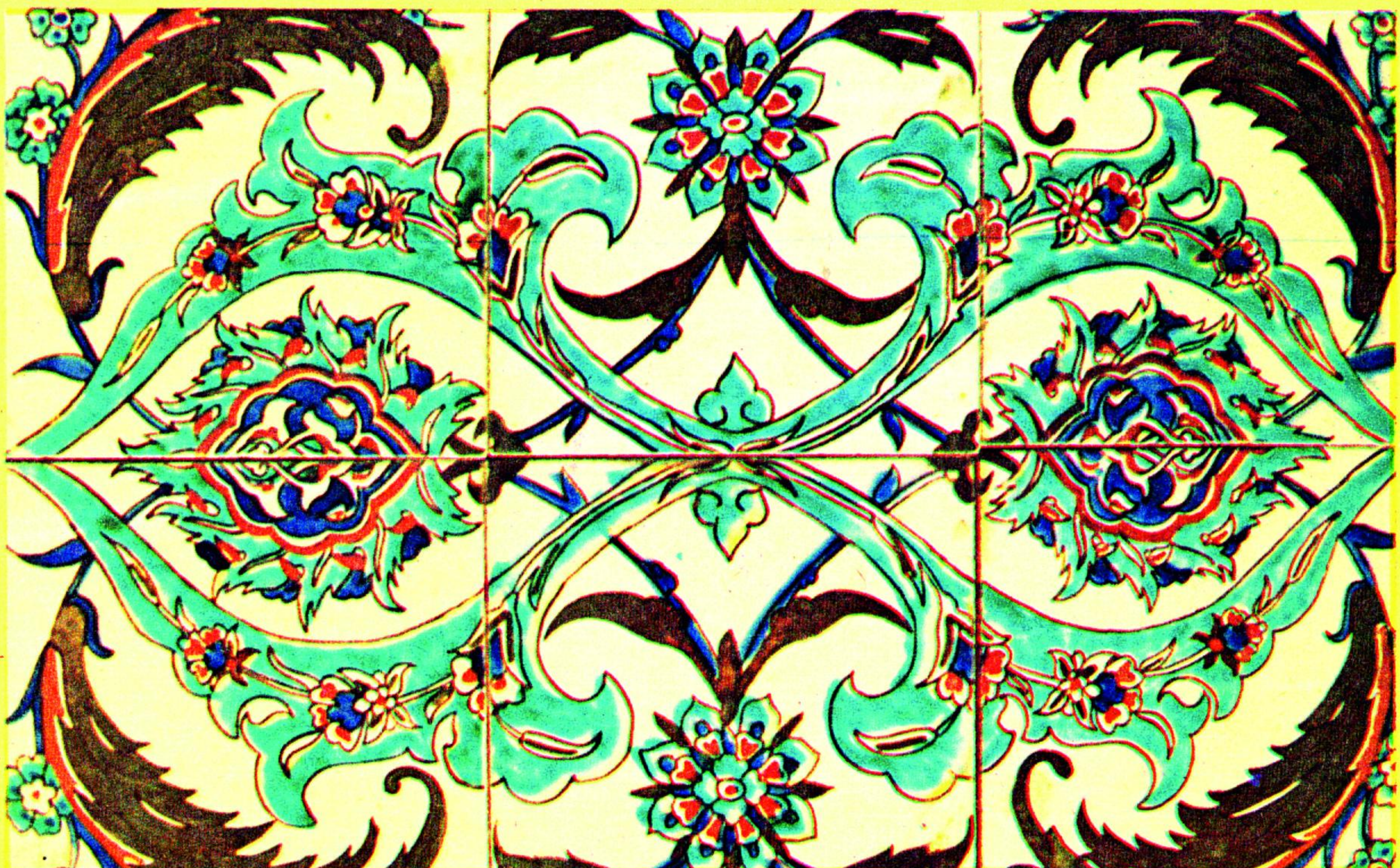
rie yapılan türbesi ile Cemalettin İshak Fakih Camii (yapım tarihi 1433) ve türbesinde bulunan çiniler, aradan beş yüz yıldan fazla zaman geçtiği halde hâlâ parlaklıklarını korumaktadırlar. Yine Hisarbey Camii çinilerinde, sırların temizliği ve çatlak olmayışı dikkati çekmektedir.

Kütahya çinilerinin diğer örnekleri Konya'da, Kayseri'de ve İstanbul'daki camilerde bulunmaktadır. Son on beş yıl içinde Ankara'da Maltepe, Bahçelievler, İçcebeci camileri, Washington Camii, Kudüs'te restore edilen Kubbetül Sahratül Meşrefebetül Müşerrefe Camii iç çinileri ile, Konya Mevlâna türbesindeki Kubbe-i Harda'nın dış cephesine konulan çiniler, benzersiz örnekler olarak hayranlık uyandırmaktadır. Ayrıca Hilton, Çınar ve Tarabya otellerinde iç dekorasyon olarak Kütahya çinileri kullanılmıştır. ■

KIZLI TABAK — Üzerinde çalgı çalan iki kız resmi olan bu çini tabak da düz değil, kabartma çini olarak yapılmış...

TÜRK MOTİFİ — Bugün Kütahya'da işlenen çinilerin üzerleri çeşit çeşit Türk motifleriyle bezenmiştir. İşte bunlardan biri...

DANDY

Dandy ile gelen...

çocuklara, büyüklere
naneli, tarçınlı
meyvalı, şekerli
özel lezzetli, meyan ballı
balonlu, balonsuz
stick, misket, draje
çignemeye doyamayacağınız
tam 19 çeşit değişik biçim ve lezzette
Dandy çikletleri

DANDY

Günün tadı, neşesi

Dandy/Stick çeşitleri

Dandy'nın tam 7 değişik stick çeşidi var.
Tutti-frutti : Karışık meyvalı
Spearmint : Özel lezzetli
Supermint : Naneli
Licorice : Meyan ballı
Banana : Muzlu
Raspberry : Ağaç çileği
Calypso : Super tarçınlı
5 adetlik ambalajlarda satışa sunuluyor.

Dandy/Draje çeşitleri

Dandy, drajeyi sevenleri unutmadı. İşte...
Spearmint : Özel lezzetiyle 10'luk ve 4'lük ambalajlardadır.
Peppermint : 10'luk ve 4'lük ambalajlardaki süper naneli.
Tutti-frutti : Gene 10'luk ve 4'lük ambalajlarda sunulan karışık meyvalı.

Stimorol

Bütün dünyanın kapıştığı, meyan kökü lezzetinde (reglis), hazmı kolaylaştıran bir Dandy çeşidi. 10 drajelik ambalajlarda bulacaksınız.

Dandy/Balonlu çocuk dizisi (Bubble-gum)

Misketler : 2'lik ve 4'lük ambalajlarda meyvalı misketler.
Şen Denizci : Meyvalıdır. İçinde, ısıtılarak çıkan Şen Denizci dövme deseni vardır.
Karamela : Formu karamela, kendisi meyvalıdır
Paralar : Mickey-Mouse ve benzeri Walt Disney tipleriyle bezenmiş, resimli, tadı meyvalı, çocukların bayılacağı Dandy'ler.

Celâl Bayar Adnan Menderes'i nasıl tanıdığını anlatıyor

6

ÜÇ ŞİKÂyetÇİ GENÇ

ADNAN MENDERES, bir akşam, özel bir sohbetleri sırasında, Celâl Bayar'a gençlik günlerine ait bir olaydan söz etmiş ve şöyle demişti:

— Hatırlar mısınız beyefendi. Siz İzmir Kâtib-i Mesûl'ü (1) iken üç öğrenci ziyaretinize gelmiş ve okullarında bazı misyoner hocaların Müslüman gençleri Hristiyan yapmaya çalıştığından şikâyet etmişti.

— Evet?

— İşte o üç öğrenciden biri bendim!

CELÂL BAYAR ANLATIYOR

Sayın Bayar, yıllar sonra kendisinin Başbakan'ı olmuş bu genç öğrenci ile karşılaşmasını, «Adnan Menderes'le ilk defa nerede, nasıl tanıştınız?» sorumuzu cevaplandırırken, bize şöyle anlattı:

-1908 İNKILÂBİ ile beraber Türkiye'de yapılan birçok yenilikler arasında feragatli, vatansever bir nesil yetiştirmek amacıyla yeni okullar açılmıştı. «İttihad ve Terakki Mektebi» adı verilmiş olan bu okullardan biri de İzmir'de açılmış bulunuyordu. Ben orada İttihad ve Terakki Cemiyeti'nin Katib-i Mesul'ü bulunduğum sırada Adnan Menderes bu okulda okumuş. O yıllarda kendisini tanııyordum. Sonra Kızılçullu'daki Amerikan Koleji'ne geçmiş... Bizim ilk karşılaşmamız bu sırada olmuştu. Kızılçullu'dan üç gencin benimle konuşmak istediklerini haber almıştım. Kabul ettim. İzmir'in Beyler sokağındaki büroma geldiler. On beş, on altı yaşlarında, temiz giyinmiş gençler... İçlerinden biri konuşmaya başladı. Müslüman öğrenciler üzerinde tesir yapan, onları Hristiyanlaştırmaya çalışan misyoner öğretmenlerden bahsetti. Heyecanlıydı. Tam bir vatanseverlik duygusuyla, yüreктen konuşuyordu. Koleje girmeden önce okumuş olduğu Türk okulunun havası içinde yetişmiş,

(1) İttihad ve Terakki'nin mahallî temsilcisi. Bu siyasi teşekküle bağlı kültür, eğitim müesseselerinin de mercii, yetkili şahsiyeti.

CELÂL Bayar önde, Adnan Menderes arkada bir yaz gününde bir temel atma törenine gidiyorlar..

Adnan Menderes'in bilinmeyen tarafları

Menderes 16 yaşında bir çocukken Celâl Bayara gidip misyonerlerden şikâyet etmişti

tam anlamıyla milli bir eğitim görmüş, inançlarına bağlı bir genç olduğu belliydi. Neden olmasın ki o sırada Ziya Gökalp düşüncelerini yeni açıklıyordu. İttihad ve Terakki'nin açtığı okulda en vatansever hocalar ders vermekteydi. Onlardan i-kisinin adını söyleyebilirim. Biri, birinci Büyük Millet Meclisi'nde üye olan Enver Birant. Öteki, sizin de tanıyacağınız «Ben Türkçüyüm» diyen başbakan Şükrü Saraçoğlu... Diğer öğretim üyeleri de aynı seviyede insanlardı. Menderes ve yaşit-ları onlardan ders almışlardı. Kendi düşüncelerine, duygularına ya-bancılardan müdahale etmesini hay-siyet kırıcı buluyorlardı. O günkü ko-nuşmaları arasında bana, misyoner-lerin tesir altına aldıkları iki öğren-cinin adlarını da verdiler. Okullarıyla ilgilenilmesine yardım etmemi ist-ediler; harekete geçtim.

— O günler, kapitülasyon devri-dir. Yabancı okullara nasıl karışa-bildiniz?

— Evet. Kapitülasyonların hâkim

olduğu bir devirdi. Yabancı okullar tam bir bağımsızlık içindeydi. Bu-nunla beraber bu üç gencin mür-a-caatını değerlendirmek üzere hem okul idaresi, hem Maarif Müdürlü-ğü ile temas etmek imkânını bula-rak ilgililerin dikkatini çektim. Bu sırada olay halka da intikal etmiş ve umumî hoşnutsuzluk belirmişti. Teşebbüsümüz müspet neticelendi. Okul uyandı ve bir daha bu gibi durumlara meydan vermemek yolu-nun tutulması sağlandı.

İKİNCİ KARŞILAŞMA

— Adnan Menderes'le siyasî ha-yatta tanışmanız nasıl oldu?

— **A**DNAN MENDERES, Serbest Fırka ile çalışmış, bu Fırka'nın Aydın'da temsilciliğini yapmış, politikaya da oradan girmiş... Ken-disini Serbest Fırka'nın kapanma-sından hemen sonraki günler içinde tanıdım. Bu fırka dağıldığı zaman hasıl olan sıkıntılı havayı dağıtmak,

partli mücadelelerinin yarattığı ihti-lâfları uzlaştırmak ve kamu oyunu tekrar Halk Partisi etrafında topla-mak için Ege bölgesine bir heyet gönderilmek istenmişti. Heyete reis olarak beni tayin ettiler. Bunu ya-pan bizzat İsmet Paşa idi. Ben de mebustum. Ancak o sıralarda me-saimi İş Bankası'nın kurulmasına ve gelişmesine hasretmişim; politika benim için ikinci derecede bir me-seleydi. Fakat İsmet Paşa ısrar etti. «Senden bunu bekliyorum,» dedi. Heyette İzmir mebusları vardı. Bir-likte Aydın'a gittik. Adnan beyi o-rada gördüm. Heyette bulunanlar-dan Vasıf Çınar (2) kendisini okul-dan tanıyormuş. Bana bahsederken, «Kıymetli bir gençtir. Çiftlikte otu-ruyor. Çağıralım, görüşünüz. Kendi-sini Halk Partisi'ne kazanalım. Gö-receksiniz, büyük istidattır,» diye görüşünü açıkladı. Kabul ettim.

(2) İzmir Mebusu, sonradan Roma ve Mos-kova Büyükelçisi.

ELEŞTİRİCİ MENDERES

— Bu ilk konuşmanızın sizde bıraktığı izlenim nedir?

— **K**ONUŞMAMIZ bir geceye rast-lamıştı. Hatta gariptir, birden elektrikler kesildi. «Ne oluyoruz,» dedim. Bir otele oturuyorduk. Şöyle böyle yeni yapılmış bir otel. «Burada elektrikler müşterinin ihti-yacına göre değil, otelcinin arzusu-na göre yanar,» dediler. Aydın'ın Yunanlılar tarafından birkaç defa yakılmış, tahrip edilmiş olduğu, her şeyin yavaş yavaş ve yeniden ya-pılmasına başlandığı bir dönemdi. Her ne hal ise. Biz konuştuk. Adnan bey o zaman hükümetin çıkardığı malî, iktisadî kanunlardan söz aç-tı. Bu kanunların köylüler üzerinde-ki müspet, menfi tesirlerinden bah-setti. Kendisi de çiftçi ve halktan münevver bir insan olduğu için ha-diselerin tesirini nefsinde tecrübe etmiş biri olarak, bilerek konuş-u-yordu. Baktım ki isabetli görüşleri var. Olumlu düşünen bir insan... Kıymetini daha o zaman takdir et-miştim. Tanışmamızın başlangıcı o-rası oldu.

KARŞIYAKA'DA BİR TANINMIŞ AİLE

— Ailesini de tanıdınız mı?

— **V**ASIF Çınar bana Adnan beyi tanıtırken ailesi Berrin hanımdan da bahsetmişti. O sırada yeni evlenmişlerdi. Berrin hanımın mensup olduğu Evliyazade ailesini çok iyi tanıdım. Tevfik Rüştü Aras da (3) bu ailenin damadıydı. Meş-rutiyyet'in ilânı sıralarında Evliyaza-de Refik Bey'in kızkardeşi Makbule hanımla evlenmişti. Berrin hanımın annesi, Makbule hanımın ablasıdır. O da münevver bir hanımdı. Meş-rutiyyetten önce Paris'te Ahmet Rıza Bey'le beraber hürriyet için çalış-mış olan Dr. Nazım da aynı aileden Refik Bey'in kızıyla evlenmişti. İz-mir'in Karşıyaka'sında otururlardı. Eskiden o semt İzmir'in kültürlü, münevver ailelerinin oturduğu en muteber semti idi. Vasıf Çınar bana Adnan beyin hayatından bahseder-ken, Berrin hanımın, Karşıyaka gibi bir yeri bırakıp Çakırbeyli (4) çiftli-ğinde oturduğunu, çok iyi bir aile kadını olduğunu takdîrîkâr cümleler-le anlatmıştı. Adnan bey de maruf bir Türk ailesindendir. Birbirlerine çok iyi eş olmuşlardır. Bu beraber-lik sonuna kadar devam etmiştir.

BÜYÜK MİLLET MECLİSİ ÜYESİ

— Adnan Menderes'le Aydın'da ilk görüştüğünüz zaman üzerinizde olumlu bir tesir bıraktığını söylemiş-tiniz. Sonra da Halk Partisi'ne alın-dığını ve mebus seçildiğini biliyo-ruz. Bu hususta bir rolünüz oldu mu?

— **O**LMADI. Ancak onu tanıtmak için hakkında iyi bir istihba-rat vermek suretiyle ilgililer üzerin-de değerini belirttim. Atatürk, me-

(3) Uzun zaman Dışişleri Bakanı.

(4) Adnan Menderes'in Aydın'daki çiftliği.

DEMOKRAT Parti'nin Meclis'teki çoğunluğunu daha da artırarak kazandığı 1954 seçimlerinde devrin Cumhur-başkanı Celâl Bayar, Başbakan Adnan Menderes'le seçim sandığı başında (Bayar seçmen kartını gösteriyor)...

Bir tören sırasında yapılan geçit resminde Celâl Bayar'la Adnan Menderes otomobilde yanyana görülüyorlar.

bus adaylarını bizzat meşgul olarak tespit ederdi. Adnan bey hakkında kendisine malûmat vermekten ileri gidip onu bir aday olarak teklif et-

mekten teeddüp (5) ederdim. Kendilerine karşı olan saygım buna mânidir. Bununla beraber eğer böyle bir hizmetle vazifelendirilmiş ol-

saydım, şüphesiz memnuniyetle yapardım. Nitekim Atatürk bir defasında beni Zonguldak'a göndermişti. Ameleden mebus namzedi seçmemi emretmişti. Bir tane hemen buldum. Ona birini daha ilâve ettim. Her ikisini de namzet olarak kendisine arzettim. Adnan beyin mebusluğu için o zamanki Hariciye Vekili ve Menderes'in akrabası olan Tefik Rüstü Aras bir hatırlatma yapmış. Atatürk'ün aradığı da zaten değerli insanlardı. Menderes o devrede Aydın mebusu seçildi.

20 YILLIK DENEME

— Böylece Adnan Menderes, Serbest Fırka tecrübesinden sonra siyaset yolunda kaderine doğru ikinci adımı atmış oluyordu. Demokrat Parti'de buluşmanızdan önce, onun çalışmalarıyla ilgilenmiş miydiniz? Meclis'teki davranışları nasıldı?

O YILLARDA İş Bankası'nın kuruluşu ile meşgul olduğumu söylemiştim. Fakat genç mebus Adnan Menderes'i yeni görevi içinde izlemekten geri kalmıyordum. Meclis'te biliyorsunuz, encümenler vardır. Bunlar arasında bir de «Kavanin Encümeni» bulunuyordu. Bütçe

encümeninin dışında bir komisyondu bu. Orada yalnız mali kanunlar müzakere olunurdu. Menderes, başından sonuna kadar uzun seneler bu encümenin mazbata muharrirliğini (6) yaptı. Güzel yazı yazardı. Daha çok mali, iktisadi meselelerde kendine has bir üslubu vardı. Yazma kabiliyeti yanında konuşma kabiliyeti bulunduğunu da görüyordum. İrticalen konuşuyordu. Fakat resmî olan şeyi, ekseriyetle yazar okurdu. Kendisini böylece, o encümende denedi ve yetiştirdi. Meclise yeni gelenlerin aksine, hemen hiç kürsüye çıkmadı. Bir yandan da Ankara Hukuk Fakültesi'ne devam etti. Halk Partisi onu müfettiş yaptı. Kütahya müfettişi olarak kendini çok sevdirdi. O kadar ki 1946 seçimlerinde kendisini Halk Partisi müfettişi olarak tanıyan Kütahyalılar tarafından seçilmiştir. Onunla birlikte birçok Kütahyalılar da Demokrat olmuşlardır. Bu, Adnan beyin şahsiyeti için büyük bir puandır.

(6) Raportörlük.

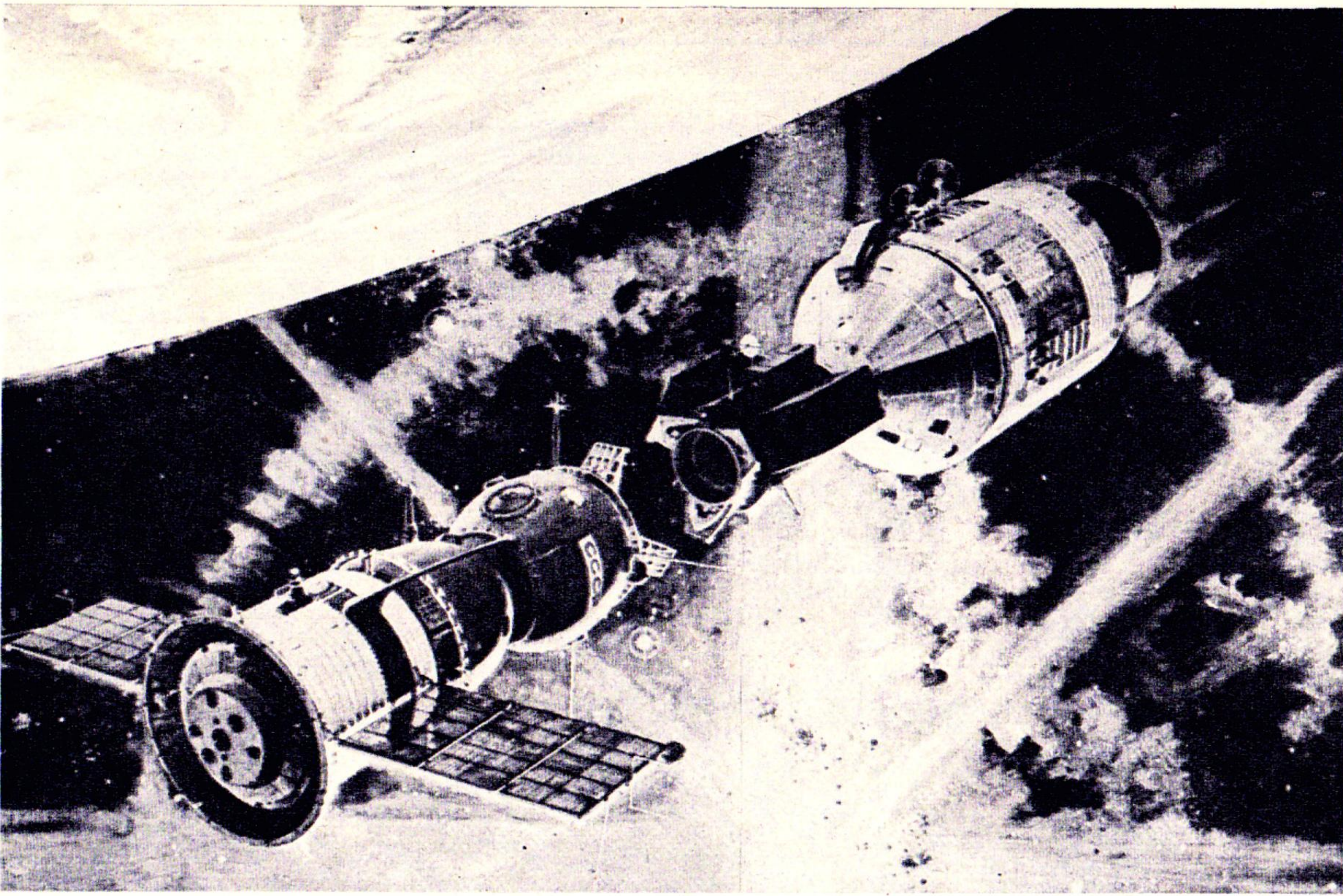
HAFTAYA :

Menderes'in Halk Partisi Mebusu iken Vekil olmak arzusu var mıydı?

ESKİ Cumhurbaşkanı Celâl Bayar, Başbakanı Adnan Mederes'i Başkent Ankara'nın Esenboğa havaalanında karşılarıken, (yanlarında Refik Koraltan).

(5) Edep ve terbiye kurallarına aykırı bulmak.

NASA'YA GÖRE BİRLEŞME BÖYLE OLDU — Milyonlarca TV seyircisinin izlediği Apollo - Soyuz kenetlenmesi, Amerikan Ulusal Araştırmalar Birliği (NASA)'nın 'teknisyenleri tarafından resimde görüldüğü biçimde resmedildi.

baskın yapmasını kesinlikle engellemektedir.

Bunun sonucunda da iki dev, işbirliğinde karar kılmışlardır. Bundan böyle yalnız dünyadaki etki alanları paylaşılmayacak, ürettikleri buğday, edinilen bilgiler, geliştirilen teknoloji de değiş - tokuş edilecektir. Elbette, bu arada uzay da! İşte ortak uzay uçuşuna, Apollo - Soyuz kenetlenmesine 24 Mayıs 1972'de böyle karar verilmişti.

GÜÇLÜKLER

Aslında bu projenin gerçekleştirilmesi, önemli sorunlar ortaya çıkarmıştı. Bunlardan biri de, astronotların ve kozmonotların, birbirleriyle anlaşmalarıydı. Bu nedenle her iki taraf da karşılıklı dillerini öğrenmek için bir hayli yorucu çabalar harcadılar.

Bu amaçla çeşitli teknik güçlüklerin üstesinden gelinmiş, uzun bir hazırlık döneminden sonra, biri Baykonur, diğeri Kennedy uzay üslerinden havalanan uzay gemileri, uzayda kenetlenip, ilerideki uzay araştırmaları için önemli bir adım daha atmışlardır. Bu başarının sağlayacağı teknik ilerleme, belki de insanlığın geleceği bakımından önemli bir adım olacaktır. ■

Uzayda zirve toplantısı!

Amerikan «Apollo» ve Sovyet «Soyuz» araçları uzayda kenetlenerek, teknolojik yarışta önemli bir adım daha attılar.

BATI basını tarafından «Bir Amerikan - Rus süperprodüksiyonu» diye adlandırılan ve geçen hafta sonlarına doğru gerçekleştirilen uzaydaki Apollo - Soyuz kenetlenmesi, acaba bilimsel yönden gerçekten yararlı oldu mu? Bazı uzmanlar olmadığı görüşündeler ve şöyle diyorlar: «Bu, stokların eritilmesine benzer bir girişimdir. Amerikalılar, ellerindeki Apollo serisinin sonuncusunu nasıl kullanacaklarını bilmiyorlardı. Sovyetler de çeşitli başarısızlıkların gölgelediği girişimlerini, parlak bir başarıyla unutturmak niyetindeydiler. En sonunda çareyi çabalarını birleştirmekte buldular...»

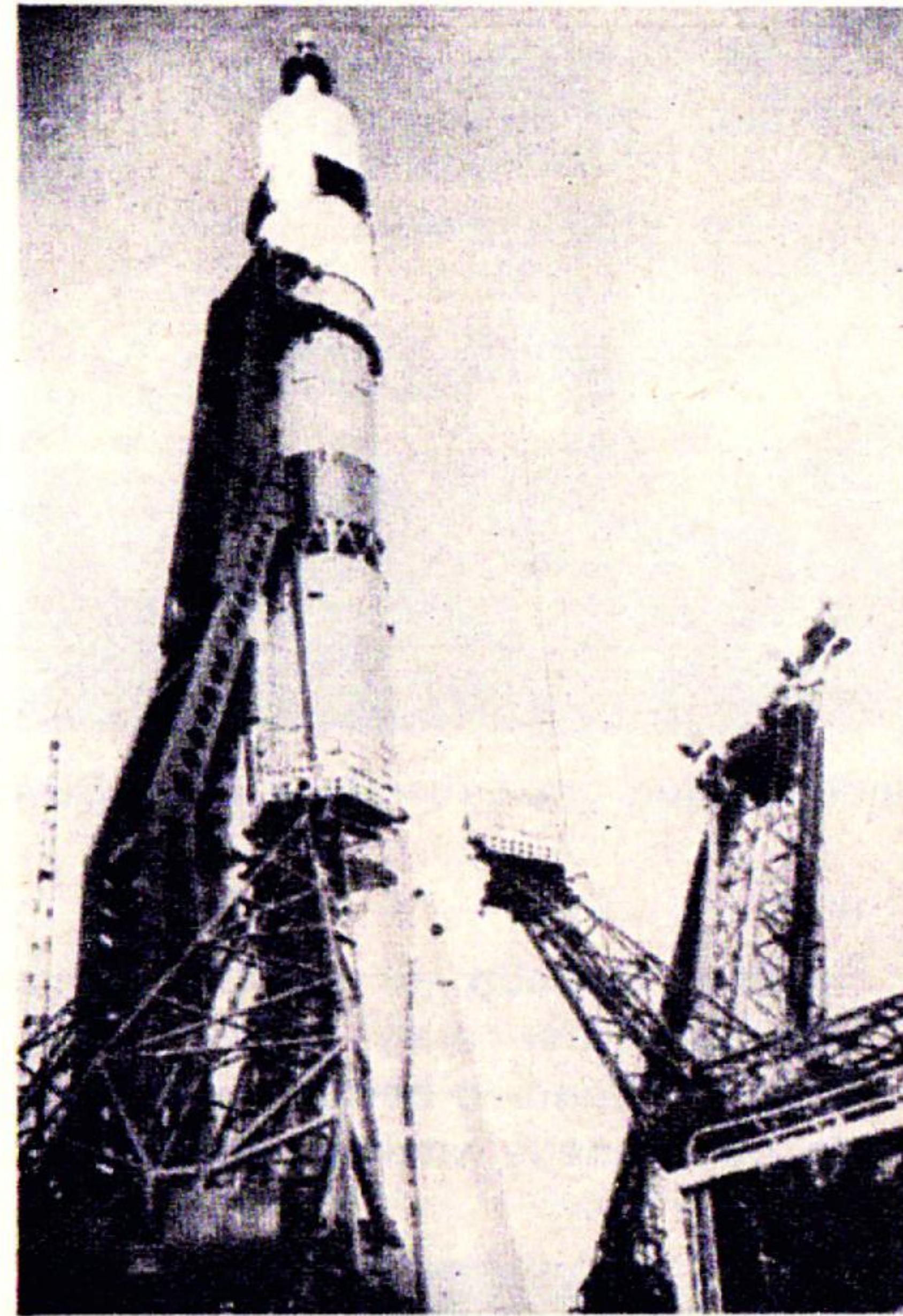
SİRK GÖSTERİSİ

İtiraf etmek gerekir ki, TV'de saatlerce izlediğimiz, uzayda belirli bir noktaya tam zamanında ulaşan dev füzeler, saçları kısacık kesilmiş, on yıldan beri zaten pek aşina olduğumuz, iç çamaşırları pamuklu astronotlar ve kozmonotlar, bizi defalarca seyrettiğimiz sirk gösterilerinden daha fazla oyalamıyor.

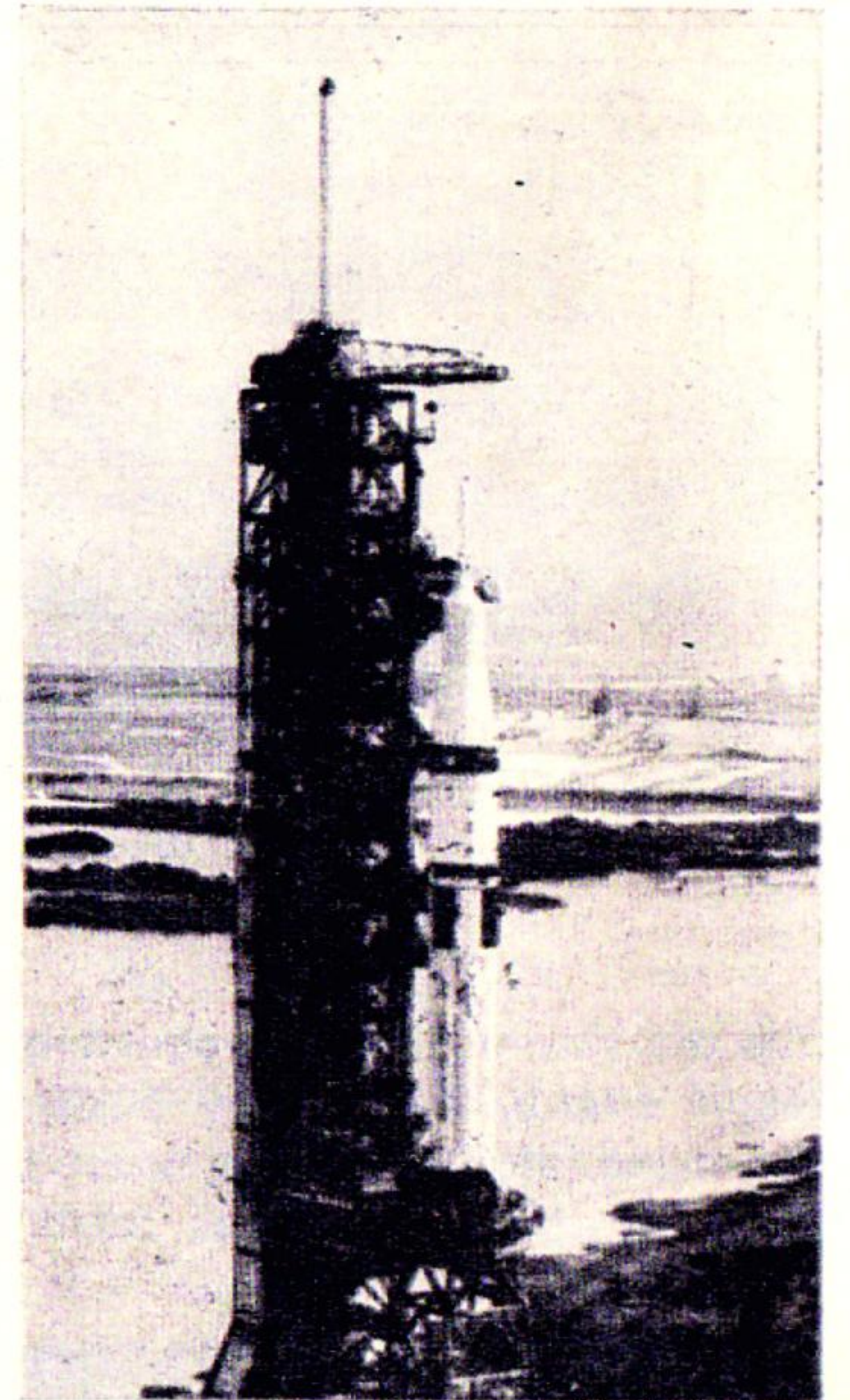
Yani bu gerçekleştirilen iş, prestij meeslesinden, eli-kolu bağlı ve işsiz kalan astronotlara iş yaratmaktan, Amerikan - Sovyet dostluğuna yeni bir katkıda bulunmaktan öteye bir anlam taşıyor mu? Elbetet taşıyor. Biraz ciddi düşünersek, bütün bu saydıklarımız için uzayın iki devinin böylesine bir dev projeyi gerçekleştirmeye kalkışacaklarını anlarız.

NÜKLEER SAVAŞ ÇIKMADIYSA...

Şimdiye kadar bir nükleer savaş çıkmadıysa, bunun iki büyük devletin nükleer silâhlara eşit çapta sahip olmalarından ileri geldiği sanılıyordu. Oysa Fransızların yaptığı bir araştırmada, nükleer bir savaşın bunun değil, uzaydaki yapma uyduların önlediği anlaşılmıştır. Bunlar, taraflardan birinin diğerine

SOYUZ RAMPADA — Rus uzay gemisi de, Baykonur üssünden böyle fırlatıldı.

APOLLO! — Apollo'yu taşıyan füze, hareketten önce rampada...

YAMAN BİR HİKÂYE — Kenetlenmeyi gerçekleştiren astronotlardan biri de, Donald Slayton'du. Amerikalılar bu iş için Rusça bile öğrenmişlerdi.

Shelltox

tatlı uykularınızın güvenilir bekçisi

Sinek ve sivrisineklerin
yaz huzurunuzu
ılık gecelerdeki
tatlı uykularınızı
bozmasına izin vermeyin.

Güvendiğiniz
inandığınız Shelltox
bir fısıltıda
tüm vızıltıları susturur.

Üstün vurucu gücüyle Shelltox
tüm yaz yaşantınızı
tüm yaz sağlığınıza
sinek ve sivrisineklerden
kesinlikle koruyan bekçinizdir.

Shelltox
huzurunuzun bekçisi.

“TATLI SERT”te artık bu kızı seyredeceğiz

Röportaj: ERTUĞRUL ZORLUTUNA — Fotoğraflar: MUSTAFA AKÖZ

ÜNLÜ BİR SANATÇI — Tatlı Sert filminin yeni siması Linda Thorson İstanbul'da aynı zamanda iyi bir tiyatro oyuncusu olduğunu ispatladı.

EMMA PEEL merdivenlerden aşağı bir prenses gibi salına salına indi ve holde bekleyen uzun boylu genç kıza yaklaşıp küçümseyerek:

— **Bayan King, artık görevimi size terkediyorum. John'a iyi bakın!** dedi.

Sonra üzgün, kapıya doğru yürüdü. Kararsızdı. Birden başını çevirdi ve umursamaz bir tavırla ilâve etti, «Oh, unutmadan söyleyeyim: Bay John Steed çayını ters yönde karıştırmaktan hoşlanır...»

Aslında bu sahne, uzun bir zamandan beri televizyonda ilgi ile izlenen, «Tatlı Sert» isimli seri filmde cereyan ediyor. Asıl adı «Öç alanlar» (The Avengers) olan bu sevilen dizi önceleri iki erkek sanatçı ile başlamıştı. Sonra, Emma Peel rolüyle ünlü İngiliz yıldızı Diana Rigg başrolü paylaştı. Filmde John Steed rolünü canlandıran ise Patrick Macnee idi. İki yıl birlikte oynayan sanatçılar, sonunda bir filmde ayrıldılar ve Diana Rigg'in yerini genç bir sanatçı olan Linda Thorson aldı ve Tara King adıyla televizyon seyircilerinin gönlünde taht kurdu.

İşte ağustos ayından itibaren televizyonda seyretmeye başlayaca-

ğımız filmin yeni oyuncusu Linda Thorson, geçenlerde sessiz sedasız İstanbul'a geldi. Aslına bakılırsa onun gelişi pek de sessiz değildi. Çünkü o, ünlü İngiliz tiyatrosu, «Yeni Shakespeare Topluluğu» nun yıldız bir sanatçısıydı. Türkiye'de de, İstanbul Festivali'ne Shakespeare'in, «Bir Yaz Gecesi Rüyası» isimli oyununu getirmişlerdi. Ama daha ekranlarda yüzü görülmediği için ne kendisini tanıyan vardı ve ne de şöhretini bilen.

Dünyada tam 79 ülkede oynayan «Tatlı Sert» filminin bu sevimli yeni yıldızı ile İstanbul'da görüştüğümüzde bize sanat hayatını şöyle anlattı:

— Kanada'da, Toronto'da doğdum. Daha küçük yaşlarda masanın üzerine çıkar ve kraliçe rolü oynardım. Tabii bu yüzden de epey dayak yedim. 16 yaşına girince Londra'da, «Kraliyet Dramatik Sanat Akademisi» ne girdim ve 3 yıl sonra bitirdim. Moskova'da Shakespeare'in nasıl yo-

rumlandığını inceledim. Bu yıl başında da, bu topluluğa katıldım.

Çocukken her zaman 4 mevsimi birden olduğu için Kanada'yı, yaşamak için Londra'yı ve gezmek için İstanbul'u en ideal yerler olarak seçen Linda Thorson, Türk seyircisinin de dünyanın en iyi seyircisi olduğunu belirterek tiyatro ile ilgili bir anısını şöyle dile getirdi:

— Amman'da eski bir Roma tiyatrosunda oynuyorduk. Halk sanki futbol maçına gelmişti. Islıklar, alkışlar ve başımıza atılan muz kabukları arasında güçlükle oyunu bitirebildik. Rumelihisar'da ise; her espriyi anlayan seyirci bulduk.

Türkiye'de 32 hafta gösterilecek olan serinin yeni bölümünün de çok sevileceğinden emin olduğunu söyleyen Linda Thorson, Tatlı Sert'in sonunu şöyle açıkladı:

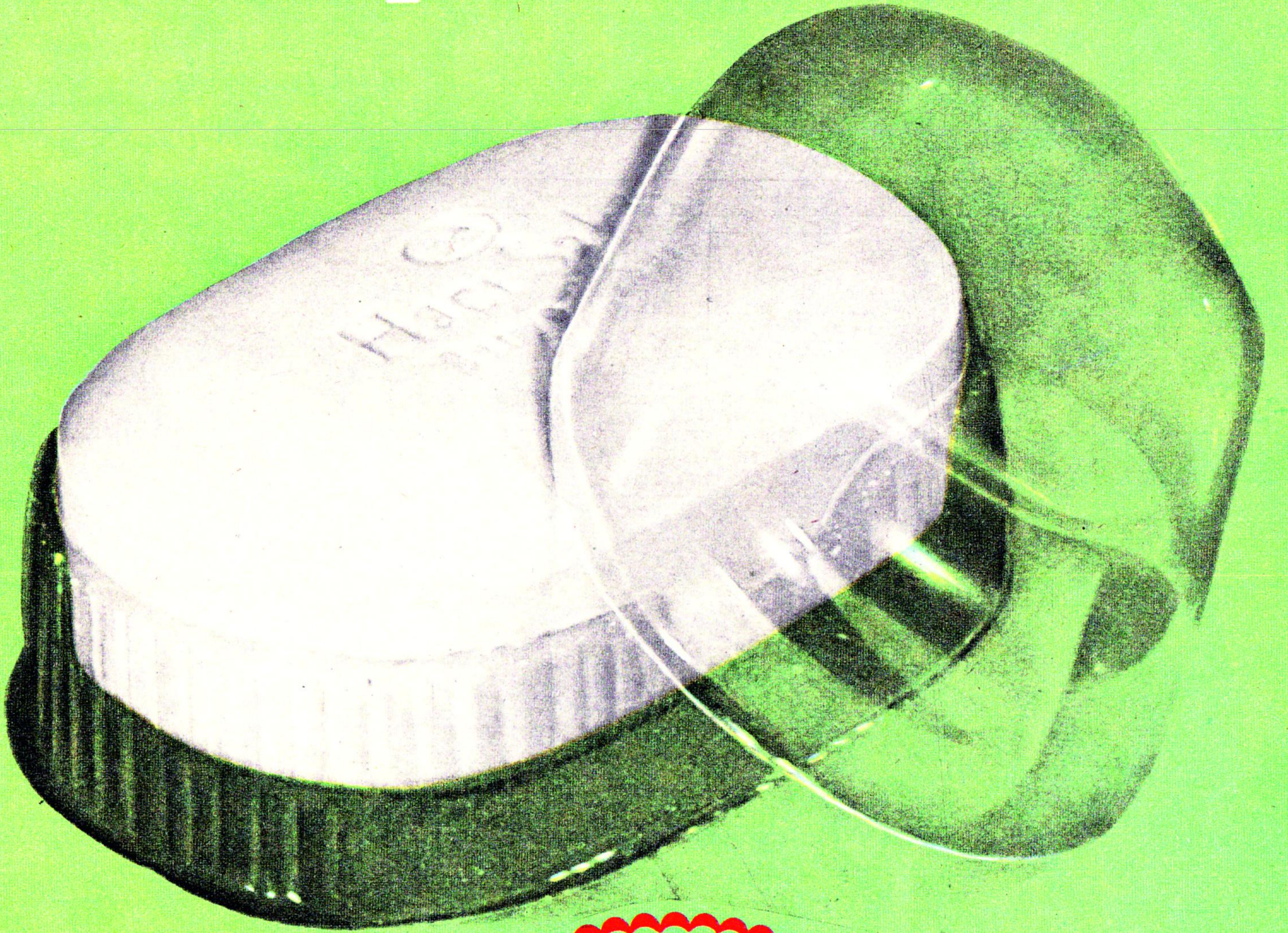
— John Steed ile Tara King bir füzeye binerler, ama uzayda onları dünyaya döndürecek olan düğme bozulur ve sonsuza kadar birbirini seven bu iki insan boşlukta kalırlar. Ama tabii yanlarında şişeler dolusu içkilerle...

«TARA KING» Kanada asıllı güzel yıldızı pek yakında Tara King adıyla ekranlarda izleyeceğiz.

HAYRAN KALDI
Her geçen gün İstanbul'u biraz daha çok sevdiğini belirten Linda Thorson, gezmek için tekrar Türkiye'ye gelecek.

sabunluęu ile gelen yepyeni banyo sabunu

sabunculuęun anahtarı

ATATÜRK'ÜN HAYATINDA LÂTİFE HANIM

29 ocak 1923'te İzmir'de Atatürk'le evlenen Lâtife hanım, köklü bir aile olan Uşakîzade'lerin kızıydı. Fakat evlilikleri pek kısa sürdü ve 1925 yılının 5 ağustos günü ayrıldılar.

EVLİLİK — Gazi Mustafa Kemal, İzmir'i kurtardıktan sonra tanıştığı Lâtife Hanım'la, 29.1.1923 günü İzmir'de, Göztepe'de, Uşakîzadelerin köşkünde nikâhlanmışlardı. Resimde (sağdan) Lâtife Hanım, Muammer Bey, baldızı Vecihe Hanım, kaynıvalidesi, Gazi Paşa, küçük baldızı Rukiye Hanım görülmektedir.

YURDUN Yunan işgalinden kurtulduğu o mutlu ve heyecan dolu günlerde, İzmir'de büyük kurtarıcı Mustafa Kemal'i buyur etmek için hazırlanan köşkün kızı, göğsünde bir madalyon taşıyordu ve küçük madalyonun içinde de Mustafa Kemal'in resmi vardı.

Kimdi bu genç kız? Hemen söyleyelim. Atatürk'ün hayatında kısa bir süre için de olsa, eşi olarak önemli bir rol oynayacak olan «Uşakî» ailesinin evlâdı Lâtife Hanım'dı.

Uşakîzadelerin köşkü, İzmir'in seçkin semti Göztepe'de, set üzerinde, İzmir körfezinin bütün ihtişamını seyretmek için en uygun yerdeydi.

Aslında Mustafa Kemal için İzmir'de bir başka köşk daha özenle hazırlanmış, boyanmış, pırıl pırıl yapılmıştı. Ancak burası, Yunan işgali sırasında Kral Konstantin'in balkonundan istilâ kuvvetlerine hitap ettiği yerdı. Mustafa Kemal aynı yerde kalmayı «intikamcılık» gibi küçültücü bir davranış olarak nitelen-

dirdiği için, Uşakî'lerin köşkünü tercih etmişti. Böylece kader, ikisini bir araya getirmiş oluyordu.

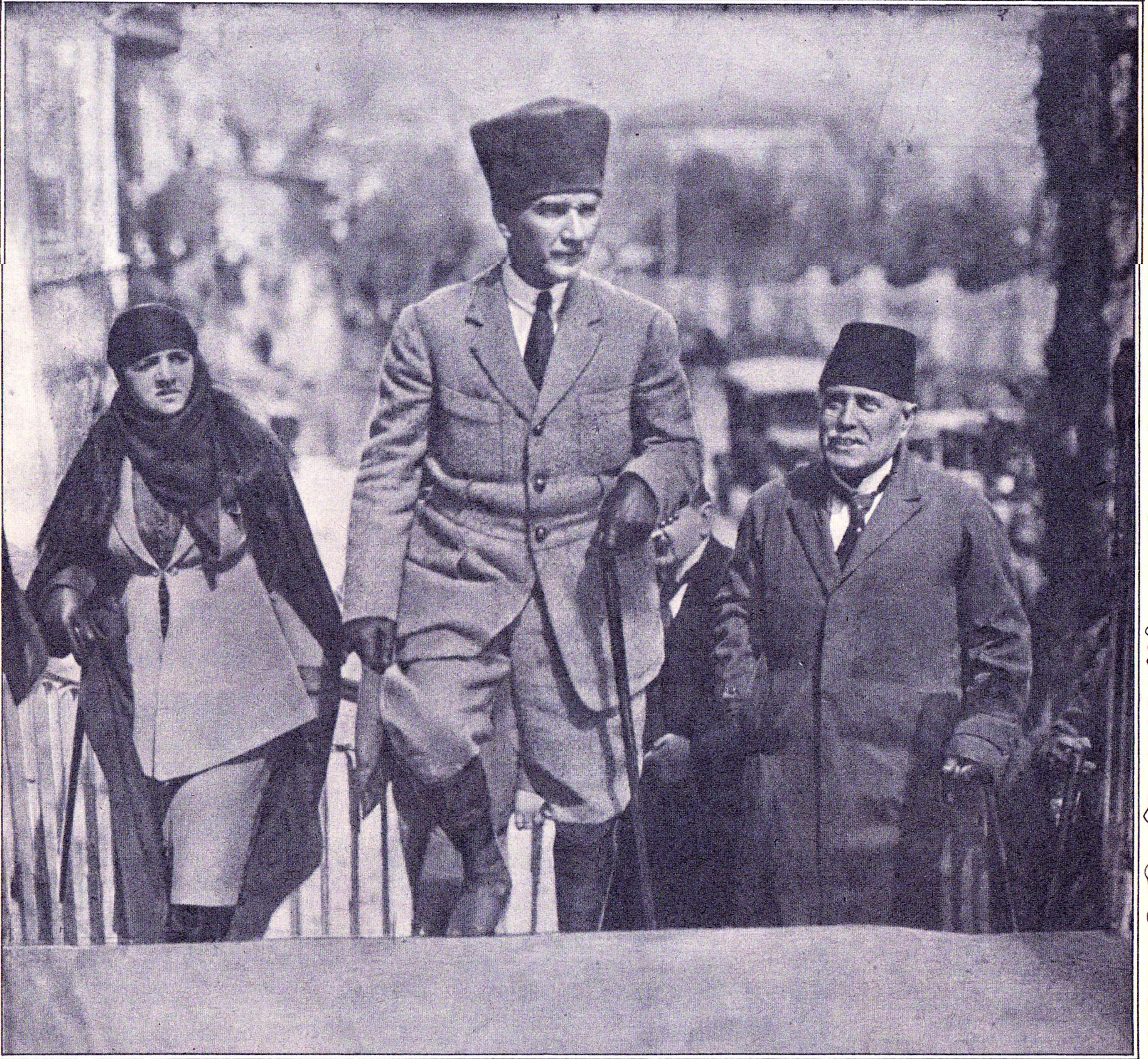
BİR HANİMEFENDİ...

Lâtife Hanım, öğrenimini Amerikan Koleji'nde yapmış, Avrupa'da hukuk okumuştı. Babası Muammer Uşakî ile uzun bir süre Fransa'da bulunduğu için Fransızca'yı da iyi konuşuyordu.

Lâtife Hanım, bilgisi, garip çekiciliği ile Mustafa Kemal'in üzerinde iyi bir etki bırakmakta gecikmemiş-

ti. Bu sırada İzmir'e gelen Mustafa Kemal'in annesi bile, ona gelini gözüyle bakmaya başlamıştı.

Mustafa Kemal, bu arada Türk toplumunda kadının alması gereken yer konusunda beslediği fikirlerin de etkisiyle, 29 ocak 1923'te İzmir'de Lâtife Hanım'la evlendi. Hem de fikirlerine uygun olarak. Evlenme törenlerinin perşembe günü yapılması âdet iken, bundan ayrılıp pazartesi günü nikâh kıydı. Hem de kadının törende bulunmaması gerekirken, eşinin de huzurunda kıydır-

VİLÂYETİ ZİYARET

Gazi Mustafa Kemal Paşa ve Lâtife Hanım, Adana Vilâyet Konağı'na giriyorlar. Bu resimde arkadan gelen zat, Adana Belediye Başkanı (Osmanlı Hükûmeti Nafia Nazırlarından, sonra T.B.M.M. üyesi) Ali Münif Yeğena'dır.

MİLLET BAHÇESİNDE

Mustafa Kemal,
refikası ile
dinleniyorlar.
Arkadaki grupta,
şâir Mehmet Emin
Yurdakul,
Kılıç Ali Bey ve
oturanlar arasında
Başyaver Salih Bey
bulunmaktadır.

EN SEVDİĞİ AT

Mustafa Kemal
Paşa'nın en
sevdiği at,
Sakarya adını
taşıyordu.
Sakarya, gerçekten
çok hassas, çok
güzel görünüşlü
bir hayvandı.
Paşa'ya çok
düşkündü.
Lâtife Hanım da
Sakarya'yı
pek severdi.

Atatürk'ün hayatında Lâtife Hanım...

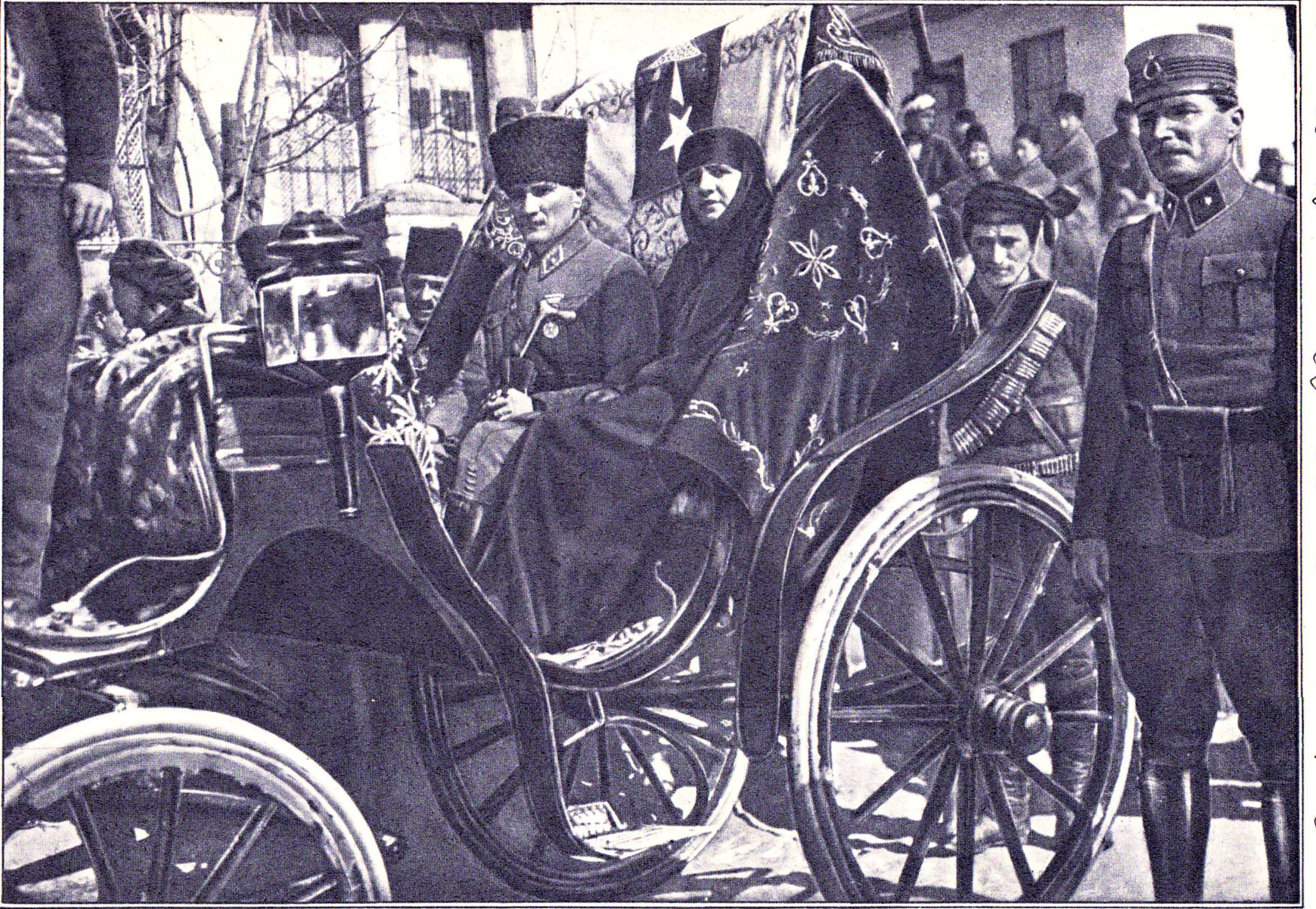
dı nikâhını. Gezilerinde onu yanın-
dan hiç eksik etmedi. Devlet baş-
kanının eşiyle gezilere çıkması, o
zaman buna alışık olmayan halk
üzerinde derin etkiler bıraktı.

VE ANLAŞMAZLIK!

Ancak Atatürk'le Lâtife Hanım a-
rasındaki evlilik uzun sürmedi. Çe-
şitli konulardaki anlaşmazlıkları gi-
derek arttı ve 5 ağustos 1925'te, an-
laşamadıkları nedeniyle birbirlerin-
den ayrıldılar.

Lâtife Uşakî, Atatürk'ten ayrıl-
dıktan sonra geçen 50 yıl içinde, ne
bir daha evlendi, ne de gerek iç,
gerekse dış basında hatıralarını yaz-
ması için vaad edilen büyük meb-
lağlara rağmen, buna yanaştı. Geç-
mişin hatırasına saygılı kaldı.

Atatürk'ün hayatında kısa da ol-
sa etkili bir ortaklığı olan Lâtife
Uşakî, sakin ömrünün sonunda,
göğüs kanserinden kurtulamaya-
rak 12 temmuz cumartesi günü
vefat etti...

BELEDİYEYİ ZİYARET

Afyon kızlarının
kendi elleriyle
süsledikleri
faytonla
Belediye'ye
gidiyorlar.
Halk, dakikalarca
faytonun peşini
bırakmamış,
arkasından
yürümüşü.

ÇANKAYA YOLLARI

Artık iyi günler
başlamıştı.
Köşkün arkasındaki
uzun yol tanzim
edilmiş, iki sıra
halindeki meyve
ağaçları
kireçlenmişti.
Bazı akşam üstleri
bu uzun yolda bir
genç kadının
gezdiği görülürdü:
Lâtife Mustafa
Kemal Hanım.

EDREMIT'TEN SONRA — Mustafa Kemal Paşa, refikası Lâtife Hanım ve beraberinde bulunanlar, Edremit'te bir gece kaldıktan sonra yurt içi seyahatine devam ediyorlar.

İKİ ESKİ ARKADAŞ — Gazi Mustafa Kemal Paşa ve en eski arkadaşlarından olan Fethi Bey (Okyar), eşleriyle birlikte, Çankaya'da...

09'un servise girmesiyle İstanbul-Ankara-İzmir aralarında bir buçuk dakikada konuşabilecek

1,5 DAKİKADA
Şehirlerarası
telefon
görüşmesi
sıkıntısı
artık
maziye
karşıyor.

KONTROL — Beklemesiz servis elemanlarının çalışma kontrolleri bu servis vasıtasıyla yapılıyor. Servis şefi, memureyi telefonla uyarıyor.

09 SERVİSİ — Yeni serviste görev yapan memureler, bir yandan istenen numarayı bağlarken, bir yandan da isteyen numaranın doğru verilişini araştırıyorlar.

ARTIK BEKLEMEMEYE PAYDOS!

Yazı: GÜNVAR OTMANBÖLÜK — Fotoğraflar: MUSTAFA AKÖZ

DAĞITIM — 03 servisinde, konuşma talebi fişleri bir banttan kaydırılıp bu memurelere geliyor ve ilgili pozisyonlara veriliyor.

ARTIK şehirlerarası konuşma yapmak için telefon başında saatler boyu beklemek sıkıntısına paydos. Hatlar arızalı değilse, karşı taraf «meşgul» işareti vermiyorsa veya telefonunda bozukluk, kesiklik yoksa, 1,5 dakika içinde istemiş olduğunuz şehirle bağlantınız hazır demektir.

Şimdiye kadar şehirlerarası görüşme üç kademeden geçtikten sonra gerçekleşebiliyordu. Numara yazdığınız 03, karşı şehir santralinin arayan «pozisyon» ve orada istediğiniz numara veya şahsı bulan memure. Bu ay başından itibaren ise, «Beklemesiz Servis» denilen 09, tek bir memure ile ve derhal talebinizi karşılamaya çalışacak. Telefonunuzu kapatmadan bağlantının kurulmasını bekleyeceksiniz. 09'daki memure bir yandan istediğiniz şehirdeki numarayı çevirirken, bir yandan da emin olmak için numaranızı kontrol edecek. Tabii kendi numaranızı yanlış vermişseniz veya kasten yanlış söylemişseniz konuşma yapamayacaksınız.

PTT yetkilileri, kumbaralı telefon kullanan veya ücret karşılığı başkalarına telefon edebilme izni veren dükkân ve müessese sahiplerini uyarıyorlar. Böyle bir telefonda konuşmak isteyen herhangi biri, rahatça 09'u çevirebilir ve şehirlerarası görüşme yapabilir. Tabii 09'un kontrolü, sadece isteyen numaranın doğru olup olmadığını tesbitten öteye geçmeyeceği için, sonunda müessese sahibi, konuşmanın faturasını ödemek zorunda kalacaktır. Yine özel santrallerin de, dahili hatlardan yapılması muhtemel kaçak şehirlerarası görüşmeler için tedbirli ve dikkatli davranmaları öğütleniyor. İleride imkân olursa, 09 servisinden yararlanmak istemeyecek özel santraller, sadece 03'ü arayabilecek şekilde bir düzene bağlanacaklar. Şimdilik, umumî telefonlardan 09'un aranabilmesi mümkün olmayacak.

Ulaştırma Bakanlığı'nca hazırlanan programa göre, 09 servisi Ankara'da 26 temmuz, İstanbul'da 2 ağustos ve bundan bir hafta kadar

sonra da İzmir'de hizmete girecek. Aboneler, çok daha seri konuşma rahatlığına kavuşacakları için, fazla para ödeyecekler. PTT yetkilileri, 09 ücretlerinin «normal» ile «acele» ücretleri arasında olacağını belirtiyorlar.

İSTANBUL'UN DURUMU

Verilen bilgiye göre, İstanbul PTT Başmüdürlüğü'ne, her gün 30 000 şehirlerarası görüşme talebi yapılıyor. Ve bütün bu talepleri 03'ün 42 pozisyonu karşılıyor. Buna bir o kadar da, başka şehirlerden İstanbul'u arayanları ekleyiniz. Ortaya ürkütücü bir trafik sıkışması problemi çıkar.

Ancak, «Beklemesiz Servis» için yeni pozisyon açılmış bulunuyor. İlk planda Ankara ve hemen ardından İzmir, İzmit, Bursa, Sakarya, Eskişehir, Adana ve Çorlu ile beklemesiz görüşme sağlanacak ve yavaş yavaş diğer merkezler de bu şebekenin içine alınacak. Ankara ile, bugüne kadar 218 devreden görüşme yapılabiliyordu. Buna 150 yeni

devre eklenmiş olacak. Yine öbür şehirler için de devreler artırılacağı için, 03'e başvurular da eskisi kadar beklemeyecekler. Çünkü bu servisteki yük hafifleyecek. Öte yandan, PTT Başmüdürlüğü yeni pozisyonlarda çalıştırmak üzere 150 memure daha almaya karar verdi. Genç kızlar, bir süre eğitimden geçirildikten sonra görevlendirilecekler ve müşteriye daha çabuk hizmet etme imkânı artırılmış olacak.

Yeni sistem, yine de tam otomatik değil. Yani Avrupa'da, Amerika'da olduğu gibi, telefonu elinize alıp, dilediğiniz şehirdeki numarayı çeviremiyorsunuz. Arada bir memure bulunuyor. Yalnız önemli bir atılım yapıldığı muhakkak. Yıllar boyu çektiğimiz bekleme işkencesinden kurtulacağız.

Kısaca **STD** diye adlandırılan tam otomatik sisteme ise, bir gecikme olmazsa 1976 yılı başlarında kavuşabileceğiz ve komşuya telefon eder gibi, rahat rahat şehirlerarası görüşme yapabileceğiz. ■

Ebru'daki gizli yaşam...

Süper bir sabun.
Limonun hayat veren
vâhşi tazeligini tüm vücudunuza ileten,
"yaşam dolu köpükleri," ile teninizde
satihta kalmayan bir canlılık sağlayan
ve dipdiri bir vücut yaratan Sabun:
Komili EBRU...

Ebru KOMİLİ

1972, 1973, 1974 ve şimdi de 1975 Türkiye Rallisi Şampiyonu Renault 12

Olağan...

Olağandır Renault 12'nin rallilerde başı çekmesi. Birinci gelmesi. Bilirsiniz otomobillerin zor sınavlarıdır ralliler. Başarı kazanmak için güçlü motor, sağlam aerodinamik gövde, önden çekiş ve üç kez güvenli frenler. Toplanınca bunların hepsi bir araya, olağandır Renault 12'nin bütün rallileri kazanması; örneğin 1972, 1973, 1974 ve şimdi de 1975 Türkiye rallisi.

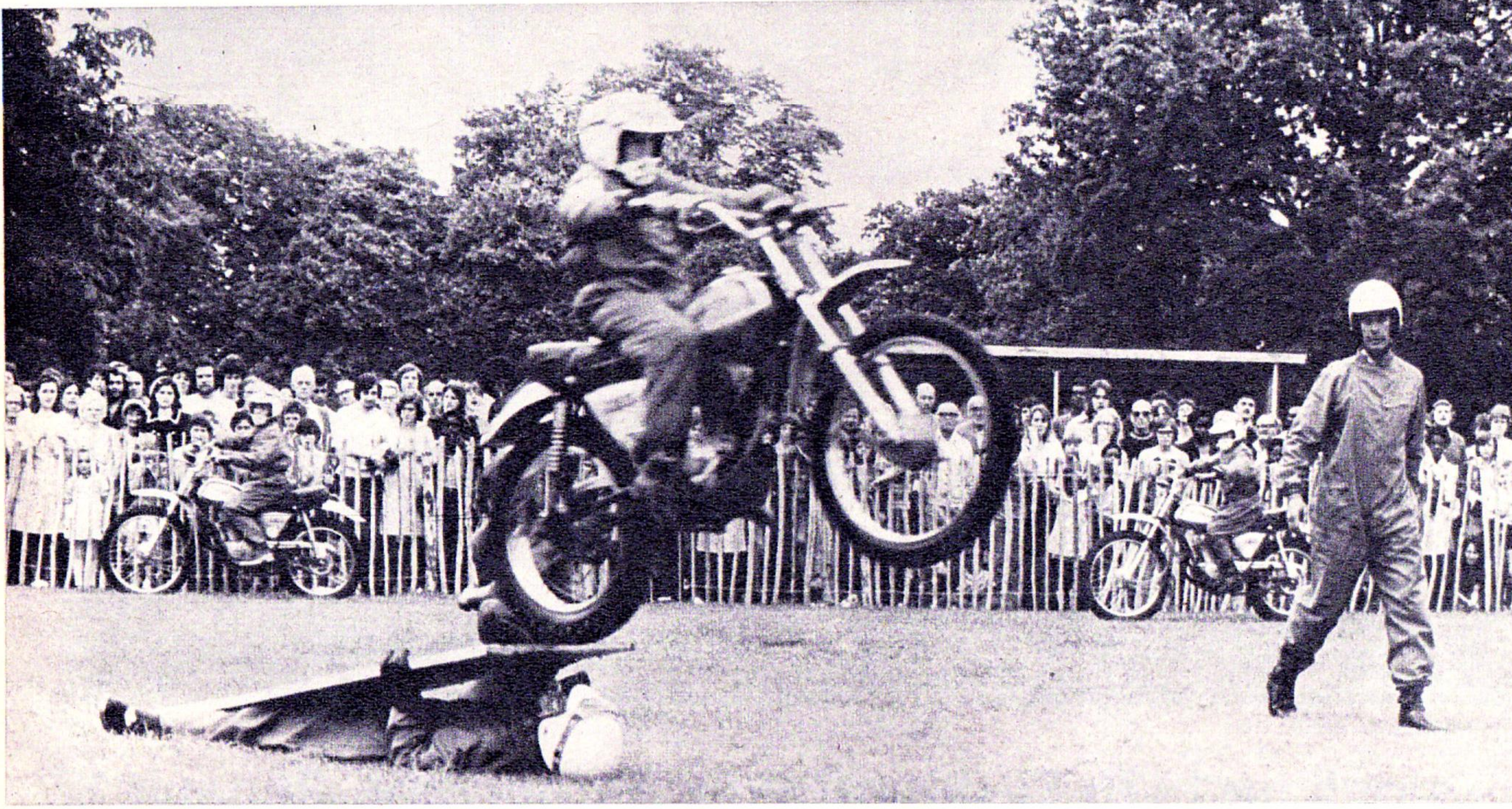
RENAULT
daha iyi otomobildir

İŞİN ŞAKASI — Kampın kurucusu Roy Pratt, düzenlenen gösterilerde, şaka olsun diye bir çocuk bisikleti-ne bindi ve bol bol alkış topladı.

İngiltere'de yaz tatillerinde açılan bir tatil kampında, okul çağındaki çocuklara serüvenin ve tehlikenin tadı tattırılıyor...

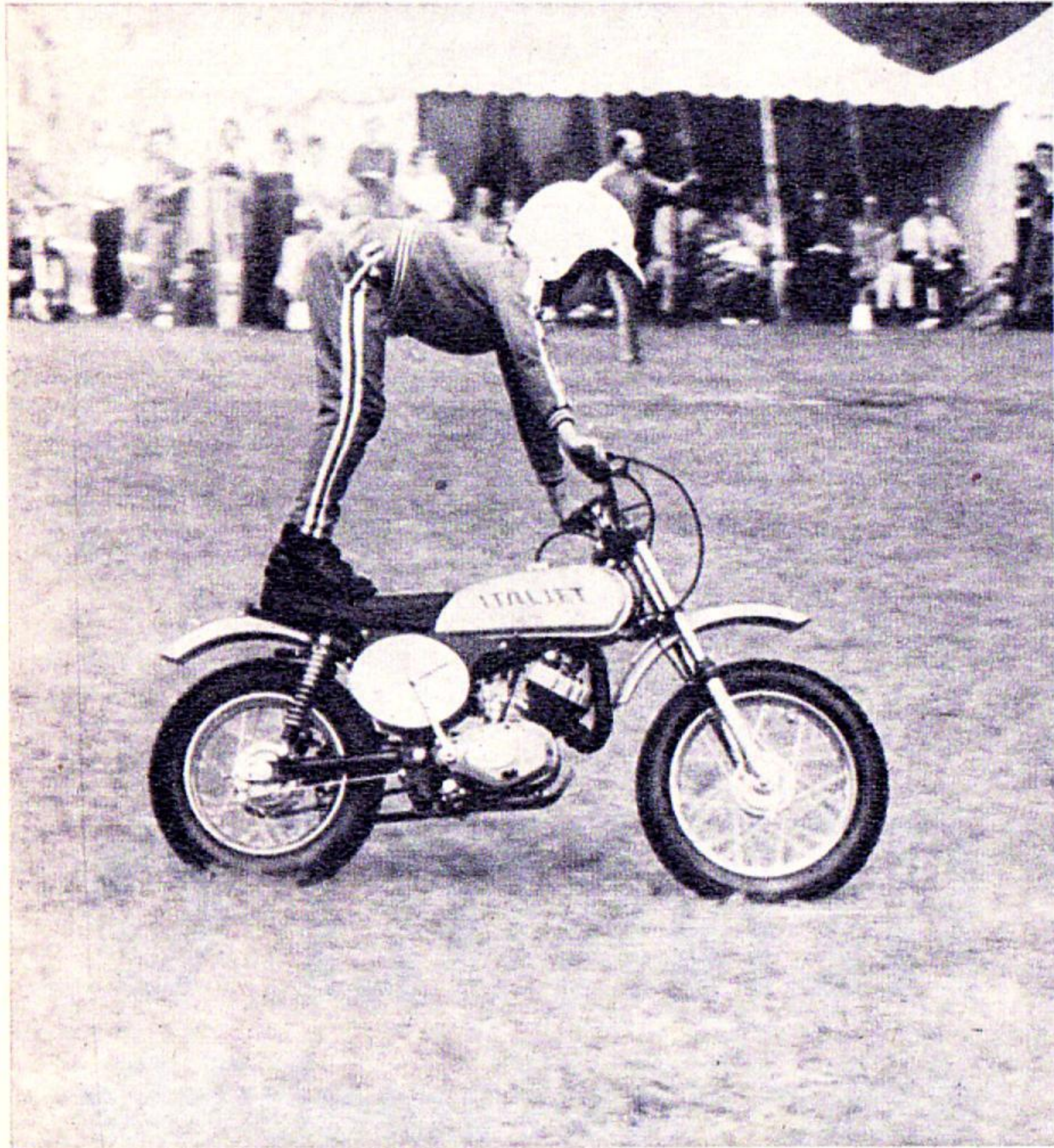
Cin motosikletçiler Azrail'e meydan okuyor!

TEHLİKELİ YARIŞ — Hackney Cin'ler takımının yarışçıları, gösterilerde seyircilere heyecanlı dakikalar yaşattılar. İşte 13 yaşındaki Andrew Cracknell, özel olarak hazırlanan rampadan atlarken, herkes soluğunu tuttu.

ALEV alev yanan çemberlerin içinden gözlerini bile kırpmadan, motosikletle geçiyorlar. Yine motosikletle fiçilerin üzerinden atlıyorlar. Ve bunlar gibi ancak usta motosikletli polislerin başara-bildiği tehlikeli numaraların hepsini, aynı beceriyle gerçekleştiriyorlar. Sürat rekoru desiniz, onlarda! Dayanıklılık desiniz, onlarda! Cesaret desiniz, yine onlarda! Ve işin garibi, bütün bunların üstesinden gelen gözüpük sporcuların hepsi de henüz okul çocukları!

«Hackney Cinleri» adı verilen bu grup, çalışmalarına bir yıl önce başlamıştı. Hackney Serüven Kampı Projesi'ni hazırlayan Roy Pratt, okul çağındaki çocukların tatil kampında boş vakitlerini değerlendirme-leri amacıyla bir motosikletçilik kursu açmıştı. Kampa katılan çocukların hepsinin de usta birer motosikletçi olmaya heveslendiklerini farkedince, işin şekli değişivermişti. Şimdi de sekiz ve on altı yaş arasındaki on çocuktan oluşan «Cin-ler» takımı, usta motosikletçilere parmak ısırtacak gösteriler yapıyor! Cin motosikletçilerin kullandığı

EN KÜÇÜĞÜ — 8 yaşındaki Scott Martin, motosikletiyle tehlikeli numaralar yaptı.

FIÇI ÜZERİNDE — Yanyana dizilmiş fiçileri hiç oynatmadan üzerlerinden motosikletle geçmek, her bayığının harcı değil. Ama Hackney kampının cinleri fiçiler üzerinde, asfalt yolda gider gibi ilerliyorlar.

CESARET İSTER! — «Hackney Serüven Kampı»'nın küçük «Cinler» i alev alev yanan çemberlerden geçiyorlar. Üstte, 14 yaşındaki Gary Thomson.

motosikletlerin hepsi normal boyda araçlar. Yalnız lambaları çıkartılmış, bir de takımın en küçük elemanının dengesini sağlayabilmesi için motosikletine bir merdiven takılmış.

Çocuklar, sadece motosikletlere atlayıp tehlikeli numaralar yapmakla kalmıyorlar, bindikleri araçların bakımı, temizliği ve korunmasıyla da uğraşıyorlar.

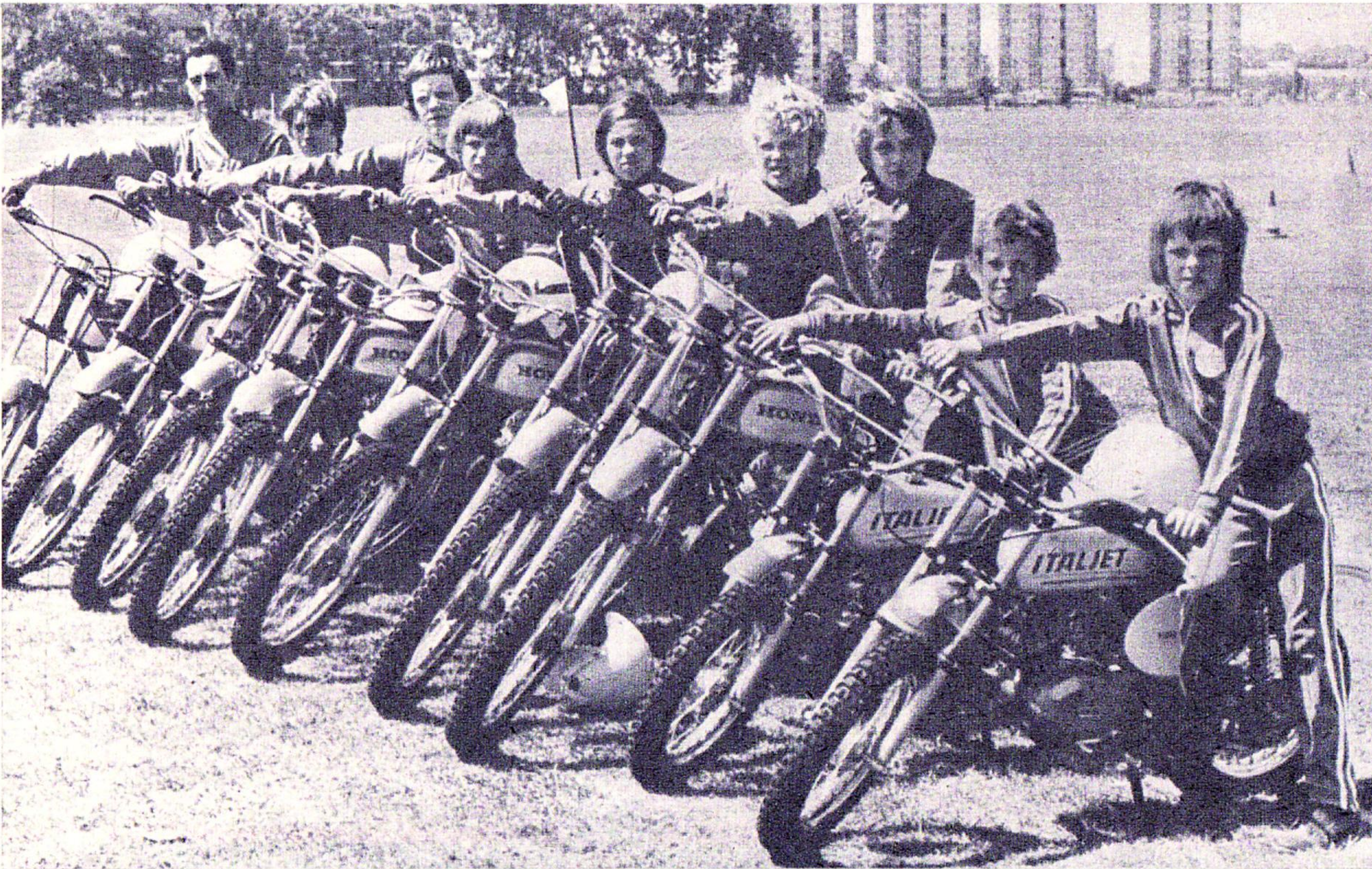
Hackney Serüven Kampı, bundan birkaç yıl önce İngiltere'de kurulmuştu. Büyük şehirlerde, özellikle Londra'da oturan çocukların, serüven heveslerini gidermek, onlara tatilde hoşça vakit geçirtmek amacı-

nı güdüyordu. Serüvenler kampında, mağaraları incelemek, sualtı avcılığı, fosil araştırmaları, binicilik ve motosikletçilik gibi uğraşlar programa alınmıştı. Çocukların her şeyden çok motosikletle ilgilendikleri anlaşıncı, kampa gelenler arasında on kişilik bir motosiklet takımı kuruluverdi.

XVII. yüzyıldan kalma eski bir çiftlik evinde kurulan kamp, şimdi çok büyük bir ilgi görüyor. Anne ve babalar, çocuklarının eğlenceli bir tatil geçirmenin yanı sıra spor dallarında faydalı çalışmalar yapmalarından da memnun. Bu arada çocukların gizli kalmış yeteneklerinin

ALKIŞLANDILAR — Hareket eden motosiklet üzerinde ayakta durup denge sağlamak, hiç de küçümsenecek bir iş değil. Küçükler çok alkışlandılar.

de gün ışığına çıkması sağlanıyor. «Hackney Serüven Kampı»'nın büyük ilgi görmesi üzerine, Londra dışındaki sayfiye yerlerinde daha başka çocuk kampları kurulması için de teşebbüse geçildi. Hackney kampına giden çocuklar, yaz sonunda usta birer motosikletçi olarak evlerine geri dönüyorlar. Her yıl, kamp kapanmadan önce de cin motosikletçiler, marifetlerini büyüklerle de göstermek fırsatını buluyorlar. Bu gösterilerden elde edilen kazanç, yakın bir gelecekte yoksul çocuklar için ücretsiz kamplar açılmasında kullanılacak. ■

İŞTE CİN'LER!

Hackney Serüven Kampı'nın, on kişilik motosiklet takımı, kampta düzenlenen gösterilerin yıldızı oluyor. Bir yıllık çalışmadan sonra büyüklerine parmak ısırtan cesur küçükler, başarılarıyla ne kadar övünseler yeri var.

Eski iskeleler hayal oldu!

YENİÇERİ ocağında disiplinin bozulduğu devirler... İstanbul'un kayıkçı esnafı da ocaklı olmuş, dolayısıyla onlar da bozuk düzene ayak uydurmuş. Boğaziçi'nde yolcu taşıyan iki çifte, üç çifte kayıklarda, gün geçmiyor ki bir olay çıkmassın.

Boğaziçi'nde oturan halkın bu korkulu rüyasına, birkaç yabancı müteşebbis bir son vermek istiyor. Ve iki gemi kiralayarak Boğaziçi'nde düzenli vapur işletmeye başlıyorlar. Ancak bu şekilde yolculuk oldukça güç... Çünkü Boğaz'da tek bir iskele yok. Vapurlar açıkta duruyor ve yolcular ancak kayıkla kıyıya çıkabiliyor.

1844'de hükümet, yabancıların bu teşebbüsüne bir karşılık olarak, tersane vapurlarından ikisini Boğaziçi'ne verdi.

Aradan birkaç yıl daha geçti. Bir gün Bursa'daki kaplıcanın havuzunda yıkanmakta olan devrin sadaret müsteşarı **Keçecizade Fuad Paşa** ile **Cevdet Paşa**, akıllarına gelen parlak bir düşünceyi, soğuklukta kaleme almaya başladılar. Fikirleri şuydu: Boğaziçi'nde sürekli ve düzenli vapur seferleri kurmak! Derhal bir tasarı hazırlayıp, şirketin adını da koydular: **Şirketi Hayriye**... Yıl 1860...

En sonunda tasarı kabul edildi ve Şirketi Hayriye, İngiltere'de yaptırdığı 6 vapurla Boğaziçi seferlerini başlattı.

VE 115 YIL SONRA...

Şirketi Hayriye, İstanbul şehir hatlarında yolcu taşıma işlemini Denizcilik Bankası'na devrettikten sonra, yalnız Boğaziçi değil, Kadıköy yakası ve Haliç'te de modern iskeleler yapıldı. Yolcu taşıma kapasitesi de günden güne arttı...

Şehir içinde deniz yoluna halkın gösterdiği rağbet, uzun süre devam etti. Fakat birkaç yıl öncesi İstanbul'un karayolu ulaşımı büyük bir gelişme gösterip, araç sayısı arttıkça, Denizcilik Bankası Şehir Hatları İşletmesi, yolcu azlığından Boğaziçi, Kadıköy yakası ve Haliç'te birçok iskeleyi, sefere kapattı...

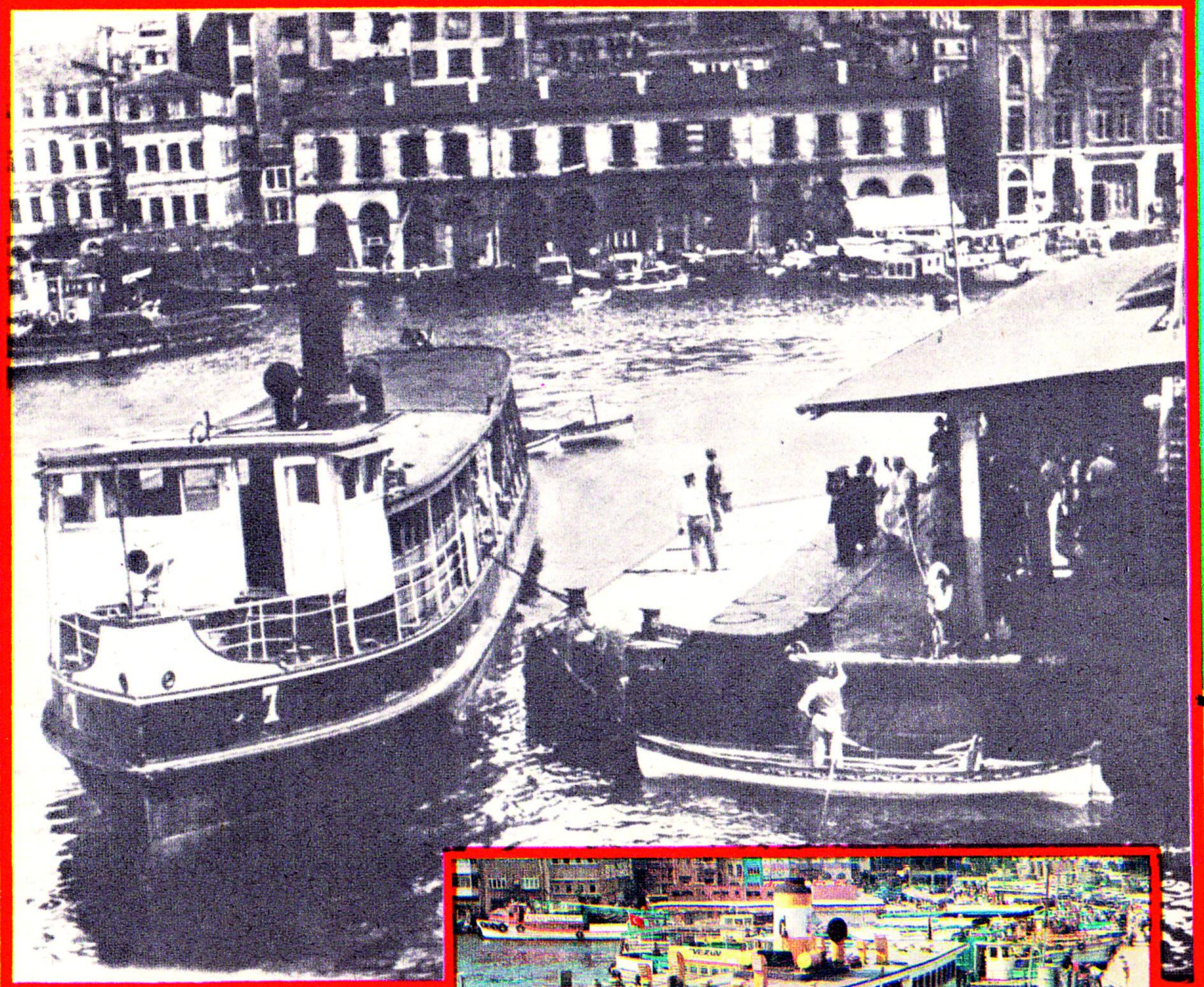
Şirketi Hayriye döneminden bu yana tam 115 yıl geçti... Tarihe karışan çok şey gibi, İstanbul'un iskeleleri de, birer birer niteliklerini kaybetmeye başladı.

İşte **Tarabya** iskelesi: Şu sırada yolunuz Tarabya'ya düşecek olursa, bu şirin iskelenin plaj haline geldiğini göreceksiniz.

Kalamış, Moda, Caddebostan ve Sütlüce iskeleleri de bir başka âlem... Buraları Denizcilik Bankası tarafından şahıslara kiraya verilerek çayhane, gazino olmuş.

Haliç ise başka bir görünümde... **Yemiş, Deftardar, Sütlüce, Halıcıoğlu ve Kağıthane** iskeleleri kaderlerine terkedilmiş.

Bu gidiş gelecekte pek çok iskelenin boş kalacağını, harabe haline döneceğini ve diğerleri gibi tarihe karışacağını gösteriyor. Gelişen karayolu taşımacılığı, hele iki yakayı birleştiren Boğaz köprüsü, bu sonu kaçınılmaz duruma getiriyor... ■

KIRK BEŞ YIL ARAYLA — Galata köprüsündeki Haliç iskelesi... Kırk beş yıl önce çalışan vapurlar (üstte) değiştiği gibi, günümüzde sefere konulan vapur, Haliç hattında ancak iki - üç iskeleye uğruyor. Nedeni: Yolcu azlığı! Bakalım önümüzdeki yıllarda elde kalan bu iki - üç iskele sefere kapatılacak mı?

ATELYE OLDU — Kuruçeşme iskelesinin yolcu salonu bakım atelyesine döndü. Küçük onarımlar için gemiler iskeleye yanaşıyor, ya da burada konaklıyor...

YAT İSKELESİ — İstinye'den yakın zamana kadar arabalı vapur iskelesi olarak faydalanılıyordu. Şimdi ise yatların, küçük teknelerin durağı oldu.

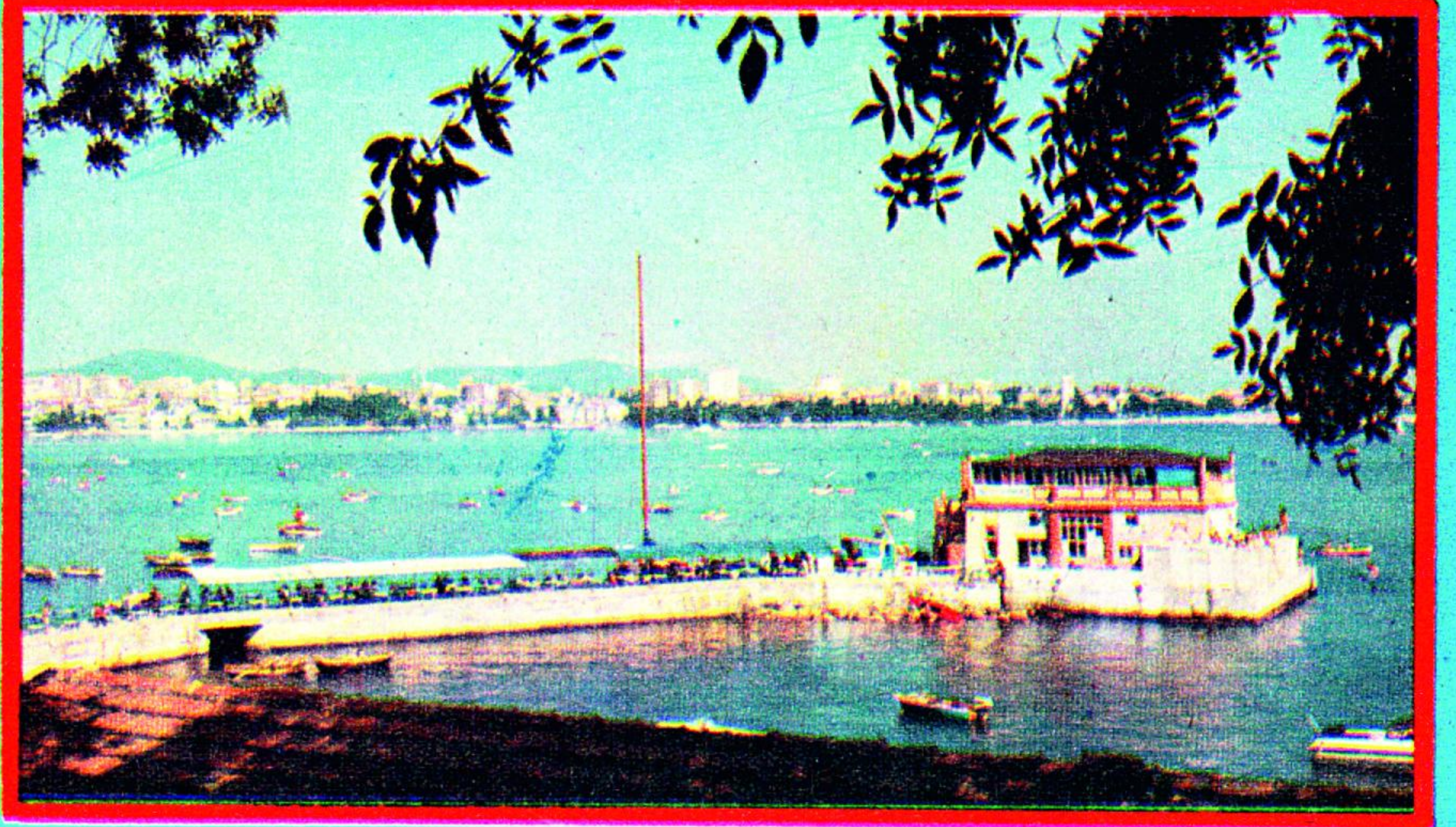
TABELASI BİLE YOK — Haliç'te sefere kapatılan iskelelerden biri de, Deftardar. İskelenin tabelası sökülüş.

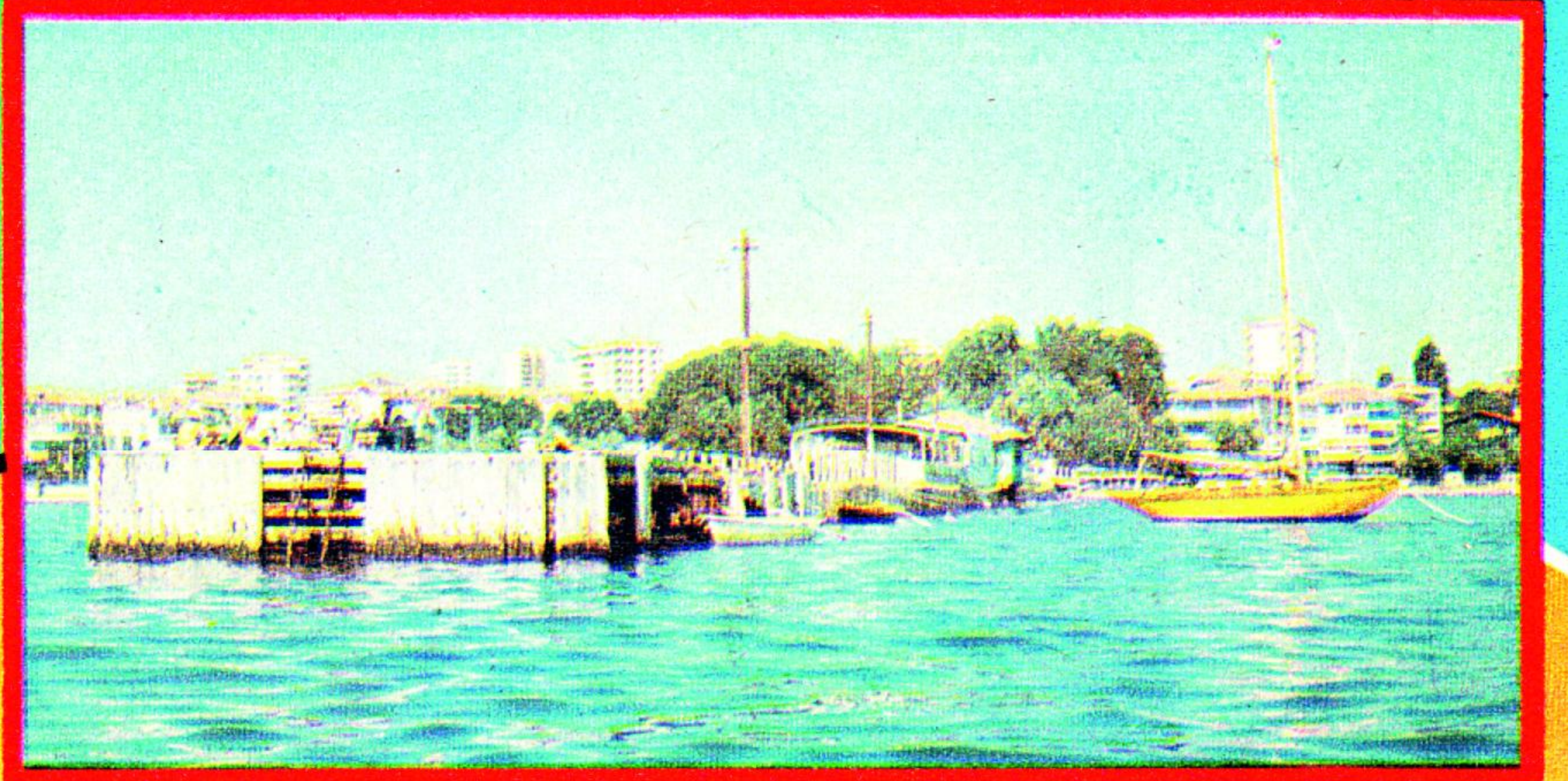
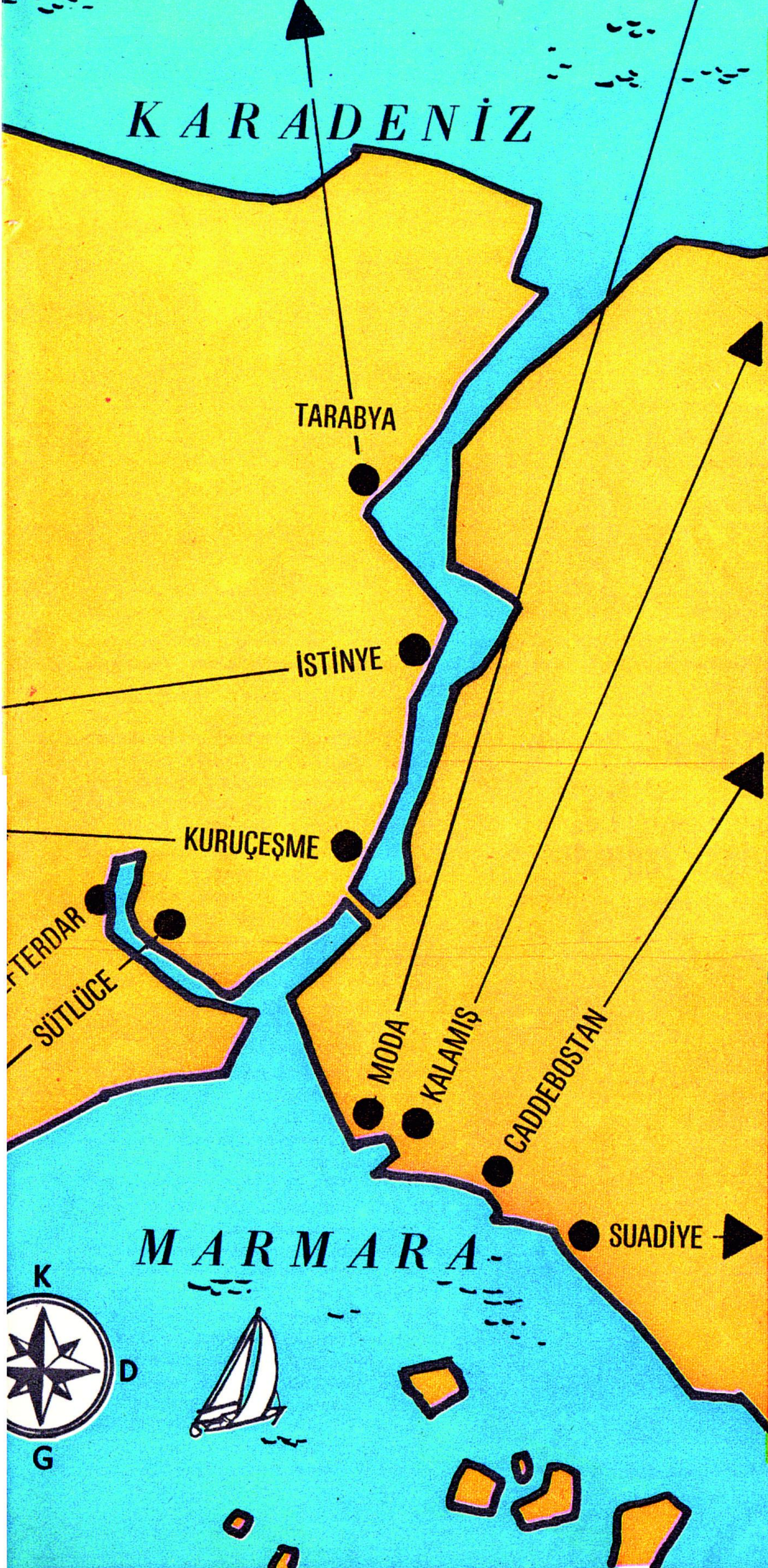
SESSİZLİK — Bir zamanların işlek iskelesi Sütlüce, bugün böyle kaderine terkedilmiş durumda.

PLAJ — Tarabya iskelesi işletme tarafından Tarabya Oteli'ne kiralandı. Onlar da iskeleyi onarıp ve değiştirip otelin plajı haline getirdiler.

ÇAY İÇİLİYOR — Moda iskelesi çayhane haline geldikten sonra, eski hareketini kaybetti. Şimdi vapura yetişen telaşlı insanların yerini ehlikeyif insanlar aldı.

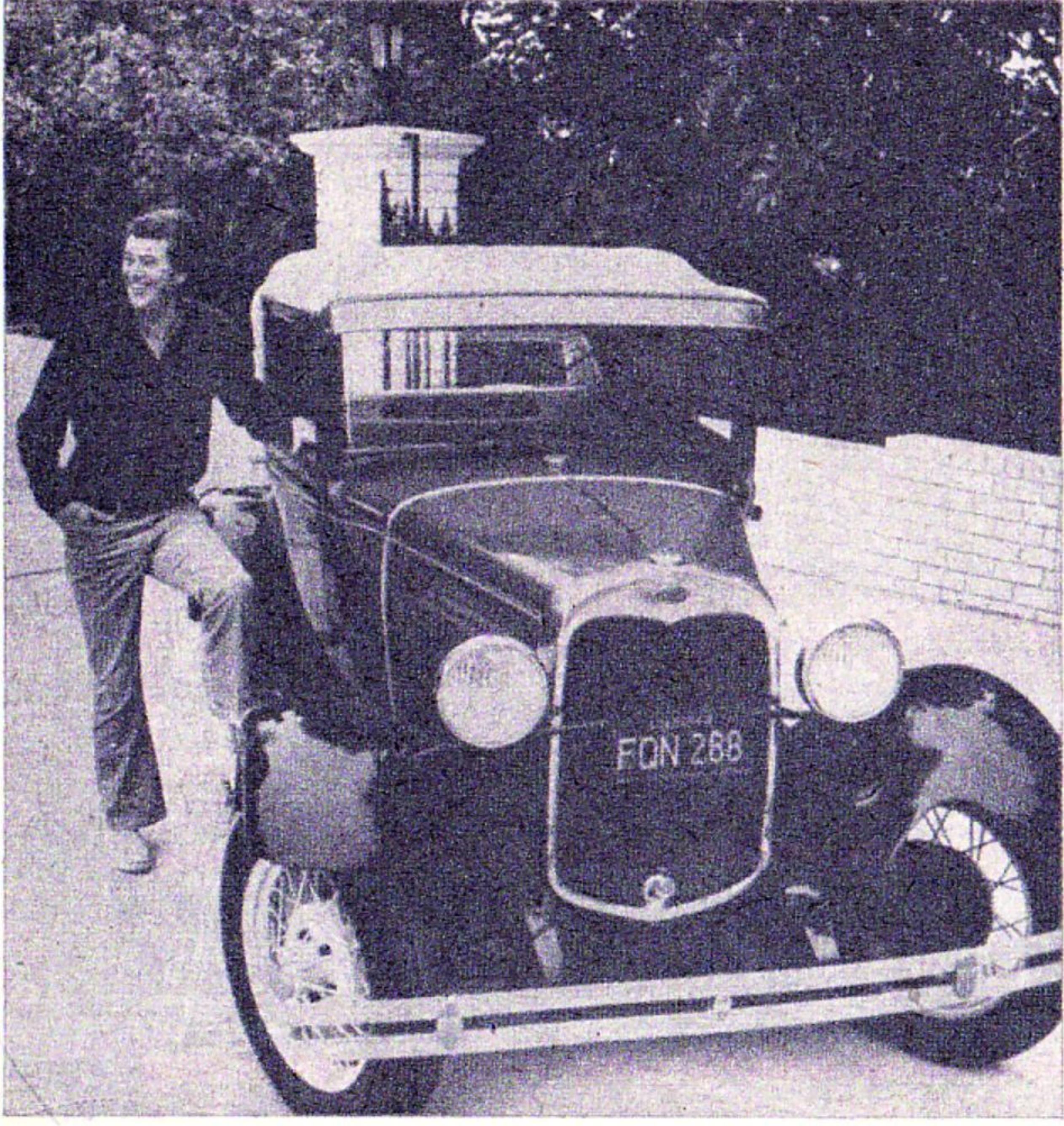
AKŞAMCILAR NE OLDU? — Kalamış iskelesine çıkan yolcuların çoğu kıyadaki meyhanelerde soluğu alırlardı. Şimdi ise tarihi iskele, çayhane haline getirildi.

DENİZ KULÜBÜ OLDU — Caddebostan iskelesi Denizcilik Bankası mensuplarının kulübü haline getirildi. Şimdi bu eski iskele her an kalabalık...

BİR ÇAYHANE DAHA — Suadiye iskelesinin durumu da Caddebostan'inkinden farklı değil... Çevredeki halk mayosunu giyip güneşleniyor ve denize de giriyor.

GÖZ BEBEĞİ — Rock Hudson, yeni aldığı A modeli Ford arabasını çok seviyor. Otomobiliyle fotoğraflara poz verirken nasıl kasılacağını bilemiyordu.

Ünlü "Polis Müdürü" çiçek yetiştiriyor

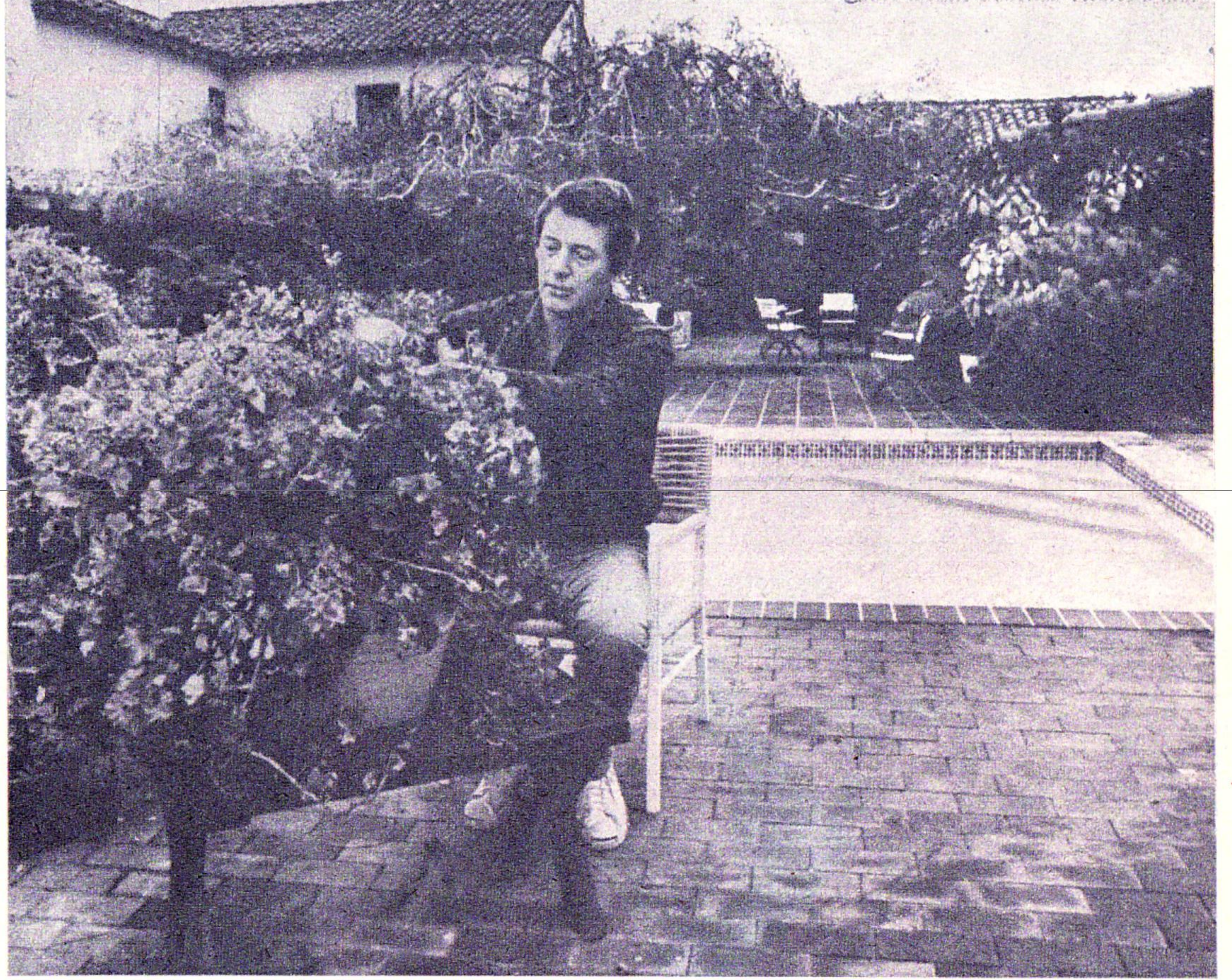
ELİNİ başına götürüp perukasını düzelttikten sonra hafifçe gülümsedi.

— Artık geleceğimi garanti altına almış sayılırım, dedi. Hiç bir iş bulamasam gider bahçıvanlık yapar, dünyanın parasını kazanırım.

Bu sözleri söyleyen sinemaseverlerin yakından tanıdıkları ünlü aktör Rock Hudson'dan başkası değildi. Bir süre önce satın aldığı villasının koskocaman bahçesini kendisi düzenlemişti.

Hollywood'un bu yakışıklı aktörü, şimdi de yakışıklı bir bahçıvan kişiliğine bürünmeye çalışırken Amerikan televizyonunda da «McMillan ve Karısı» isimli dizi film dört yıldan beri büyük bir başarıyla sürdürülüyor. Bir polis müdürünün yaşam öyküsünü konu alan dizi filmde Rock Hudson bir polis-müdürünü başarıyla canlandırmaktadır. ■

Hayat SİNEMA

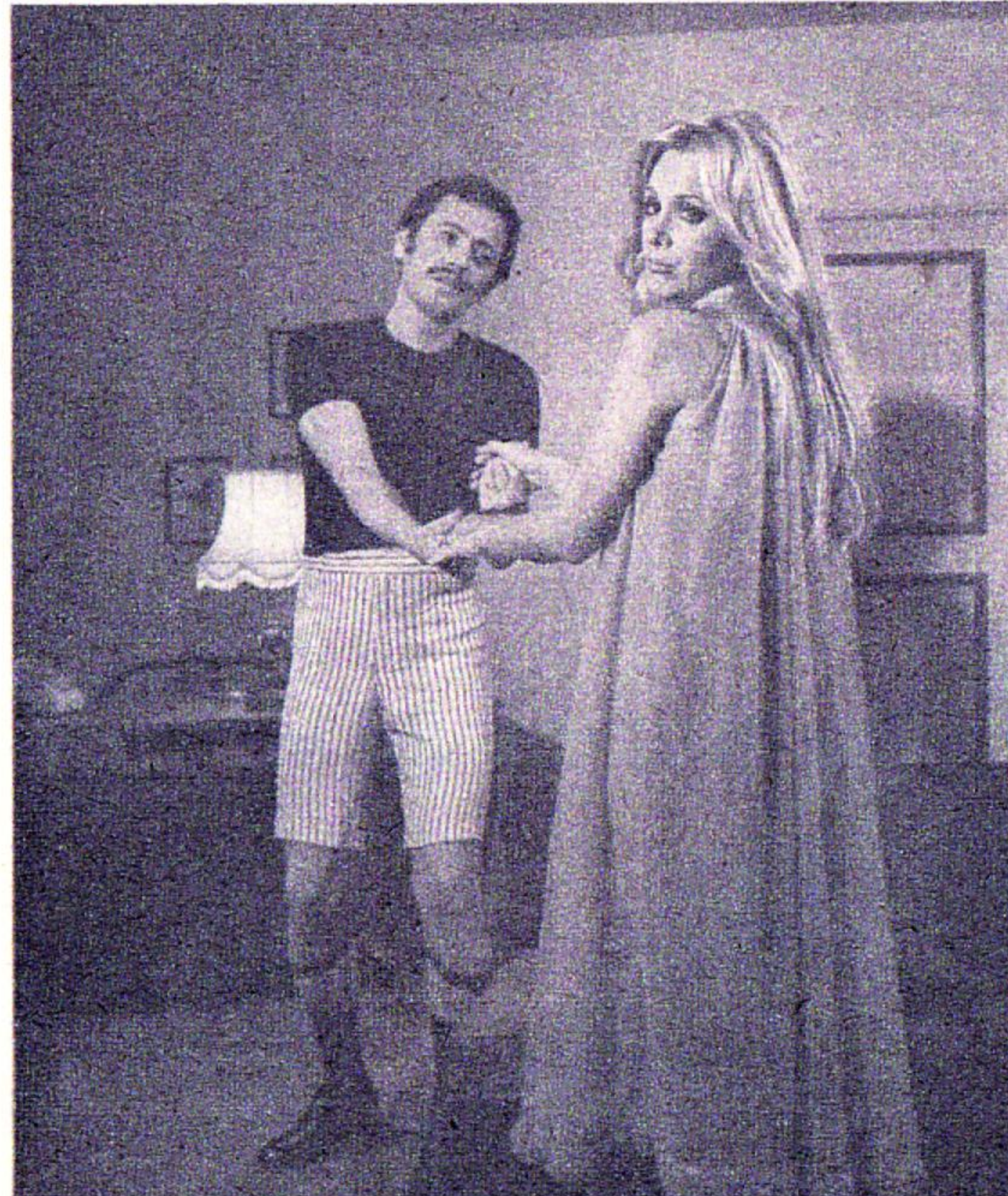
AMERİKALI BAHÇIVAN — Rock Hudson bahçıvanlığa, nâdide çiçekler yetiştirmeye pek meraklı. Aktör villasının bahçesini de kendisi düzenlemiş. Çiçekleriyle övünüyor. İşsiz kalırsa bahçıvanlık yapıp geçimini kolayca sağlayacak.

Fatma Belgen şeytan taşladı!

Semih Evin'in yönetiminde çekilen «Hastayım Abi» adlı filmin oyuncularları Fatma Belgen, Salih Kırmızı, Gani Tunç, Necla Soylu, Mürvet Sim ve Atilla Ergün bir dinlenme anından faydalanarak Ayvalık'ın ünlü «Şeytan Sofrası» na çıktılar. Ve burada «şeytan» taşladılar. Fatma Belgen bu işi o kadar sevdi ki, çevresinde ne kadar taş bulduysa topladı, sonra hepsini şeytanın üzerine yağdırdı. Hatta bu yüzden film çalışması bir süre aksadı. Resimde, ekip, şeytanın evi önünde görülüyor.

Yerli «Tatlı Cadı» Filiz Akın hayat sigortası yaptırdı

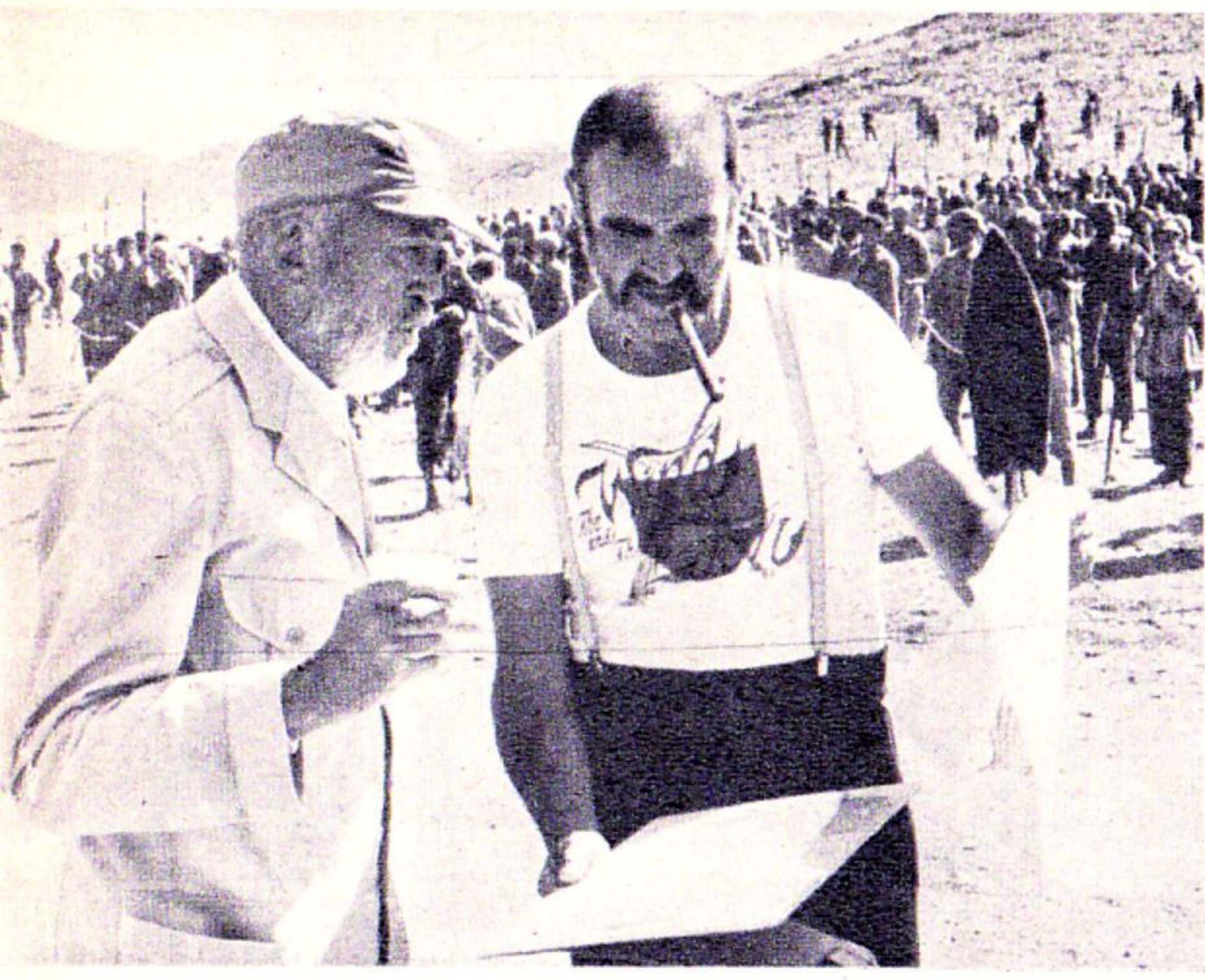
FİLİZ AKIN — UĞUR SAY

Televizyonun beğenilen ve ilgiyle izlenen dizisi «Tatlı Cadı»yı beyazperdeye aktaran Yeşilçam, dizideki «Samantha» rolünü Filiz Akın'a verdikten sonra, yıldızın birden şansı açıldı.

«Selma» adıyla bu yerli filmde cadılığı başarıyla uygulayan ve bu arada Zati Sungur'dan «hokus pokus» dersi olan Filiz Akın'a geçtiğimiz hafta bir sigorta şirketi başvurdu ve bir milyon liralık hayat sigortası teklif etti. Yıldız bu ilginç öneriyi memnurlukla karşıladı. Hemen ertesi gün mukavele yapıldı ve böylece yerli «Tatlı Cadı» Filiz Akın, sigortalı oldu.

Önümüzdeki sezon vizyona girecek olan filmde anne cadıyı Rukiye Görec, Darrin'i Uğur Say, komşu kadını Ayla Musaballı, Derrin'in patronunu ise Turgut Boralı canlandırdılar.

Yerli «Tatlı Cadı»nın yapımcısı Müfit İlkiz, film beğenildiği takdirde yeni konuların işleneceğini, böylece TV'de olduğu gibi, sinemada da bir «Tatlı Cadı» dizisinin ortaya çıkacağını söyledi. Sinemacıların, TV'de tutulan dizileri beyazperdeye yerleştirerek aktarmak yolunu niçin seçtikleri malum: Bozulan işleri biraz olsun toparlayabilmek ve silinip gitmemek. Ama bu taklitçiliğin Türk sinemasına ne kazandıracağı tartışmaya değer. Belki prodüktörlerin kasasını doldurur, ama sanat yönüne birşeyler getirmesi olanağı pek zayıf.

ESKİ DOSTLAR — John Huston ile Sean Connery bir süre önce «Rüzgâr ve Aslan» isimli filmde birlikte çalışmışlardı. İki sanatçı yeniden bir araya gelmekten pek memnun. Aralarından su sızıyor...

TİTİZ YÖNETMEN — İrlandalı yönetmen John Huston, çok titiz bir sanatçıdır. Film çevrilirken bir dakika bile setten ayrılmaz. Her şeyi bir yönetmen gözüyle inceler. Ünlü yönetmen, başarısını bu titiz çalışmasına borçlu olduğunu her fırsatta tekrarlıyor...

CEHENNEM ZEBANİSİ REJİSOR HUSTON DA TAVLA OYNUYOR!

VADİ kızgın öğle güneşi altında çayır çayır yanıyordu. Vadinin bir kenarında kurulan kampın sakinleri ise güneşe ve sıcağa aldırmadan oradan oraya koşuşup duruyorlardı. Biraz daha geride uzun boylu, Hemingway'i andıran yaşlı bir adam, büyük bir dikkatle kamp sakinlerinin koşuşmalarını izliyordu.

Amerikalı ünlü film yapımcısı John Huston' du bu... Yetmiş yaşındaki Amerikalı yapımcı bugüne kadar otuz film çevirmişti. Ama meslek hayatının en önemli filminin bu son film olacağı kanısındaydı.

Ünlü İngiliz yazarı Rudyard Kipling'in «Kral Olacak Adam» isimli eserinden alınan bu filmde, Himalaya halkına hükmetmeyi başaran serüven meraklısı iki İngiliz'in öyküsü anlatılmaktadır.

İlk filmi «Malta Kartalı»nı 1941'de çeviren John Huston, her zaman macera türündeki filmleri çevirmeyi tercih etmiştir. «Key Largo», «African Queen», «Sierra Madre'ların Definesi» gibi ünlü serüven filmlerinin yapımcısıdır.

John Huston kendisinin serüven ve kumar meraklısı olduğunu gizlemiyor.

— Gençlik yıllarımda da kumar oynamaktan asla çekinmedim. Önce gazetecilik yapmak istemişim. İsimden kovuldum. Aç kalmamak için Mekiska ordusuna girdim. Daha sonra da rastlantılar beni Hollywood'a getirdi.

John Huston, sinema sanatçılarının bazıları için bir «cehennem zebanisi» dir. Onun yönettiği filmlerde rol almaktan korkarlar. Huston'un titiz çalışması, en küçük ayrıntılarla bile ilgilenmesi bazı sanatçıların pek hoşuna gitmez. Ünlü yönetmen, çalışmalarından arta kalan zamanı, genellikle tavla oynayarak geçiriyor. Tavlada kazanmanın daha çok şansa bağlı olduğuna inandığı için bu oyunu, kâğıt oyunlarına tercih ediyor.

John Huston otuzuncu filminin sinema dünyasında fırtınalar yaratacağına inanıyor. Sette film çalışmalarını izleyenler de ona hak veriyorlar.

BÜYÜK REİS — Filmciler, John Huston'a «büyük reis» diyorlar. Yetmiş yaşındaki titiz yönetmen, şu günlerde Fas'ta otuzuncu filmi olan «Kral Olacak Adam» ı tamamlamaya çalışıyor...

İKİ SAHNE — Rudyard Kipling'in bir eserinden alınan filmde, Michael Caine, Sean Connery ile başrolleri paylaşıyor. Üstte, Michael Caine filmin bir sahnesinde. Altta, filmde rol alan Faslılar, filmin bir bölümünde görülüyorlar. Faslı figüranlar, Himalaya dağlarında yaşayan savaşçı yerlileri canlandırmaktadırlar. Bu filmde yüzlerce kadın, erkek yerli figüran rol aldı.

Hiç kimse birkileri onun gibi resmedememişti

Albrech Dürer, Alman Rönesansının en büyük ressamıydı. İtalyan sanatçılarına hayran olmasına rağmen, Alman kalmayı başarmıştı.

BEMBEYAZ saçları ve kır sakalı birbirine karışmış usta ressam, karşısındaki genç sanatçının tablolarına hayran kalmıştı. En çok dikkatini çeken şey de saçların büyük bir titizlikle resmedilmiş olmasıydı. Âdeta gerçekmiş gibiydi resimlerdeki saçlar... Her biri incecik incecik, kıvrım kıvrım, bukle bukle saçlar! Böylesine erişilmez bir ba-

şarıyla resim yapabilmek için herhalde özel fırçalar yapmış olmalıydı, diye düşünmüştü yaşı ressam... Sırf, saçları resmetmek için özel fırçalar.

— Rica etsem, saçları yaparken kullandığınız fırçalarınızdan bir tane verebilir misiniz bana?

Genç ressam, yaşı ustadın bu isteğini geri çevirmemişti.

— Elbette, diye cevap vermişti. Buyurun... Hangisini isterseniz, onu buyurun!

Fırçalara şöyle bir göz atın yaşı adamın şaşkınlığı daha da artmıştı.

— Ama bunlar alelade fırçalar! demekten kendini alamadı. Tablolarındaki o harikulâde saçları bu fırçalarla mı yapıyorsunuz yoksa?

● LÜTFEN SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

Hiç kimse bitkileri onun gibi resmedememişti

Dürer usta bir gravürcü olduğu kadar, usta bir portre sanatçısıydı. Aynaya bakarak kendi portrelerini de yapmıştı.

YAPTIĞI portrelerden Dürer'in yakışıklı bir sanatçı olduğunu anlıyoruz.

Genç ressam gülümseyerek fırçalardan birini almış ve oracıkta, herkesin gözü önünde nefis bir saç resmi yapmaya koyulmuştu. Önemli olanı özel fırçalara sahip olmak değil, alelade fırçaları bile hünerle kullanmayı bilmekteydi. Yaptığı saçlar, oradakileri bir kere daha hayran bırakacak derecede kusursuz olmuştu.

BÜYÜK BİR SANATÇI

Gelip geçmiş ünlü ressamların hayat hikâyelerinin toplandığı kitaplarda yer alan bu kısa, fakat gerçek olayın yaşlı kahramanı İtalyan Rönesansının büyük sanatçılarından Giovanni Bellini'ydı. Yani Fatih Sultan Mehmet'in portresini yapan ünlü ressamın kardeşi olan Venedikli ressam... Diğeri ise Alman resim sanatının en büyük isimlerinden Albrecht Dürer!

Tiziano, Tintoretto, Michelangelo ve Leonardo da Vinci gibi dahi sanatçıların yaşadığı yıllarda, Almanya'da da Dürer adlı bir büyük ressam yaşıyordu. Dürer, yukarıda adı geçen ressamların bir ikisini de yakından tanıyordu. Venedik'e gitmiş, bir süre bu kanallar ve gondollar şehrinde kalarak sanatçılarla arkadaşlık etmiş, İtalyan resim sanatının bütün inceliklerini öğrenmişti. Almanya'da da o sıralarda Rönesans akımı hâkimdi; bu akımın en büyük sanatçısı, Dürer'di

Dürer'in çalışma tarzı, İtalyan Rönesansçılarınkinden bir hayli değişikti. Pek çok çeşit tablo yapmıştı. Manzaralar, hayvan resimleri, çocuk resimleri, ama hepsinden önemlisi portreler... Bu arada pek çok da gravür yapmıştı. Gravür yapmak için sanatçı resminin çizgilerini tahta, ya da bakır üzerine kazır, sonra bu üzeri işlenmiş tahta ve bakıra boya sürerek kâğıt, ya da parşömen üzerine basar. Tabii, çok titizlik isteyen bir iştir gravür. İşte Dürer bu gravürlerden pek çok yapmıştır. Öyle ki, birçoklarına göre Dürer büyük bir ressam olmakla birlikte, erişilmez ustalıkta bir gravür sanatçısıdır. «Sövalye ve Ölüm», «Harika Çocuk», «Filozof», «Melankoli» adlı gravürleri bu tarz eserlerinin en tanınmışlarındandır. Bu arada bitki, özellikle kır çiçekleri resimlerini gerçeğe yakın, kusursuzlukta yapmakla da ün yapmıştı.

KENDİ ÜSLUBUNU GELİŞTİRDİ

Dürer İtalyan sanatçıların eserlerine hayrandı, ama onları asla taklit etmedi, hep kendi tarzında resimler yaptı, kendi üslubunu geliştirdi.

Dürer'in yaptığı pek çok portre arasında kendi portreleri de vardı. Tabii bunları ayna karşısında yapıyordu. Bu resimlerden onun yapılı ve yakışıklı biri olduğunu anlıyoruz.

Bu ünlü Alman ressamı, tablolarına pek çok ufak-tefek yerleştirmeyi seviyordu. Bu detaylar resme bir başka hava, bir başka görünüş veriyordu. Zenginliği de dolu olmasından ileri geliyordu. Elbiselerin kıvrımları, kemerler, tokalar, düğmeler, o kıyafetin içindeki kişinin bütün özelliklerini yansıtacak nitelikteydi. Bütün bu detayları da portre sahibinin yüzünü yaparken gösterdikleri titizlikle resmediyordu. Yalnız o değil, o yıllarda Almanya'daki pek çok sanatçı aynı tarzda resim yapıyordu.

Dürer 1471'de Nürenberg'de doğmuştu. Hayatının hemen hemen tamamını — Venedik ve Hollanda'ya yaptığı iki seyahatin dışında — hep Nürenberg'de geçirdi. Alman resim sanatının en büyük ustası olarak kabul edilmesi, ona büyük değer verilmesi boşuna değildir. Yağlıboya tabloları, suluboyaları ve gravürleri bugün dünyanın en büyük müzelerini süslemektedir. Doğduğu şehirde öldüğü zaman 57 yaşındaydı.

HAVVA

Her klasik ressam gibi Dürer de dini konulara eğilmişti. Onun «Havva» adlı bu tablosu bugün Madrid'de Prado müzesindedir.

MÜNECCİMLER

Dürer'in eserlerinde pek çok ayrıntıya yer verdiği görülür. Kumaş kıvrımlarından düğmeye, uzaktaki şatolardan geri plandaki tiplere kadar... «Münecimlerin Tapınması» adlı bu eserde onun bu özelliklerini fazlasıyla buluyoruz.

klima cihazı alacaksınız....

1

montajını kim yapacak?

Klima cihazı montajında uyulması şart olan hususlar vardır. Herkes bunu uygulamaz. Montaj hatalı olursa, cihazınız size huzur yerine dert verir. Arçelik klima cihazı burada avantajlıdır. Çünkü Arçelik'in ehliyetli teknisyenleri tarafından takılır.

2

mevcut tesisatta çalışabiliyor mu?

Bazı klima cihazları trifaze cereyanla çalışır. Bu, her binada yoktur. İlâve tesisat yaptırmak ilk yatırım masraflarınızın artmasına neden olur. İşletme masrafları yükselir. Oysa Arçelik'te böyle bir sorun yoktur. Normal cereyanla çalışır, ekonomiktir.

3

fiyatı uygun mu?

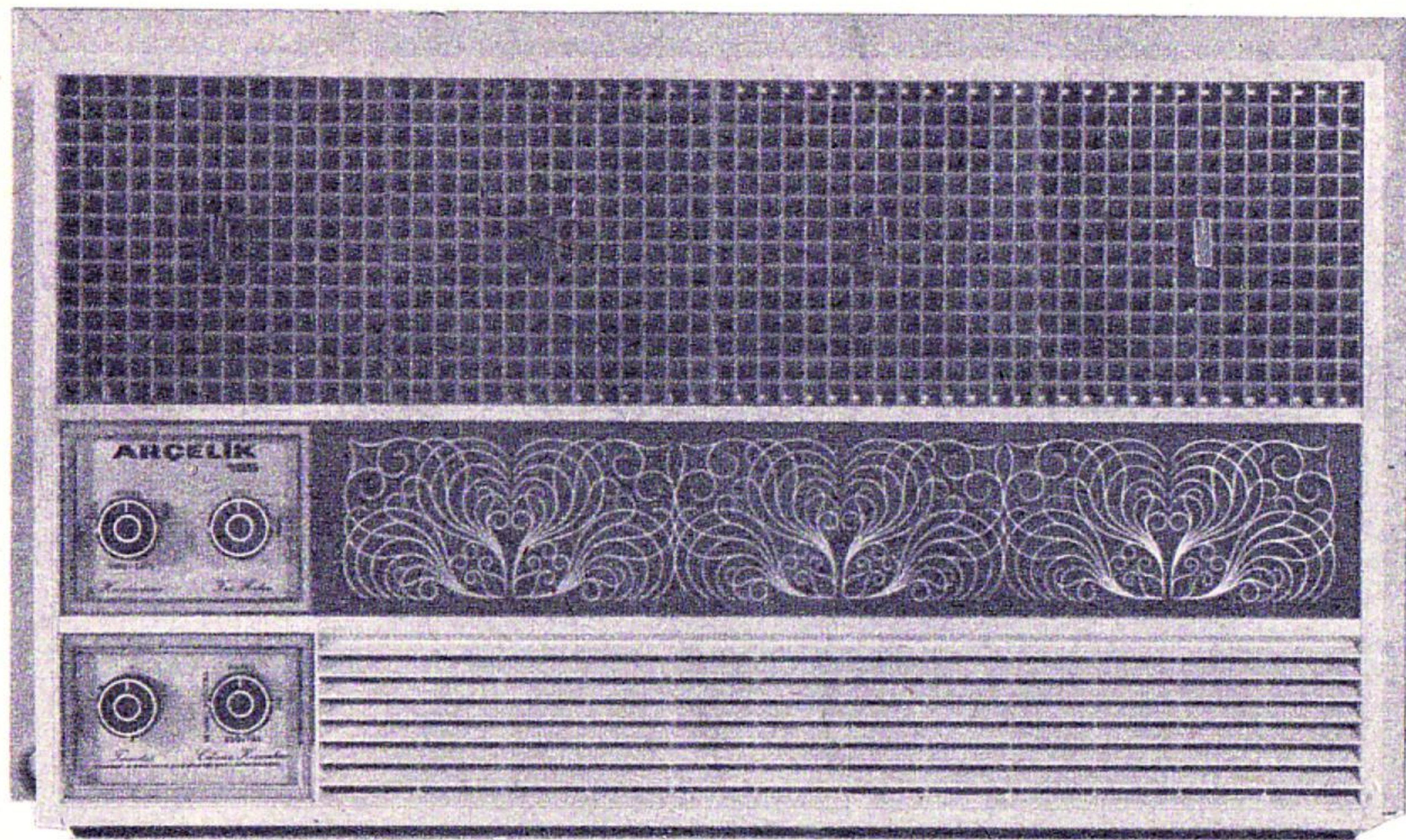
Piyasadaki klima cihazlarına şöyle bir bakın, fiyatların Arçelik'e nazaran ne kadar yüksek olduğunu göreceksiniz. Arçelik, hem ucuzdur, hem de ödeme yönünden son derece avantajlıdır.

4

servisi,garantisi var mı?

Bir klima cihazının belirli zamanlarda bakımdan geçmesi gerekir. Eğer bakım servisi yoksa, rahatınız da olmayacak demektir. Arçelik klima cihazı bu yönden de avantajlıdır. 5 yıllık garantisiyle size sunulan bu cihazın bakımını - gerekirse onarımını - güçlü Arçelik servisi gerçekleştirir. Sizi ortada bırakmaz.

Bizden hatırlatması...

ARÇELİK klima cihazı
MİLYONLUK TECRÜBE

İşte problem:
Yıkandıktan sonra
açılmayan saçlarınız

İşte çözüm:

Elidor saç kremin

Şampuandan sonra
biraz Elidor Saç Kremiyle
ipek gibi yumuşacık olur saçlarınız.
Karışan saçlar kolayca açılır.
Rahatça taranır. Kırılmaz.

Elidor Saç Kremiyle
dilediğiniz biçimi alır saçlarınız.
Güzelliğinizi bütünleyen bir canlılık
bambaşka bir parlaklık kazanır.

Her saç için özel bir
Elidor Saç Kremi vardır:
Normal, kuru, yağlı saçlar için.
Biri mutlak sizin için...

Elidor
saç kremi
*Biri mutlak
sizin için.*

Mutlu İstakozlar

Yazan : FAİK BAYSAL

*...Bütün insanlar gibi
yatar yatmaz hemen
en güzel düşleri
kurmaya başlıyorlar,
hep aynı şeyleri
konuşuyorlardı.*

AKŞEMSETTİN Caddesi'nde iki odalı bir yer bulmuşlardı. Karanlık, ıslak ıslak, havasız iki oda. Daha içine girmeden asık suratlı ev sahibinin eline altı yüz elli lira saymışlardı. Taşınmaları beş dakika bile sürmemişti. Çünkü eşya olarak ikisinin de sıska varlıklarından başka hiç bir şeyleri yoktu. Çok kötü, umutsuz bir kış geçirmişler, ama dayanmışlardı.

İki yıllık amansız bir didinmeden sonra altlarına yalnızca demir bir karyola, bir iki iskemle, bir kilim, üç dört yemek tabağı, ucuzundan birkaç çatal kaşık, bir de küçücük bir radyo alabilmişlerdi. Bazen yaz mevsimlerinde gökyüzü insanı deli edecek kadar yıldızla doluveriyordu. O zaman pencerelerinin önünden gelip geçen insanları gördükçe biraz hava almak için kendilerini hiç beklemedikleri bir günde özgürlüklerine kavuşan tutsaklar gibi hemen dışarı atıyorlardı.

Akdeniz Caddesi'nde bir aşağı bir yukarı dolaştıktan sonra Uğur Pastanesi'nden iki külâh dondurma alıp yine evlerine dönüyorlardı. Sonra doyunup yatıyorlar, çok yorgun olmalarına rağmen bir türlü uyuyamıyorlardı. Bütün insanlar gibi yatar yatmaz hemen en güzel düşleri kurmaya başlıyorlar, iki üç gecede bir hiç usanmadan hep aynı şeyleri konuşuyorlardı aralarında:

— Şuraya iki koltuk, pencerenin önüne de güzel bir kanape alalım Esmâ!

— Bir halı da alabilsek çok iyi olur. ● LÜTFEN SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

Mutlu İstakozlar

● ARKA SAYFADAN DEVAM

- Cama tül de ister.
- Mermerli bir orta masasına ne dersin?
- Ne diyeceğim? Sevincimden aklımı bile kaçırdım belki. Eşyamız olunca bize de konuklar gelir değil mi?
- Elbette gelir. Biz insan değiliz miyiz yani?
- Ama ben çok güzel bir masa istiyorum.
- Nasıl?
- Şurda bir mobilyacı var. Geçen gün kasaptan gelirken gördüm.
- Yuvarlak bir masa değil mi?
- Evet! Gazete ve dergi koyacak yeri de var. Onu öyle beğendim ki! Dakikalarca baka kaldım orda.
- Kaçaymış?
- 1540 lira!
- Taksitle mi?
- Peşin olursa 1400'e bırakıyor.
- Halıyı ne renk istiyorsun?
- Şimdi bej çok moda.
- Ben neler düşünüyorum bilersen!
- N'olur, anlatsana!
- 1500 liram olsa hemen bir sandviççi dükkânı açardım.
- Bileziğimi satalım istersen?
- Olmaz! Bir arkadaşım yardım edecek bana.
- Sahi mi?
- Söz verdi.
- 1500 lira...
- Korkuyor musun?
- Ya ödeyemezsek borcumuzu?
- Öderiz, öderiz!
- Sen gerçekten çok iyi bir adamsın. Paran olsa kürk bile alırsın sen bana. İstesem otomobil bile alırsın.

Geç saatlere kadar buna benzeyen düşler içinde yuvarlanıp gidiyorlardı hep. Sonra kendilerinden geçip o yepyeni evlerinin içinde uyuyuveriyorlardı. Sabahleyin kalktıkları zaman mutfaklarının geceleyin unuttukları eksikliklerini hemen tamamlıyorlar, her şeyi yerli yerine yerleştiriyorlardı. Ayaküstü çaylarını içerlerken bir yandan da bir kişinin bile gücükle şıgabildiği mutfak bozması o merdiven altına bir havagazı ocağı, pırlıl pırlıl bir buzdolabı, alüminyum tencereler, çiçekli porselen tabaklar, salon kalıntısı bardaklar, kahve ve çay takımları, paslanmaz çatal kaşıklar, bir ekmek kutusu koyuveriyorlardı. Bazen birdenbire ayılıyorlar, akıllarına şu aydan aya ellerine geçen 1418 lira 48 kuruş gelince dünyaları hemen kararveriyordu. Tüm umutlarını yitirdikleri bir anda sandviççi dükkânı yardımlarına koşuyor, böylece kendilerini yerden yere atmaktan bir kez daha vazgeçiyorlardı.

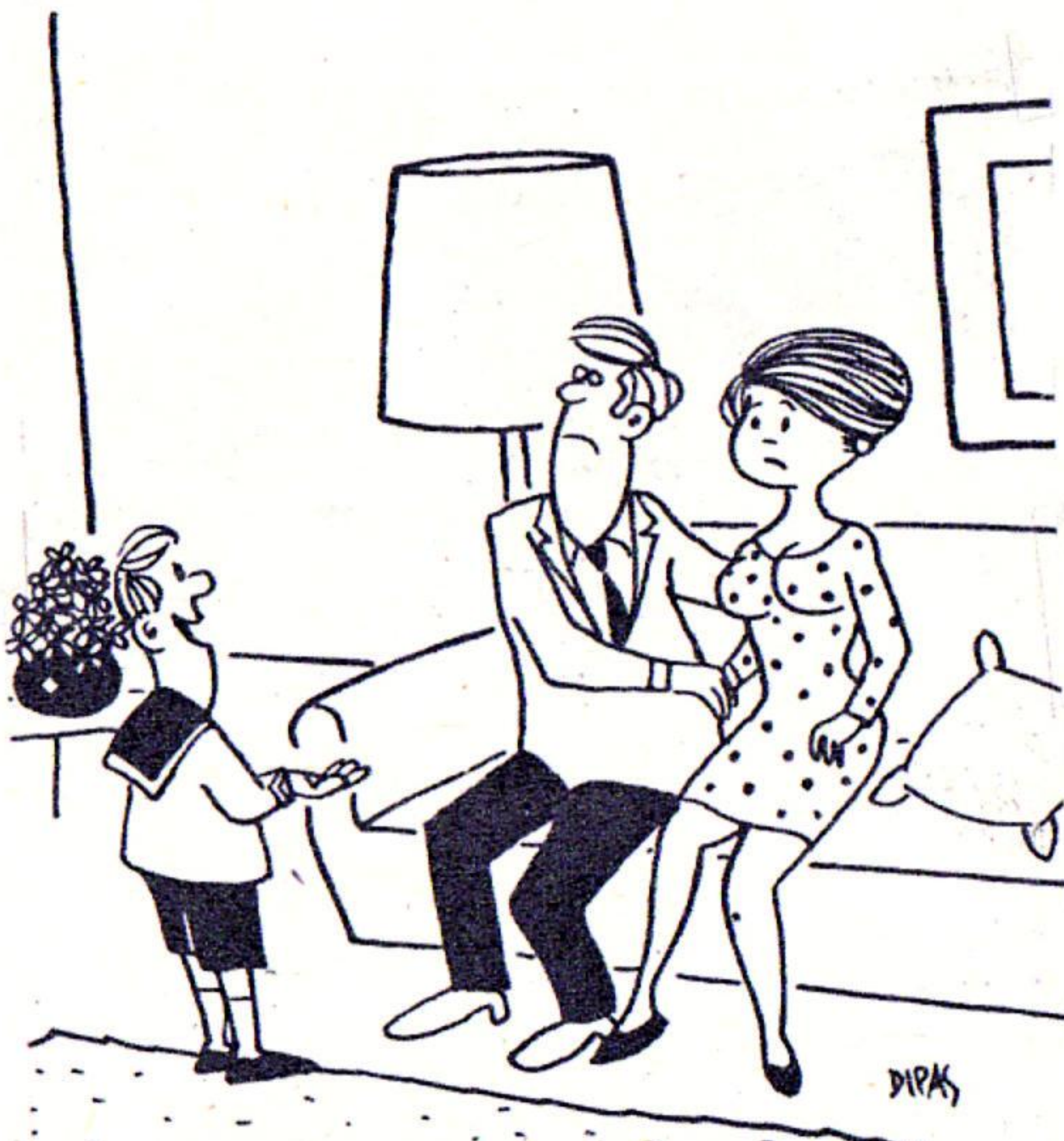
- Çok üzülüyorum, çok!
- Neden?
- Hastalanacaksın diye ödüm kopuyor bazan.
- Korkma, kolay kolay yatağa düşmem ben.
- Sigarayı birden bırakman seni çok sarstı.
- Yooo! Daha iyi oldu. Artık hiç öksürmüyorum.

- Sabahları bari işine giderken otobüse bin!
- Yürümek daha iyi geliyor bana.
- Acaba uzun sürer mi?
- Dükkânı mı diyorsun?
- Hı hı!
- En çok iki ay!
- Öyle seviniyorum ki!
- Ben de! Sana annelik çok yakışacak Esmâ!

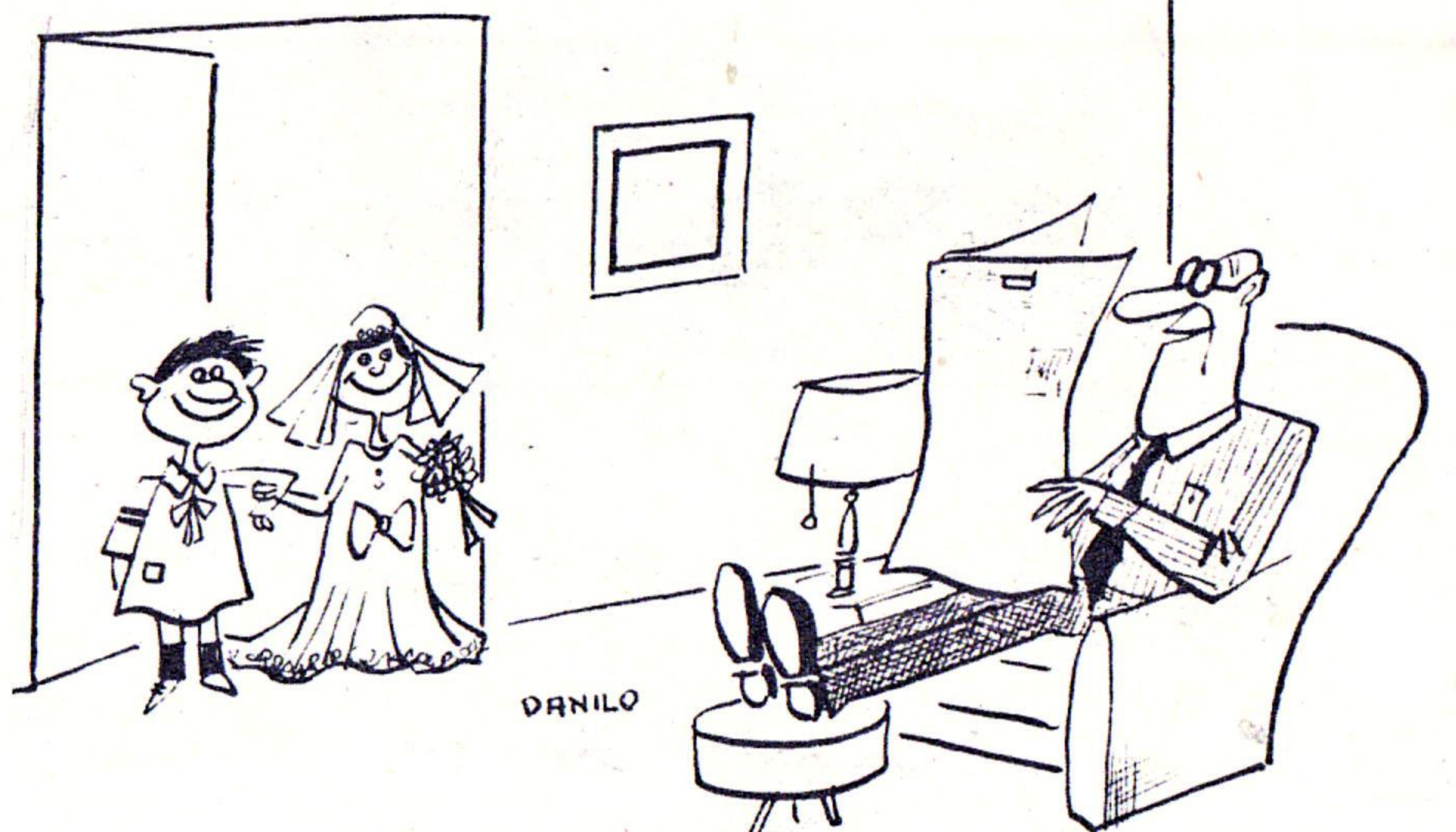
ANNE kelimesini duyar duymaz her kadın gibi Esmâ da mutluluğundan hemen ağlamaya başlıyordu. Çocuk dedin mi kalbi birden duracak gibi oluyordu. Gözü o zaman ne halı, ne masa görüyordu ne de başka bir şey. Ama Deniz Çeltik onu oyalamanın yolunu çabucak buluyordu. Çok geçmeden o ovun ovun gözyaşlarının yerini bir yağmur sonrası güneşinin ıslak çimenlerle yaprakların üstüne konan fiske fiske aydınlığı alıveriyordu. Her şeye rağmen yine de mutluydular az çok. Şu plastik eşya fabrikatörü Nazif İnci araya girmemiş olsaydı daha da mutlu olacaktı belki. Nereden de karşılarına çıkmıştı şu içi dışı parayla tıka basa dolu olan adam? İki gün içinde koca bir fabrika kurmuş, birkaç yıl içinde İstanbul'un en varlıklı kişilerinden biri olup çıkmıştı. Sosyetenin her köşesinde onun adı geçiyor, süslü püslü kadınlar kollarında sabahlıyabilmek için birbirlerini yiyorlardı. Kadınların dünyasında önemli olan kişi değil paraydı ve Nazif İnci bütün çirkinliğine rağmen yaşantısıyla bu şaşmaz gerçeğin somut bir delilini ortaya koymuştu. Okul arkadaşlarındandı Deniz Çelik'in. Ona bir gün yolda, yeni aldığı gıcır gıcır arabasında rastlamıştı. Doğum gününü kutlamak için evine, yemeğe çağırmıştı onu. Bugüne hazırlanmışlardı, günlerden beri onlarda hep. Borçlanmışlardı durmadan, yeni yeni giysiler dikinmişlerdi. Maçka'da kocaman bir apart-

manda oturuyordu plastik kralı. Bir milyon iki yüz altmış sekiz bin liraya alınmış sekiz odalı, parke döşeli saray yavrusu bir katta. Tüm İstanbul, eski bir Kütahya çinisini kıskançlıktan çatlatarak kadar mavi olan Marmara, gecenin bir ucunda bir avuç kıvılcım gibi yanan Adalar adamın o kocaman, biçimsiz ayağının altındaydı. Çağımız ev tekniğinin yeni hastalıklarından biri olan «L» biçiminde akıllara durgunluk veren uçsuz bucaksız bir salon; varlıklı bir kadının en değerli taşlarla süslenmiş parmakları gibi tavanlardan insanın tepesine sarkan, mum ampullerle donanmış yanan döner Bohemya kristal avizeler; görür görmez insana çıplak omuzlu, elinde fildişi bir pelpazeyle eteklerinin bir ucundan tutarak saray koridorlarında renkli bir masal gibi dolaşan, ruhunda ne estiği belli olmayan, gül ve yasemin, yaprak ve kekik kokan kadınları anımsatan Lui stili ipek koltuklar; ayakları derli toplu bir kadın başına benzeyen, her köşesinden başka bir renkte görünen lâke sehpa; grafit taşı içine oyulmuş duyusunu veren içi gümüş takımlarla tıklım tıklım dolu olan oymalı büfeler; en pahalı Japon süs balıklarının bir ışık cenneti içinde yüzdükleri iki büyük akvaryum; Manchester tipinde boy boy taban halıları; fildişi çerçeveler içinde duvarları birer yakut gibi süsleyen ve alfabenin bu mutlu harfine bir resim galerisi görüntüsünü veren Delacroix'lar, Dufy'ler, Gauguin'ler; hiç kimsenin kapağını bile acmadığı ve hizmetçilerin günde birkaç kez tozunu aldıkları, kap-sadığı köşeden insana korku veren, alev alev yanan kapkara Fransız malı kuyruklu piyano; en büyük boy otomatik teyp, televizyon, pikaplar, deste deste ipek oyun kâğıtları, renkli telefonlar, kak-tüsler... Saymakla bitmeyen bu eşyalar Esmâ Çelik'in başını yüzyıllık bir bardak şarap gibi döndürmüş, biraz sonra da içinde bulunduğu dünyanın bir gerçek değil de düşlerde görülenlerden biri olduğuna inanmaya başlayıvermişti.

Hele fabrikatörün eşi ve tüm konukların «Hanfendi» deyip önünde

— Öteki amcalar on lira veriyorlar ama...

— Bugün okulda kimbilir yine ne yaramazlıklar yapmışsındır!

kapı kulu köpekler gibi eğildikleri takma kirpikli, sedef tırnaklı, etine dolgun bir kadın olan Duhter İnci'yi göz kamaştıran bembeyaz tuvaleti içinde görünce kalbinin en uzak köşelerinden birinden bir kıskançlık dalgası yükselivermişti. «Hanfendi» kırmızı dudaklarında bir sultandan aşırımı başardığı gururlu bir gülümsemeyle konuklarından oluşan bir koridordan salına salına geçip onları yemeğe buyur ettiği zaman şaşkınlığından bir süre yerinden kalkamamış, «L» harfiyle özel olarak yaptırılan yemek salonunun arasına giren uzun koridoru geçerken yürümeye alışık olmadığı parkelerin cilâsı üstünde topukları birden kaymış, birkaç kez yüzükoyun yere düşecek gibi olmuştu, «Hanfendi»nin nelerle dolu olduğu iyice anlaşılamayan, insanın yüzüne diken diken batan gözleriyle de karşılaşınca kıpkırmızı kesilmiş, oracıkta düşüp hemen ölmediğine için için yanıyordu.

— Ya o yemek odası! Aman Tanrım! Neydi o neydi?

ESMA ÇELİK her gün bu cümleyi birkaç kez kendi kendine mırıldanmayı huy edinmişti artık. O geceden sonra da dalgın, ne yaptığıni bilmeyen bir kadın olup çıkmıştı. Bunda büsbütün haksız da değildi hani. Kırka yakın konuğun dört bir yanına sıralandığı o uzun masa; kahkahalarıyla kristal bardakların renkli dünyasına viski gibi dökülen, insanın tablo diyebilmesi için çevrelerinde yalnız birer çerçeveleri eksik olan, elmas ve zümrüt denizi içinde yüzen birbirinden güzel kadınlar.. Ama gerçekte bunların hiç biri değil de gözlerine ilk önce dört tane iri istakoz ilişmişti. Sonra kendi kendine «İstakozun da mutlusu var» diye düşünmüştü. Bu mutlu hayvanların dördü de kristal tabaklar içinde yatıyorlardı. Gururlarına da hiç diyecek yoktu doğrusu. Bunu da hiç yadırgamamak gerekti. Çünkü gi-

decekleri yer dünyanın en güzel, en kuruntusuz mideleriydi. Oysa bir hamalın, bir çöpcüyle bir sarhoşun midesine düşen talihsiz istakozlar da vardı dünyada. Belki de bu haklı nedenle böylesine gururlu ve mutlu görünüyorlardı. Biraz sonra dünyanın en güzel gezilerinden birine çıkacaklardı. Tütünün de bu gezilerine o şık kadınların midesinde çıkmayı istedikleri kuşkusuzdu.

Esmâ Çelik'in aklı da bu istakozlara takılmıştı nedense. Şimdi nerede olursa olsun, bir kumaş parçasında ya da bir camın üstünde ne kadar kadar kırmızı bir benek görecekti o istakozları anımsıyor, arkasından da ince porselen tabaklar içinde bezelyeli püre ve salça yataklarında yatıp neye uğradıklarına şaşırarak uyuyan pilicilerle kadehler düşlerde olduğu gibi birbirini kovalıyorlardı. Özellikle insanı cin gibi çarpan içkiler; adlarını bile duymadığı, renkli kâğıtlara sarılı, gümüş buz kovaların içinde oturan, dört garsonun sanki incinmesinler diye kolalı peçetelerle bellerinden parmak uçlarıyla tuttukları şişeler; kocaman bir solon amplifikatöründen havaya yayılan baygın bir oda müziği; kadınların Fransız parfümü çıplak, bembeyaz yuvarlak omuzları; erkeklerin hanfendilerin önünde sıkı bir eğitim görmüş uşaklar gibi yerlere kadar eğilip ellerini öpmeleri ve tümüne karşı antika bir eşyaya gösterilenden çok daha büyük bir ilgi göstermeleri kolaylıkla inanabilinen davranışlardan değildi. Bunların hiç birini unutamamıştı. Hele kocasının cebinde yalnızca bir on beş lira para bulunduğu aklına gelince küçülmüş de küçülmüş, bir diken sıyrığı kadar kalıvermişti onca kişinin içinde. Üstelik elinden geleni de yapmıştı. Ama tüm çabasına rağmen hiç kimse onlarla ilgilenmemişti. Kırk konuğun ortasında bir köşeye fırlatılıp atıliveren gereksiz iki eşya gibi kalıvermişlerdi ortada.

Nazif İnci bile sonradan ikisini de iyiden iyiye unutmuş, bir kez bile yanlarına sokulmamıştı. «Hanfendi» de bütün gece boyunca iki üç kelime konuşmuş, bir daha da gölgesini bile görememişlerdi. Borçlanarak diktirdiği, o gece için naylon

torbalar içinde sakladığı giysisi gözünden hemen bir çuval gibi düşüvermişti. Kulağında ne bir küpe, boyunda ne de bir kolye vardı. Yalnız göğsünde otuz liraya satın aldıkları altın bozması bir kelebek ışıltıyordu. O bile sıkılmıştı, ara-sıra uçup gidecek gibi olmuştu. En çok da pabuçlarından utanmıştı. Goyaların, Tancaların Feritler'in arasında beş pabuçlarının ikisi de Mahmutpaşalı olduklarını hemen açığa vurmuşlardı. Görmesinler diye ayaklarını masanın altına altına saklamıştı hep. Hele sabaha karşı eve dönmeleri hepsinden de acı olmuştu. Bütün kadınlarla erkekler viskilerin ve şampanyaların etkisiyle yalpa vuruyorlardı. Tümü de son model Chevrolet, Buick, Mercedes ve Chrysler'lerine yumulup güle oynaya evlerine gidivermişlerdi.

Sokak ortasında yapayalnız kalınca bir süre Maçka'dan yukarı doğru yürümüşler, sonra gözden uzak bir yerde bir dolmuş beklemişlerdi. Oysa gecenin o saatinde Maçka gibi bir yerde dolmuş ne geçerdi? Derken bardaktan boşanırcasına bir yağmur yağmış, iliklerinden hayır kaldı ne de pabuçlarından. En sonunda bir taksi geçmiş, ceplerindeki son on beş liralardan da almış, yarım saat sonra iki sıçan gibi Akşemsettin Caddesi'ndeki karanlık evin bodrum katına sığınmışlardı.

Deniz Çeltik hemen sızmıştı. Esmâ istakozların, viskilerin, kristallerin arasında dolaşıp durmuştu. Sabaha karşı biraz dalar gibi olmuş, ama kamyonlarla otomobillerin gürültüsü ve gezici satıcıların ardi arası kesilmeyen çirkin yaygaralarıyla çok geçmeden uyanmıştı. Gecenin sersemliği hâlâ üstündeydi. Diri diri mezara gömülmüş gibi bir duygu vardı içinde. O eski püskü iskemleler, demir karyola, cam iki üç su bardağı, gürültüsü insanın kulaklarını sağır eden pompalı gaz ocağı, patiska perdeler, bir zamanlar mutluluğunun temelini oluşturan bütün bu eşyalar gözünden bir cırpıda düşmüştü.

Elini hiç bir şeye sürmek istemiyordu artık. Her sabah içtenlikle koştugu çarşı pazar, süpürge, ye-

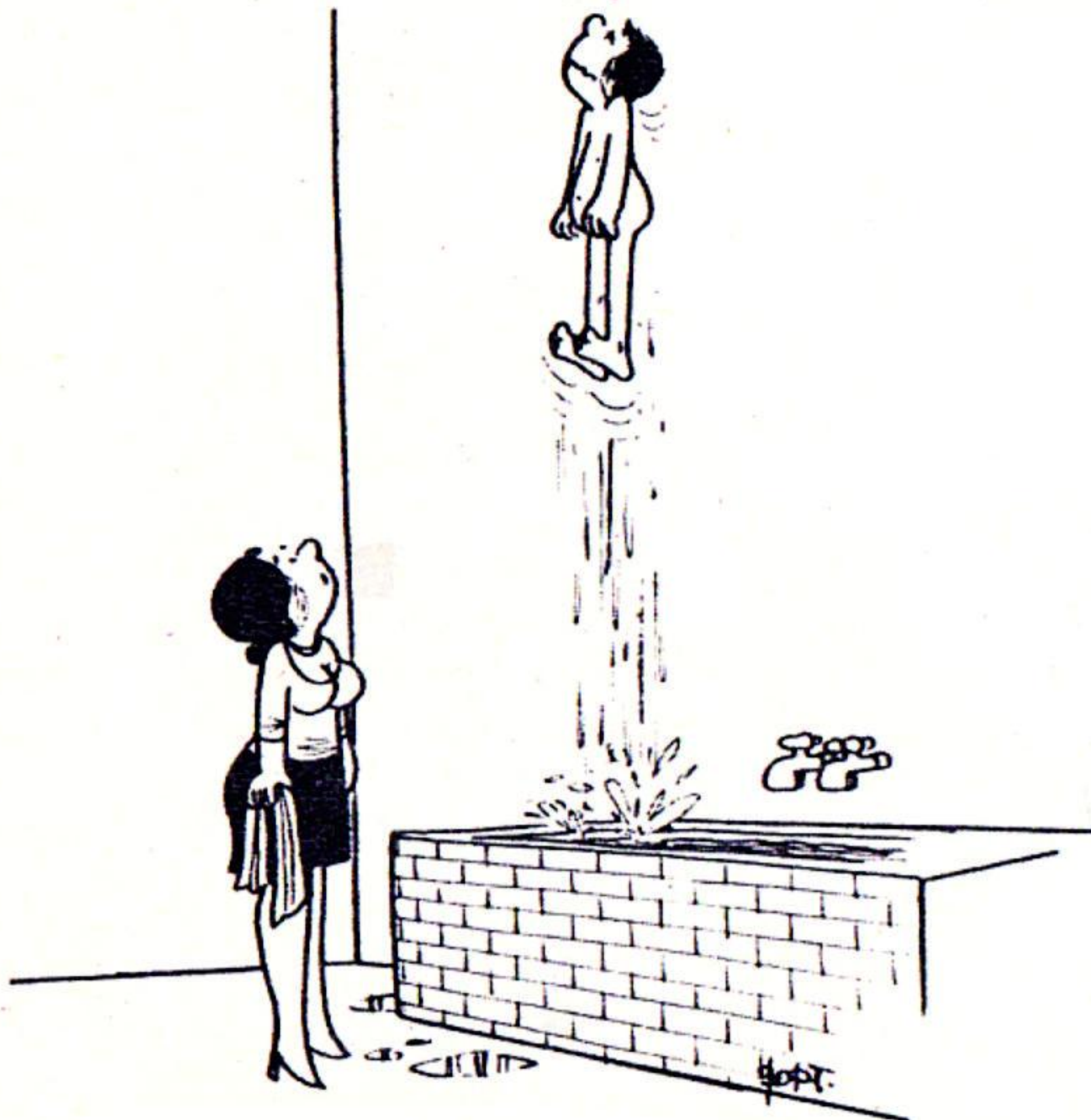
mek pişirme, bulaşık işleri artık yapamayacağı birer angaryaya dönüşmüştü. Erkeklerin kâğıttan pamukları içinde saklanan Löbon şekerlemeleri gibi ellerinin ucundan tuttukları inci kakmalı elmas kutularına benzeyen o kadınlar aklından çıkmıyordu hiç. Yaşıyordu doğrusu karılar.

Kendisinin onlardan ne aşağılığı vardı sanki? Canı ellerine bile bakmak istemiyordu. Bulaşık, çamaşır on parmağını da rezil etmişti. Ne yüzünden hayır kalmıştı, ne saçından ne de başından. Kuru fasulye, nohut, pilâv, makarna, kahvaltı da hep zeytin, ara-sıra da peynir ekmele kuru bir çay... Önceleri Tanrı'ya bunları kendilerinden esirgemediği için içtenlikle teşekkür ederken şimdi bu yiyeceklerin tümü de değerini yitirmiş, aç köpeklerin bile dönüp bakmadıkları artık yiyecekler durumuna düşmüşlerdi.

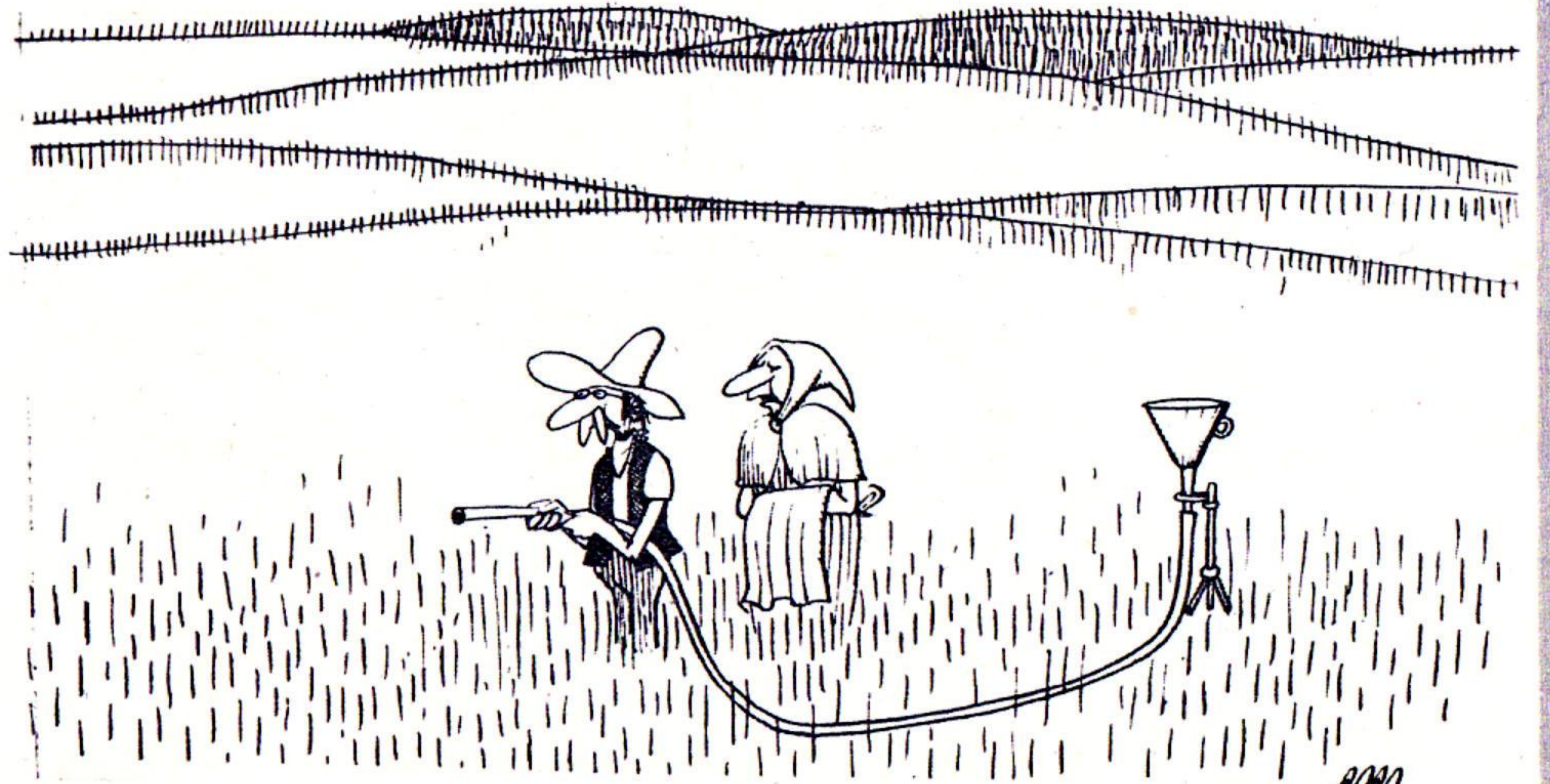
Bazen bir kibrit çıkıp her şeyi yakmak geçiyordu içinden. İki gün içinde bambaşka bir kadın olup çıkmıştı. Düşünceli, sinirli, somurtkandı. Plastik eşya fabrikatörü Nazif İnci bütün düşlerini bir anda altüst etmişti. Sanki bir cöl vardı şimdi içinde. Her saniye duyuyordu onun korkunç susuzluğunu ve yakıcılığını iliklerinde. Yemiyor, içmiyor, dalından zamansız düşen bir yaprak gibi sararıp sararıp soluyordu her geçen günle. İşini bitirir bitirmez hemen camın kenarına oturuyor, Akşemsettin Caddesi'nden sonu gelmeyen bir sel gibi akıp giden insanlara bakıyordu. Çok geçmeden o maymun suratlı Nazif İnci'nin «L» biçimindeki salonu her şeyi siliveriyordu gözünün önünden yine.

BİR akşam her günkü gibi yine pencerenin önüne oturmuş, kendi kendime acı acı düşünüp duruyordum. Deniz Çeltik birden kapıyı açıp içeri girmişti. Oysa saat daha beş bile yoktu.

● DEVAMI GELECEK SAYIDA

— Sahiden su o kadar sıcak mı, yavrum?

— Senin kadar da iyimser ve sabırlı adam görmedim!

GÜZELLİK GENÇLER İÇİN DE DERT!

ÜZÜLMEYİN!
Her genç kız için yüzde beliren sivilceler, güzelliği tehdit eden korkunç birer tehlike olur. Ama biraz itina durumu kurtarır.

CARESİ VAR
Sivilceli yüzler için özel olarak hazırlanan makyaj malzemeleri, genç kızlar için bir cankurtaran oluyor. Ümitsizlik yok!

Güzellik uzman-

ları, ciltlerinin bozukluğundan yakan genç kızlar için özel makyaj malzemelerini salık veriyorlar. Cilt bozukluklarını makyajla gizlemeye çalışanların koyu renk dudak boyasından sakınmaları gerekiyor..

ORTA yaşlı hanımlar, ayna karşısından ayrılmayan genç hemcinslerinin bu davranışlarını nedense pek hoşgörüle karşılamıyorlar. Genç bir kızın ayna karşısında dakikalarca uğraşıp makyaj yapmasını «işgüzarlık» diye nitelendirenler de yok değil. Ama siz gelin bir de gençlere sorun, bakın durumlarından nasıl yakınıyorlar. Hele en olmadık zamanlarda alınlarını, yüzlerini kaplayan küçük, münasebetsiz sivilceler yok mu, bir bilseniz genç kızları nasıl çileden çıkarıyor!

Aksilik bu ya, ne oluyorsa, hep arkadaş toplantılarına, danslı eğlencelere gidileceği zaman oluyor. Genç kızlar yüzlerinde beliren sivilceleri, pütürleri nasıl yokedeceklerini şaşıyorlar. Üzüntülerinden, hırslarından ne yapacaklarını bilemez hale geliyorlar. Aksiliklerin hep kendilerini bulduğunu düşünüyorlar.

Oysa bütün bunlar çok olağan dertlerdir. Her genç kız, bu tür sorunlarla karşılaşır. Durumu soğukkanlılıkla kabullenip, sivilceleri yoketmenin çaresini aramak, en akıllıca iş olacaktır.

Genç kızlar için güzel görünmenin birinci şartı, soğukkanlılıktır. İkinci şartı da, cildin dertlerini özel olarak hazırlanmış güzellik malze-

mesiyle gidermeye çalışmak!

Sivilcelerden yakınan bir genç kız, yüzüne normal krem sürceği yerde, fondöten sürmelidir. Yüzdeki kabarcıkları, sivilceleri, özel hazırlanmış müstahzarla gizlemek her zaman mümkündür. Tenin normal rengine uygun krem ve losyonları sürmek en akıllıca hareket olur. Bu arada çok önemli bir noktayı da hatırlatmak gerek: Makyaj yaparken, işi aceleye getirmeyin. Kremi, ya da pudrayı, ağır ağır, cilde yedire yedire sürün.

Genç kızların sık sık yakındıkları bir başka dert, yüzlerinin fazla solgun görünmesidir. Ama yanaklara hafif alıkk sürmekle, bu sorun halledilir. Özellikle elmacık kemiklerinin üzerlerini ihmal etmemelidir.

Bir de göz kapaklarına far sürerken, göz rengine uygun tonları seçin. Mavi gözlüler, açık maviyi, yeşil gözlüler, açık yeşili, elâ gözlüler de açık kahverengi farı tercih etmelidir. Eyeliner'ın da aynı tonda olması şarttır.

Genç kızların koyu renk dudak boyalarından kaçınmaları öneriliyor. Cilt bozukluklarını gidermek için yüzüne fazla makyaj yapmak zorunda kalanlar, koyu renk dudak boyası sürmemeliler. Yüze hafif bir pudra sürülürse, mesele kalmaz! ■

moda

GÜLGÜN ÜSTÜNDAĞ
PARİS'TEN BİLDİRİYOR

yaz, kum ve güneşle başbaşa...

LEONARD'ın emprime bikinis, siyah üzerine pembe, mavi, leylak ve yeşil tonlarında desenli. Beli aynı renklerde suyla süslü bikiinin üst kısmı, incecik askılarla boyundan bağlanıyor. Bikiinin alt kısmı, belin altına iniyor.

LEONARD'dan alınan mayo, siyah üzerine pembe ve sarı emprime desenli. Boyundan askılı mayonun sırtı ve önü, iyice dekolte. Üzerine aynı desende jarse ceket giyiliyor (üstte). **PIERRE CARDIN**'in bikini modellerinden sağdaki bikiinin askıları, göğüs kısmını büzerek boyunda bağlanıyor. Soldaki bikiinin askıları, çapraz geliyor. Uzun etek ve ceketten oluşan plaj kıyafeti kadifeden (altta).

PIERRE CARDIN, mayo üzerine giyilen ince ve hafif bluzları, pamuklu ve havlu kumaşlardan hazırlıyor. Sağdaki lâcivert bluzun dekoltesi, güneşlenmek için oldukça elverişli. Beyaz mayo üzerine giyilen soldaki mavi bluzun yaka ve omuz çevresini petrol rengi kenar süslüyor. Yaka, yuvarlak; omuzlar oyuk.

Genellikle mavi, pembe ve leylak renginin çeşitli tonlarında hazırlanan bikini ve mayolar, kısa bluzlar, havlu elbiseler ve âdeta tuvalet hissini veren askılı, uzun plaj kıyafetleriyle takım. Yaka kesimleri ve bikinilerin üst kısmı, 1975'in tipik çizgilerini taşıyor. Büzgülerle süslenen beden, ince askılarla boyundan ve sırttan bağlı. Bikinilerin alt kısmı, göbeğin hayli altında. Mayoların sırtı, bele kadar açık.

PIERRE CARDIN'in sağdaki bikinisi, mavi - beyaz jarseden. Bikininin üst kısmını çepeçevre dolanan beyaz askılar, göğsü büzerek boyunda birleşiyor. Soldaki bikininin altı, turkuaz; üst kısmı beyaz, turkuaz ve mavi çizgili. Göğüs kısmının altından geçen incecik bant, sırtta birleşiyor.

PACO RABANNE'dan alınan plaj kıyafeti, 5 değişik renkli vual emprime uzun etek ve sütyen şeklinde büzgülü bedenden oluşuyor. Askılar, göğsün tam ortasından gelerek boyunda birleşiyor.

moda

LIVIA'nın Tergal Up jarseden emprime bikişisi, çiçek desenli. Bikişinin üst kısmı, göğüs ortasından büzgülü. Askılar, koltuk altı hizasından gelerek boyunda birleşiyor.

PIERRE CARDIN'in plaj kıyafetleri, kendinden çizgili mavi kadifeden hazırlanmış. Boyundan geçerek belde aynı kumaştı bir kuşakla bağlanan iki yanı açık kısa elbise, mayonun üzerine giyiliyor. Yaka, havuz. Uzun elbise, boydan 4 parçalı. Koltuk altına ve yakaya, beyaz havlu kumaş geçirilmiş. Askılar, boyunda birleşiyor.

PIERRE CARDIN'den alınan siyah plaj bluzlarından sağdaki, «U» yakalı. Soldaki bluzun dekolte kenarı, incecik beyaz ve çimen yeşiliyle çevrili. İncecik askılar, omuzları ve sırtı tamamen açıkta bırakıyor.

Elidor... gerçek güzelliğin saç güzelliğiyle başladığını bilen kadınlar için

Elidor...

İpek gibi yumuşak
parlak
her zaman canlı saçların
bakımlı bir yüze
değer kattığını bilenler için.

Elidor...

Güzelliğine özen gösteren
tüm kadınlar için.

Her saç için

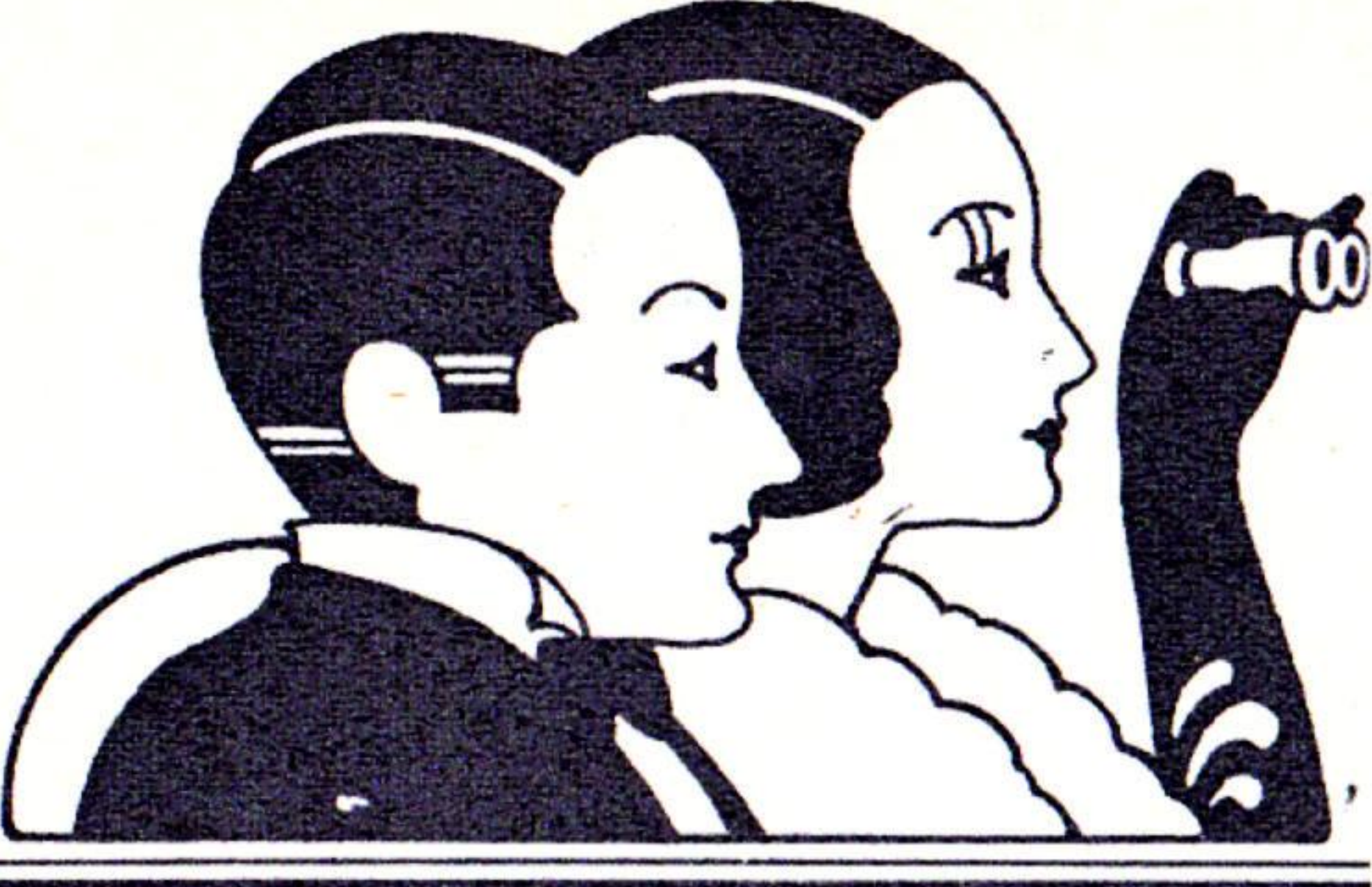
özel bir formülle hazırlanır

Elidor:

Yağlı, kuru, normal ve mat, cansız
saçlar için.

Elidor Kozmetik Şampuanları
Biri mutlak sizin için.

Hayat

CEMİYET

Şimdi evlenme mevsimidir Evlenmelerin birbirini kovaladığı bu günlerde, uzun bir zamandan beri bekârlıkta direnen sevimli sanatçı **Zaliha** da, Dr. Yzb. **Savaş Ilgaz**'in evlenme teklifine sonunda «evet» deyiverdi. Nikâhta, modelini kendi çizdiği orijinal şapkalı bir gelinlik giyen **Saliha Zaliha Özgen** dostlarına sahneyi bıraktığını söyledi.

Zürih'te dönerli rakıli davet İsviçre'de Türk Turizm ve Tanıtma Md.'lüğü geçenlerde orijinal bir, «Türk Haftası» düzenledi. Hafta boyunca Zürih'in en ünlü salonlarından birinde, her gece döner kebaplı, iç pilavlı ve rakıli davetler verildi ve İsviçreli taraflardan ilgiyle karşılandı. Resimde Turizm Md. Yrd. **Necî Babacan** ve **Hasan Olgun**.

Demirel yüzükleri taktı, Erbakan nasihat etti Devlet Bakanı **Gıyasettin Karaca**'nın güzel kızı **Nilgün Karaca**, henüz lise öğrencisiydi. **Gürol Okay** ise, onun genç kimya öğretmeni. İki genç birbirlerini okulda beğenmişlerdi. Sonunda Nilgün okulunu bitirip, Karaca ailesi de damat adayını tasvip edince gençler soluğu nikâh dairesinde aldılar. Törende, gelinin nikâh şahitliğini Başbakan **Süleyman Demirel**, damadın ise Cumhuriyet Senatosu Bşk. **Tekin Arıburun** yaptı. Nikâhtan sonra Başbakan gençlerin parmaklarına yüzüklerini takıp mutluluklar dilerken, Başbakan Yardımcısı **Necmettin Erbakan**'ın da, genç çifte bir köşede evlilik hakkında uzun uzun nasihat ettiği gözden kaçmadı. Resimde; **G. Karaca**, **S. Demirel**, genç evliler, **N. Erbakan** ve **Fethi Geyik**.

Örnek bir teşebbüs

Bundan 190 yıl önce kurulmuş olan Silâhtar Abdullah Ağa Vakfı'na ait İstanbul'da Alibeyköyü ve civarındaki arazi üzerinde geçenlerde yapılan bir törenle 72 yataklı bir çocuk kreşinin temelleri atıldı. Aynı aileden **Emine Silâhtar** ve Prof. Dr. **İhsan Şükrü Aksel**'in uzun çalışmaları sonunda gerçekleştirilen bu hayırlı teşebbüsün temel atma töreninde bulunan eski Başbakan Ord. Prof. Dr. **Sadi Irmak** temele ilk harcı koyarken bunu diğerlerinin takip etmesini diledi. Resimde, Prof. **Türkân Rado**, Ord. Prof. **Sadi Irmak** ve diğer davetliler.

Mutluluk şarkısı

Tanınmış sanatçı **Tanju Okan** romantik şarkılarıyla olduğu kadar, içki ile olan dostluğu ile de şöhret yapmıştı. Ama, bir gün **Zerrin Erdoğan** karşısına çıkınca her şey değişti. Sanatçı önce alkole tövbe etti, sonra da bekârlığa veda. Geçenlerde Beşiktaş'ta yapılan, ve hoş bir tesadüf eseri, hem nikâh memuru ve hem de şahitleri hanım olan bir nikâh töreniyle evliler arasına katıldı. Onu yeni evlilik kapısının ilk adımıyla yürekten kutlayan da, eski dostu **Sahir Kurutluoğlu** oldu.

PAŞALAR ŞEHİRİ İSTANBUL

Fatih'in yolladığı tabip, Hoca Paşa'ya İznik'te yetişti. Aldığı talimata göre ona deli muamelesi yapacaktı...

İSMİ ÇOK DUYULAN BİR VERGİ DAİRESİNE VE BULUNDUĞU SEMTE ADINI VEREN HOCA PAŞA

"sen delirmişsin! bağlanman gerek!..."

Büyük filozofu önce
zincire vurdular, sonra
da başladılar devamlı
müşhil içirmeye... Tâ ki
bilginler Fâtih'i
bu işkenceden
vazgeçirtinceye kadar...

ISTANBUL'un bir semtine adını veren ve bu semt anıldığı zaman meşhur bir Maliye dairesinin adı akla gelen Hoca Sinaneddin Yusuf Paşa, 1440 yılında doğmuştur. Babası, İstanbul'un ilk kadısı Celâlîzâde Hızır Bey Çelebi'dir. Meşhur Nasreddin Hoca'nın kızının soyundan gelen bir hanım, Sivrihisar Kadısı Celâleddin Efendi ile evlenmiş ve bu izdivaçtan Hızır Bey Çelebi doğmuştur. Başka bir rivayete göre ise, Kadı Celâleddin'in karısı değil, bizzat kendisi Nasreddin Hoca'nın soyundan gelmektedir.

Sinaneddin Yusuf, Edirne'de veya Bursa'da doğmuştur. Büyük bir âlim olan babasından ve ayrıca devrin öbür namı bilginlerinden okuyarak genç yaşta yetişti. Kendisi, aynı zamanda felsefeye meraklıydı ve o devirde Reybiyyûn = Şüpheliler denilen Septiklerin düşünce tarzını benimsemişti. Septikler dış âlemi ancak beş duyugumuzla tanıdığımızı, bunların ise bizi daima aldatabileceğini, bu yüzden hakikati tamamen bilemeyeceğimizi ve dolayısıyla her şeyden şüphe etmemiz gerekeceğini ileri sürerlerdi.

Genç Sinaneddin Yusuf da kendisini bu görüşe kaptırmış ve her şeyden şüphe eder ol-

muştur. Onun düşünüş tarzı İslâm itikatlarına bir noktada aykırı düşmekteydi. Babası Hızır Bey Çelebi buna çok üzülmüş ve kendisine kızıyor-du. Bir gün baba oğul yemek yerlerken yine bu bahis açıldı ve Sinaneddin Yusuf iddialarını tekrarlayarak her şeyden şüphe edilmesi gerektiğini ileri sürdü. Hızır Bey Çelebi dayanamayarak ileri geri söylenip onu payladı ve:

— **Sen o hale geldin ki şu ortada duran bakır sahandan bile nerede ise şüphe edeceksin...** dedi.

Oğlu, boynunu büktü:

— **Evet onu, bizi her zaman aldatabilen ve aslında ne olduğunu da bilemediğimiz beş duyugumuzla anlayıp var sandığımız için hakikaten mevcut olduğundan şüphe etmemiz câizdir.**

Hızır Bey Çelebi, bu sözlere o kadar kızdı ki, bakır sahanı kapıp oğlunun başına indirdi ve:

— **Her halde şimdi bunun varlığından şüphelen kalmamıştır!** dedi.

Babasına pek büyük saygısı olan Sinaneddin Yusuf, sesini çıkarmadıysa da düşüncesinden de vazgeçmedi.

Babası öldüğü zaman Sinaneddin Yusuf 19 yaşındaydı. Fatih Sultan Mehmet Han, kendisi-

ni çok beğendiği ve takdir ettiği için yaşının gençliğine rağmen kendisini Edirne medreselerinden birine ve Dârülhadis diye anılan yüksek hadis okuluna müderris, yani profesör tayin etti. Onun burada geçen hocalık hayatı çok parlaktır. Bu hal, şöhretinin süratle artmasına ve yayılmasına sebep oldu. Fatih, bunun üzerine İstanbul'a getirterek ilmiye sınıfından olduğu halde vezir ünvanı vererek kendisine hoca seçti. İşte Sinaneddin Yusuf, bundan sonra Hoca Sinan Paşa ve daha çok kısaca Hoca Paşa diye anıldı.

• Ünlü bilgin Ali Kuşçu'nun öğrencisi oldu...

Semer kand'li meşhur matematik ve astronomi bilgini Ali Kuşçu, Akkoyunlu Hükümdarı Uzun Hasan tarafından elçilikle İstanbul'a gelmişti. Fatih, onu çok beğendiği için kalmasını teklif ettiyse de Ali Kuşçu vazifesini tamamlaması gerektiğini söyleyerek geri döndü ve sonra tekrar geldi. Fatih, kendisine müderrislik vererek öğrenci yetiştirmesini istedi. Aynı zamanda Hoca Sinan Paşa'ya da bu fırsatı kaçırmayıp mate-

matik ve astronomi öğrenmesini tenbih etti. O da talebesi ve yetiştirmesi Tokatlı Molla Lutfi'yi Ali Kuşçu'nun derslerine göndermeye başladı.

Molla Lutfi, gündüz öğrendiklerini akşamları hocasına öğretirdi. Hoca Sinan Paşa böylece bu ilimleri de öğrenmiş oldu. Sonra Fatih'e rica edip Molla Lutfi'yi saray kitaplığının düzenlenmesine ve korunmasına memur ettirdi. O da, Latince ve Yunanca bildiği için, bilhassa Bizans devrinden kalıp toplanmış bu dildeki ana kaynak değerinde eserleri okuyarak büyük bir âlim olarak yetişmiş, ancak II. Bayezid devrinde bütün bu kitaplar saraydan çıkarılıp sokağa atıldığı gibi, Molla Lutfi de kendilerine üstünlüğünü çekemeyen öbür ülema tarafından zındık ilân edilerek idam olunmuştur.

• Fatih'in gözüne girmeye başlamıştı

Fatih zamanla Hoca Sinan Paşa'ya o kadar değer vermeye başladı ki, ondan hiç ayrılmaz oldu. Eski kaynaklarımız bu beraberlik için «Ruhla vücudun birliği gibi» deyimini kullanmışlardır.

Fatih, devlet işlerinde de onun fikrini alır ve isabetli kararlarından faydalanırdı. Sadrazam Çandarlı Halil Paşa İstanbul'un fethinden hemen sonra azil ve idam edilince, Fatih bir yıl kadar yerine kimseyi tayin etmemiş ve bu görevi gayriresmî şekilde Hoca Sinan Paşa yüklenmişti. Ancak, öbür vazifeleri ile birlikte bu iş ağır geldiğinden ve ilmi çalışmalarını engellediğinden özür dilemiş, Mahmut Paşa bunun üzerine sadrazam olmuştu.

İşler böyle giderken bir gün başbaşa sohbet sırasında Hünkâr aralarında bir münakaşa çıktı. Bunun ne olduğu bilinmiyorsa da, Hoca Sinan Paşa'nın Fatih'e Septik felsefeyi telkin etmeye çalıştığı tahmin olunabilir. Padişah, onun bu konudaki inat ve ısrarına sinirlenerek kendisini bütün görevlerinden azledip hapse attırdı. Ancak bu, öbür ülema arasında ağır bir tepki yarattı. O zamanlar hükümet vazifesini gören Divân-ı Hümayun'a başvurup:

— Hoca Paşa ya serbest bırakılır veya biz hepimiz kitaplarımızı ateşe atıp Osmanlı memleketlerinden çıkar gideriz! diye dayattılar.

• Yollanan tabip onu zincire vurunca...

Fatih, bu ultimatoğa boyun eğmek zorunda kalarak onu hapisten çıkardı ve kendilerine teslim etti. Ancak, bu olay hiddetini büsbütün artırmış ve Hoca Paşa'ya âdeta kin bağlamıştı. Bir süre ülemanın yatışmasını bekledikten sonra onu Seferihisar kadılığı ve müderrisliği ile başkentten uzaklaştırdı. Lâkin, bununla yetinmedi ve hemen arkasından tenbihli bir tabip yoladı. Tabip, Hoca Paşa'ya İznik'te yetişti ve Hünkâr'ın emrini gösterip muayene ettikten sonra:

— Sen delirmişsin, senin bağlanman lâzımdır! diyerek zincirle bağlattı. Sonra da tedavi bahanesiyle her gün zorla şiddetli müshiller içirip tabanlarına elli değnek vurdurmaya başladı.

TABELASI — «Hocapaşa» dendiği zaman, ne-dense pek çok kimsenin aklına ilk olarak Vergi Dairesi gelir. Eminönü, Sirkeci ve çevresindeki işyerleri ile buralarda çalışanlar vergilerini adı geçen Hocapaşa Vergi Dairesi'ne öderler.

VERGİ DAİRESİ — Gülhane Parkı kapısının önünden Sirkeci yönüne doğru gelirken, caddenin iki yanında araba parçaları satan acenteler, tablo çerçevenecileri, kebabçılar ve tek tük askeri terzi dükkanı sıralıdır. İşte burası, Fatih devrinin ünlü düşünürlerinden Hoca Paşa'nın adıyla anılan semttir. Fotoğraftaki büyük yapı bu semtte çalışanlarca pek iyi bilinen Hocapaşa Vergi Dairesi'dir.

Ancak devrin ulu ve nüfuzlu âlimlerinden Molla Hüsametdin Fatih'e bir mektup yazarak onun gibi büyüklerin böyle hatalı davranmamaları gerektiğini bildirdi ve mektubu şu cümle ile bitirdi:

— Eğer bu zulmü kaldırmazsan senin memleketinde oturmayıp giderim.

• Son derece eli açık bir insandı...

Fatih bunun üzerine bu sevdadan vazgeçti. Hoca Paşa da Seferihisar'a gitti. Ancak verilen görevi de kabul etmedi. 1481 yılında Fatih ölünce geri döndü. Tahta çıkmış olan II. Bayezid, kendisine yüz akça gündelikle — bugüne göre ortalama 500 lira — Edirne Darülhadisî müderrisliğini verdi. Hoca Paşa bu görevde bir yıl kadar kaldıktan sonra emekli olup, dönmüş, ancak «tehlikeli» sayılan düşünceleri dolayısıyla kendisini başkentte tutmak istemeyen II. Bayezid tarafından bu sefer Gelibolu Sancakbeyliği ile uzaklaştırılmıştır.

Hoca Paşa'nın ne zaman geri döndüğü belli değildir. Yalnız 27 mart 1486 yılında ve henüz 46 yaşında bulunduğu halde İstanbul'da öldüğü, Eyüp civarında gömüldüğü bilinmektedir. Son derece eli açık olduğundan para tutmazdı. Bu yüzden cenazesini yıkamak için evinde odun bulunamadı.

Ahmet ve Yakup adlı iki oğlu, iki meşhur âlim olarak yetişmişler ve onlar da aynı zamanda vezirlik derecesine ulaşmışlardır. Ahmet Paşa Bursa'ya yerleşmiştir. Oğlu Hızır Çelebi, Hızır adıyla yazan devrin tanınmış şairlerindendir ve Nasreddin Hoca'nın soyu bilindiğine göre onunla sona ermektedir.

BABASIYLA — «Şakayık-ı Numaniye» adlı eserin Topkapı Sarayı'ndaki resimli nüshasındaki bu minyatürde Hoca Paşa gençliğinde babası Hızır Bey Çelebi ile münakaşa ederken görülüyor.

**yaşamınıza
renkli bir ortam getirdik.**

Tele ajans 270133

HALLEY FLEX DUVAR KAĞITLARI

çeşitte, renkte, desende,
kalitede üstün
silinebilir, yıkanabilir.

**SUAT TERİMER - İSMET TİTİZ
HALLEY KOLL.ŞTİ. ALİBEYKÖY**

ANKARA BAŞBAYİİ

Tümsu Ticaret
Tel: 123322-184418

EGE BAŞBAYİİ

Niş Ticaret
Tel: 36398

Dört mevsimlik yatak ● **BAMBI**

Yazın terlemeden, kışın üşümeden yatarsınız BAMBI'de...
Parmağınızın ucuyla tersyüz edip yün ya da pamuk kısmını çeviriverirsiniz; olur biter.

Bambi yataklarında hem rahat uyur, hem dinlenirsiniz.

İMALAT

OSMAN SEZİK ve OĞULLARI KOLL. ŞTİ

İST. : Cumhuriyet Cad. Gezi Mağazaları No:2/3 Taksim-Tel:45 07 50-45 20 76

İZMİR:Fevzipaşa Bulvarı No:17-Tel:24 513 ANKARA:Atatürk Bulvarı Sanlı Han No:105-Tel:18 37 35

DAĞITIM

ANDAŞ SANAYİ ÜRÜNLERİ DAĞITIM A. Ş.

Sabuncu Han Caddesi Boncuk Han Kat 1 Eminönü-İst. Tel:22 77 93-22 07 32

becerikli köpük

- Anne, ne güzel köpük...

Becerikli köpüktür o,
yavrucuğum. Lux köpüğü.
Dokunur-dokunmaz
bulaşıkları
tertemiz yapar.
Ellerimize
Lux yumuşaklığı
verir.

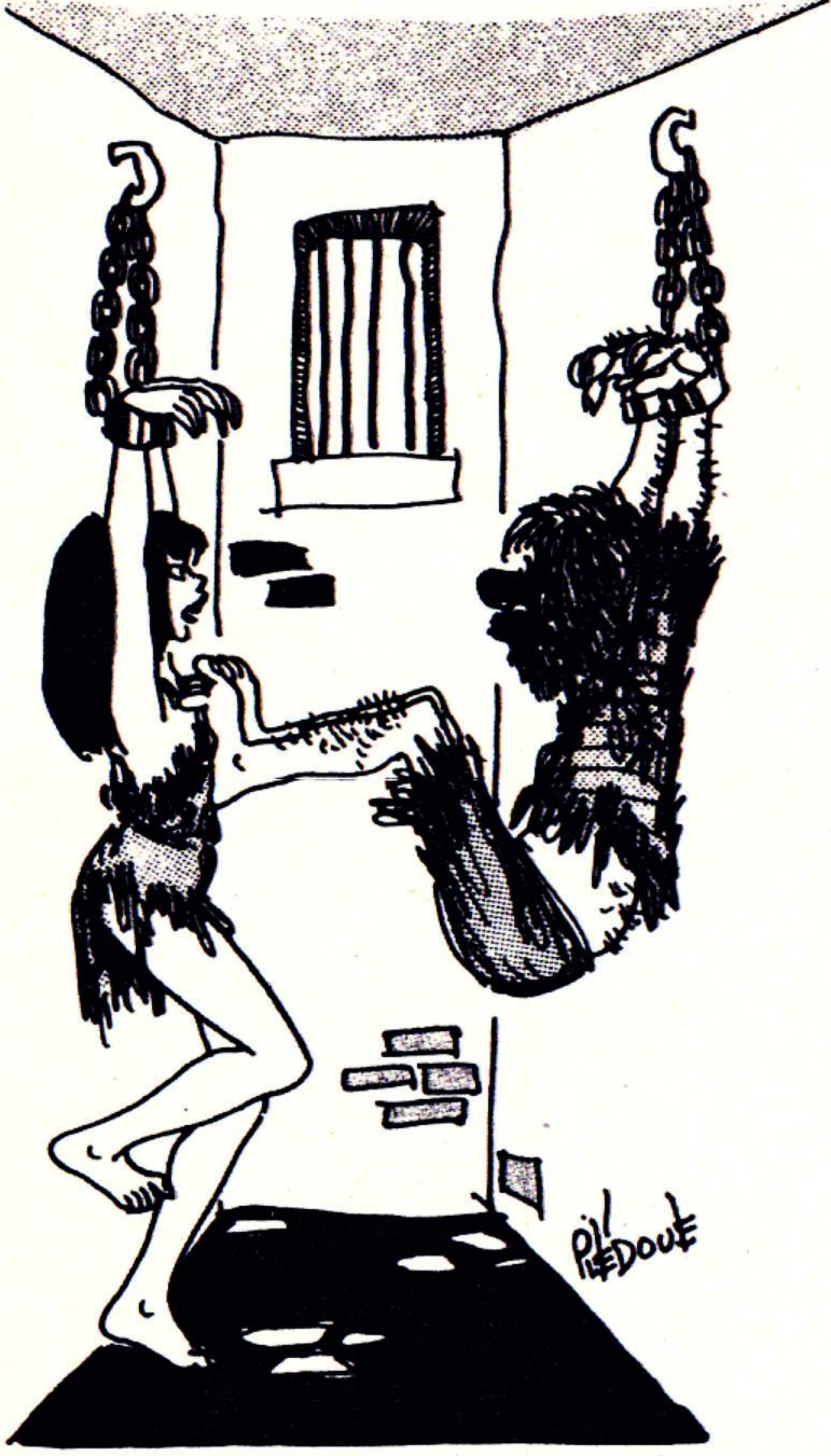
- Ne kadar becerikli
bu köpük...

LUX...

...tertemiz, ıslıl ıslıl bulaşık

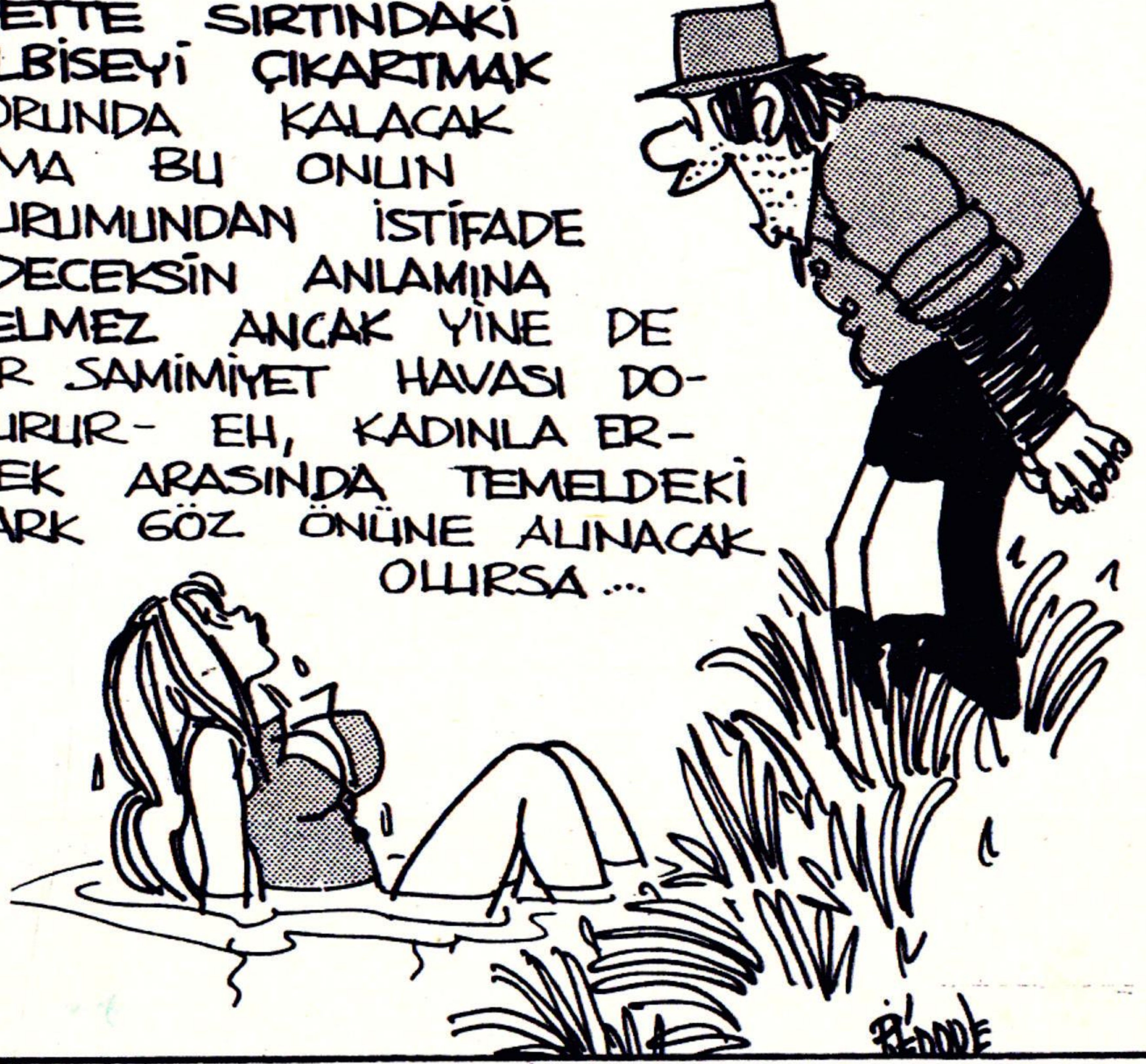

Pi'dove'nun capkın kızları!

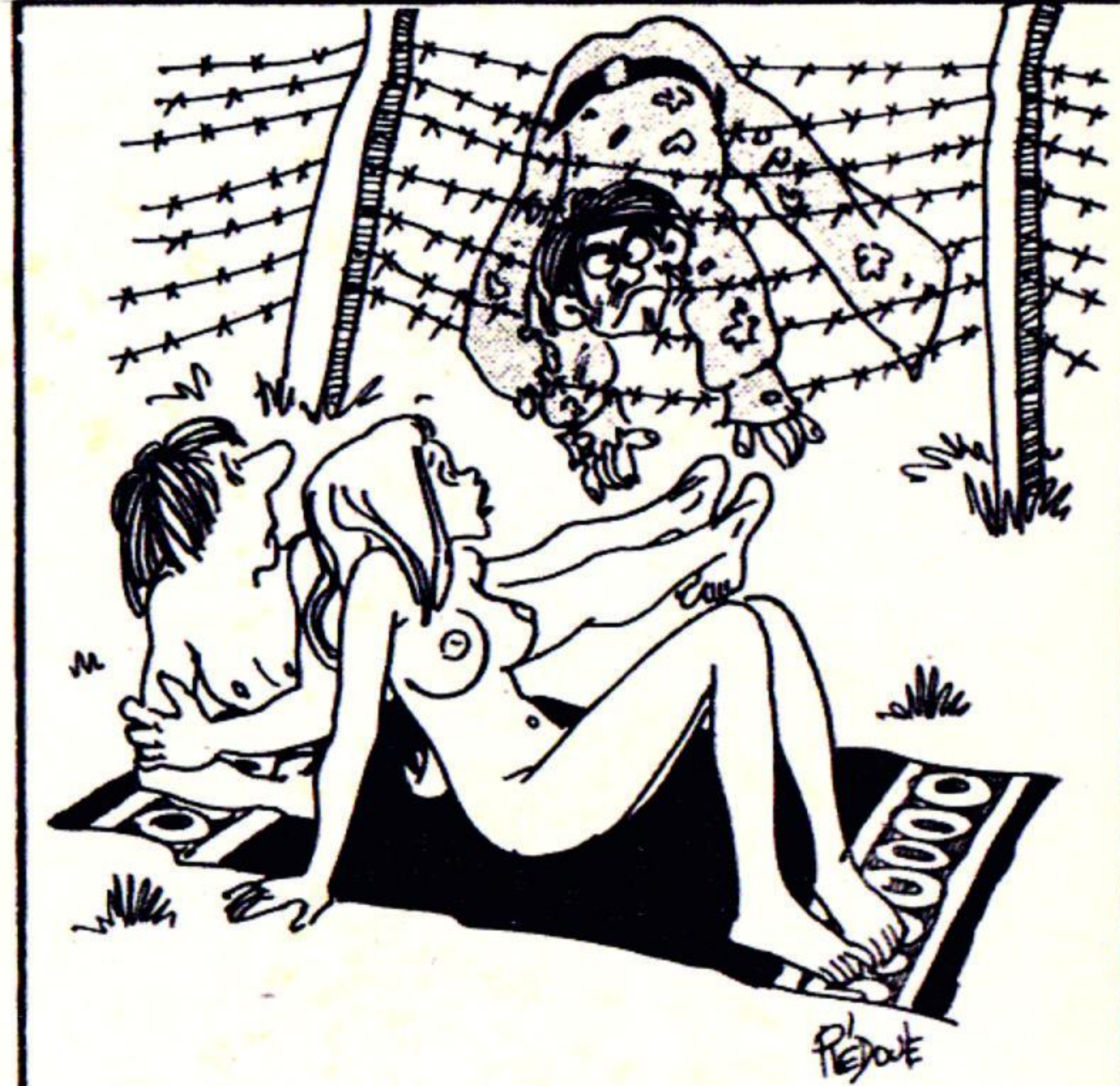

-BACAKLARIMDAKİ FAZLA YAĞLARI YOKETMEYİ DENESENE BİR DE!..

MALLIM NUMARA CANIM! DERE BOYLUN-
DA DOLAŞAN ŞEHRİLİ BİR GENÇ
KIZ GÖRDÜN MÜ YAVAŞÇA YANINA
SOKULUP İTİVERECEKSİN SLIYA - SON-
RA SİZİ FARKETTİĞİNDEN EMİN O-
LUNCA, KIYIYA ÇIKMASINA YARDIM
EDECEKSİN VE ÜSTÜ BAŞI KURU-
SUN İSİNSİN DİYE, ATEŞ YAKMAYI
ONERECEKSİN - EL-
BETTE SIRTINDAKİ
ELBİSEYİ ÇIKARTMAK
ZORUNDA KALACAK
AMA BU ONUN
DURUMUNDAN İSTİFADE
EDECEKSİN ANLAMINA
GELMEZ ANCAK YİNE DE
BİR SAMİMİYET HAVASI DO-
ĞURUR - EH, KADINLA ER-
KEK ARASINDA TEMELDEKİ
FARK GÖZ ÖNÜNE ALINACAK
OLURSA ...

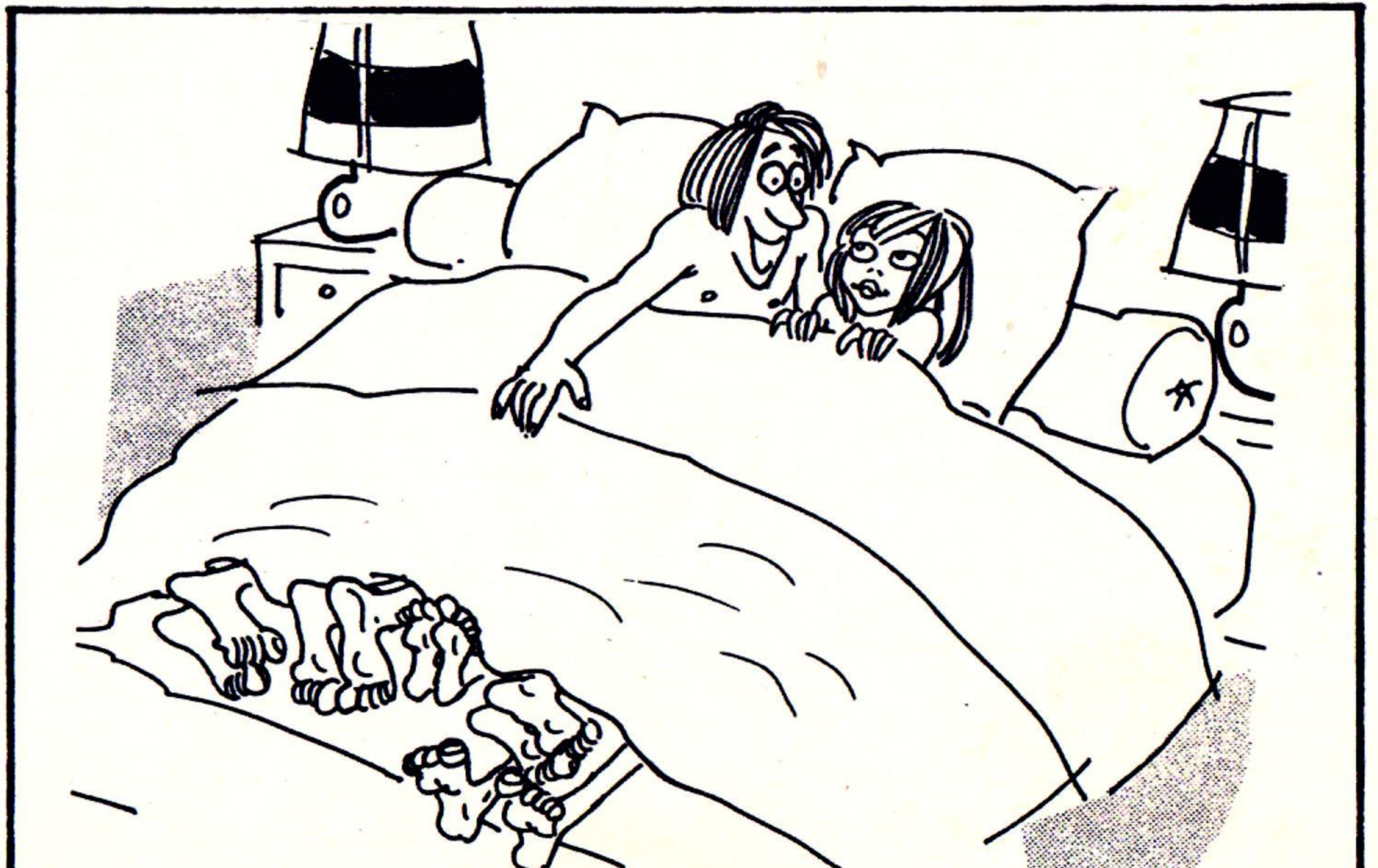
-BİRİ BANA BİRAZ SONRA SURATININ
ORTASINA BİR TOKAT İYECEKİMİŞ
GİBİ GELİYOR.

-KISKANÇLIK KRİZİ TUTTU MU GÖZÜ
HIÇ BİR ŞEY GÖRMEZ KOCAMIN.

-YAHU ŞU YAKANIZI BİRAZ ACIN DA,
TEBESSÜMÜNÜZ DE GÖRÜNSÜN.

-KUZUM DOĞRU SÖYLE, ERKEN DÖNDÜĞÜM İÇİN
MEMNUN OLDUN MU?

BİR ÖLÜNÜN DEFTERİ

Yazan :
HALİT ZİYA
UŞAKLIĞIL

Sadeleştiren :
ŞEVKET RADO

6

VI

Bir bahar bulutunun geçerken düşürdüğü bir damladan doğmuş, bir sabah güneşinden gelen hayat nuriyle gelişmiş, sessizlikle karanlığın dudak dudağa olduğu bir korunun altında, çimenler arasından fıskırışmış, renkten yapılma gibi hafif, narin bir çiçek gözünün önüne getir! Gençliğin hayale yeni açılmış, hayal ufkularına daha yeni yeni bakan bir yaşı vardır ki, kalbi şu çiçek gibi, bir ışıkla, bir dokunuşla soluverir. O, yaşamının öyle bir notasındadır ki varlığıyla yokluğu talihin bir oyununa bağlıdır.

Ben yaşamının işte bu noktasında bulunuyorum.

Hislerim o zamana kadar bilmediği yeni bir ufka doğru açılmış, kalbim etkisini hiç hissetmediği bir sihirli âsânın hafif dokunuşu ile titremişti.

Seviyordum!

Aşkından ümitli, saadetinden emin olanlar gibi kendimi tamamiyle bırakmış, kalbimi aşka bağlamıştım.

Nigâr, o zamana kadarki ilişkilerimizi aşka ve evlenmeğe büyük engel gördüğüm Nigâr, şimdi gözümde, hayatın önümde yeni açılan semasını yırtacak, beni hayal yıldızlarının buluştukları yere ulaştıracak olağanüstü bir varlıktı.

Bilmek istediğim bir şey varsa o da Nigâr'ın benim için ne düşündüğü idi. İçimden gelen bir ses diyordu ki:

«Sen ne sanıyorsun? Seni bir sıcak hava gibi ısıtan bu fikir duygularını hafif hafif esen bir rüzgâr gibi okşayan bu ümit hiç bir yerde beslenmemiş olabilir mi?»

«Kulağına bir aşk türküsü gibi gelen bu ses, ruhunu sihirli bir miknâs gibi çeken bu bakış, dokunması sinirlerini sarsan bu el, olağanüstü bir duygu ile duygulanmış değil midir? Seni saran bu kuvvetin kaynağını niçin onda aramıyorsun?»

Bir şarkıda olduğu gibi o gizli ses şu nağmeyi tekrarlıyordu: «Seviliyorsun!.. Seviliyorsun!..»

Sevmek, sevilme! Bu iki hayal içinde zaman hızla akıyordu. Nigâr'da bana karşı her zamankinden fazla bir yaklaşma vardı. Çoğu geceler yalnız kalırdık. Halam her zaman keyifsiz olduğu için yaşamaktan yorulmuş olan vücudunu uykuda dinlendirmek üzere çoğu akşamlar bizden pek erken ayrılır, odasına çekilirdi. Yemekten sonra en sevgili toplantı yerimiz benim o-

dam olduğu gibi burada en sevgili uğraşımız da kitaplardı. O zamana kadar Nigâr'ın okumaya düşkün olduğunu çok iyi bilirdim. O vakitten beri nasıl şeyler sevdiğini anlamak için özel ilgi göstermeye başlamıştım.

Nigâr'ın elinde her türlü kitaba rastlanırdı. Genç kızların okumalarına, âdet olduğu üzere, çekilen sınır Nigâr için yoktu. Nigâr'ın elinden geçen bu çeşitli kitaplardan hangisinin en çok hoşuna gittiğini bulmak kolay değildi. Bir gün yalnız bu düşünce ile birçok yeni kitap aldım. Bunları Nigâr'ın önüne yığıdığım vakit ümit etmediği bir şeye kavuşan çocuklara vergi bir sevinçle bir zaman hiçbirine elini sürmeğe cesaret edemeyerek sustu, sanki şaşırdı. Ben gülümseyerek bakıyordum. «Bunların hepsi benim için mi?» diye soran bir bakıştan sonra çekine çekine elini uzatarak kitaplardan birini aldı. Ben gözümü ayırmıyordum: Bu bir fen dergisi idi. İçindekileri isminden anladı, bıraktı. İkinci seferinde eline bir hikâye geçti, birkaç yaprağını çevirdi. Onu elinden bırakmayarak bir başkasını aldı. Bu da bir hikâye idi. Bunların ikisini kucağına koydu, biraz daha karıştırdı. Birkaç dergi daha fen dergisinin yanına gitti. Sonunda Nigâr'ın bakışları kabı yaldızlı, çiçekli bir kitaba takıldı. O zaman aradığını bulmuş gibi Nigâr kucağındakileri bıraktı. Bu, bilmem kimin şiir kitabı idi.

Nigâr şiir seviyordu. Bunu görmeden anlamalı idim. Nigâr'ın şiire önem verdiğini, pek çok defa, seninle yaptığımız konuşmalar sırasında göstermemiş miydi?

Dedi ki:

— Bunu alabilir miyim?

— Niçin onu seçtin? Şiir fikri zehirlemekten başka bir işe yaramaz.

Bunu başkası söyleseydi bütün gücüyle savunacağını anlatır bir tutum içinde dedi ki:

— Şiiri hep kötü görüyorsun. Ben, tam tersine, insan yaşamak için herhalde düşüncelerine bir parça şiir karıştırmalıdır, diyorum. Şiirsiz fikir, renksiz çiçeğe benzer, senin şiiri sevmediğini hiç sanmıyorum. Bilmem neden, bana karşı kendini hep öyle göstermek istiyorsun. Şiiri sevmek için insan güneşin batışındaki hüznü renkleri, şafağın parlak neşesini, gökyüzünün lâcivertliğini, tabiatın güzelliklerini anlamayacak, bütün bunların karşısında umursamadan durabilecek bir yaradılıştaki olabilir. Sen öyle olmadığın gibi,

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Vecdi Çamlıca'daki evinde ölmeden önce arkadaşı Hüsam'ı çağırır ve siyah kaplı hatıra defterini verir. Hüsam ölen arkadaşının başucunda merakla defteri okumaya başlar. İlk sayfalar iki arkadaşın Mekteb-i Sutanî'deki çocukluk anılarıyla doludur. Sonra Beylerbeyi'nde Vecdi'nin halasının evinde geçen yaz tatilleri anıları başlar. Hüsam, Vecdi ve Halasının kızı Nigâr arasında üçlü bir arkadaşlık vardır. Vecdi okulu bitirir ve Tıbbiye'ye girer. Hüsam ise yazar olmak niyetindedir. Halası bir gün Vecdi'yle konuşur ve Nigâr'la evlenmesini teklif eder. Vecdi Nigâr'a olan duygularını çözmemektedir. Hüsam'la konuşur, sonunda Nigâr'ı sevdiğini kendi de anlar.

beni de öyle görmek istemezsin sanırım.

Karşımda bu kadar güzel konuşan bu varlık bir çocuk değil, Nigâr değil, bir genç kızdı. Şaşıyordum. Nigâr'ın hakkı vardı, ben de onun gibi düşünüyordum. Ama kendisiyle eş düşüncede olduğumu söylemekten beni alıkoyan bir şey vardı, haksızlık ettiğime kızıyordum. Dünyada tek sevecek şey olan şiire balyıldığı için kızıyordum.

Dedim ki:

— İnsan böyle konuşabilmek için herhalde çok şiir okumuş olmalıdır. Şiir öyle kelimeler bulur ki adam öldürmeye bir ululuk, hüznlenmeye neşe, sevince keder manasını verebilir. Öyle renkleri yaratır ki en pis şeyleri tatılacak şeyler gibi gösterebilir. En boş şeylere büyüklük verir. Şiir bir çeşit büyüdür bence.

Nigâr sözümü kesti:

— Ne kadar iyi söylüyorsun. Şiir bir çeşit büyü olduğu için değil midir ki insan kalbi üzerinde bu kadar etkisi oluyor. Şiir öğrenilecek şeylere ululuk verdiği için değil midir ki fikir, hayata bakmak için onun sihirli prizmasından geçmek ister.

Bu sözleri omuz silerek karşıladım. Nigâr gülerek devam etti:

— Kendinin de inanmadığın bir şeye beni inandırmak için boşuna yoruluyorsun. Bu fikirde olmadığımı saklama!

Güldüm. O akşam Nigâr şiir kitabındaki şiirlerden birçoğunu yüksek sesle okudu. Bana beyendirmeye, ağzımdan hoşlandığımı belli eden bir kaç kelime kapmağa çalışıyordu. Ben elimde ağırbaşlı bir kitap tutu-

yordum. Ama bunu okuyamıyordum, okuduğumu anlayamıyordum. Gözlerim satırların üzerinden, sahifelerden kayıp odanın köşesinde, bir hayal gibi görünen Nigâr'a dönüveriyordu.

Ara sıra Nigâr bir parçayı bana okumak için başını kaldırdığı vakit gözlerimiz buluşuyordu. O zaman kalbimin zayıfladığını hissediyordum. Ayağa kalkmak, Nigâr'ın elinden o kitabı çekip atmak, dizlerine düşmek, dudaklarımda titreyen aşk türküsüyle kalbimden taşan duyguları anlatmak istiyordum.

On kere bunu yapmak istemişsem de on kere yapamadım. İçimde büyük bir acı vardı. Şakaklarım terle ıslanıyordu. Ayağa kalktım, pencereyi açtım, ateş gibi yanan alnıma gecenin ıslak havası değdikçe büyük bir ferahlık duydum.

Karşıda, öbür kıyının üstündeki korular karanlık bir ufuk halindeydi. Daha üstündeki nurlu gökyüzünde gecenin gülümsemeleri parlıyordu.

Birden tepeden tırnağa titredim. Yüzümün yanından sıcak bir nefesin geçtiğini duydum. Aynı saniyede gecenin havasından çıkıyormuş gibi bir ses:

— Ne oluyorsun Vecdi? dedi.

Başımı çevirdim. Nigâr yanımda idi. O vakit ikimiz de uzun uzun baktık. Bu bakışlar birbirimize neler söyledi, bunu anlatamam. Yalnız, Nigâr'ın bana acıyarak baktığını sezer gibi oldum. Sanki bütün duygularımın taşmasına bu mânâ yetmiş gibi ağzımdan dökülmek üzere olan sözler gözlerimden bir sel gibi boşandı, kendimi iskemleye attım, hüngür hüngür ağladım.

Nigâr, sessiz, bana bakıyordu. Sonra yavaş yavaş çekildiğini hissettim. Kapı açıldı, artık yalnız kalmıştım.

Bu gece hayatımda önemli bir dönüm noktası oldu. Pırıl pırıl bir bahar semasına top top serpilip bulutları nurlu kucağına alan gökkuşağı gibi kalbimde birdenbire yer yer açılan duyguları aydınlatan ümit nuru karanlıklara dönüşüvermişti.

Nigâr beni o heyecanlı halimde gördüğü vakit avutucu sözlerle muhtaç olduğumu sezer, gözünü almamalı, kalbimde yeni açılmaya başlayan yarayı sarmaya çalışmalı değil miydi? Hayır... Gûya görmek istemediği bir takım gizli şeyleri örten perde parmaklarının ucuna bağlı imiş gibi, dokunmaktan çekinerek, ayaklarının ucuna basa basa çekilip gitmişti.

Ertesi gün garip bir utanma duygusu beni alışık olduğumdan daha erken inmeye zorladı. Beylerbeyine her zamankinden pek geç döndüm. Ancak sofrabaşında buluştuk. Aramızda olmayacak şeyler geçmiş gibi Nigâr bana bakmaya cesaret edemeyecek, ben de ona bakamayacağım sanıyordum. Tam tersine, Nigâr beni pek içten bir gülümseme ile karşıladı, ben de öyle davranmak zorunda kaldım. Bu gülümseme bir saniye içinde bizi yine senli benli hale getirmişti. Ama bugünden sonra, o geceki yaklaşma isteğinin tersine Nigâr'da benden bir uzak

ÖNDER DERGİDİR

**ÇÜNKÜ
OKURUMUZUN
NE İSTEDİĞİNİ
BİLİYORUZ**

**sinema
müzik
televizyon
tiyatro
gençlik
sorunları
mizah
SES'İN
SAYFALARINDA
EN GÜZEL**

okunur

BİR ÖLÜNÜN DEFTERİ

Yazarlık, anlaşılan varolan ve olmayan mesleklerden biri de-ğildi ki şu incelemem sırasında gözüme çarpmamıştı. Birgün o-damda, yazı masamın üstünde bulduğum bir mektubun içinden çıkmasın mı? Mektup, benim ol-gunluğumdan, zekâmdan, bil-gimden söz ettikten sonra âdeta utanarak şu şimdi taşımakta ol-duğum yazarlık sıfatımı kabul etmemi rica ediyordu. Mektubu bir daha okuyacak vakti bula-madım. Bir rüzgâr beni odadan dışarıya attı, merdivenlerden yu-varladı, sokağa sürükledi, beş dakika sonra kendimi o kirli kol-tuğa düşmüş buldum.

Beni âdeta sürükleyerek götü-rüyordun. Nihayet bir kapının ö-nünde durdun:

— İşte burası, girelim! dedin.

Ben özür diledim. Seni tebrik ettim. Başka bir gün geleceğimi söyledim. Çok diretmedin, göz-lüğünü düzelttikten sonra hafif bir el işaretiyle beni selâmladın, içeriye girip kayboldun.

Elimde olmadan buraya bir göz attım; sokağa bakan bir bal-konu vardı. Parmaklığı üzerinde şu tabelayı okudum:

Havadis Rüzgârı Matbaası.

Sen bugün sevinç içindeyken ben türlü duyguların etkisi al-tında eziliyordum. Senin beni dinleyecek halin yoktu.

Köprüyü geçerken bir ses ku-lağıma çalındı.

«Havadis rüzgârı... Havadis rüzgârı...»

Satıcıya on para verip bir ta-ne aldım, cebime koydum.

Sinirlerim öyle gergindi ki, parmaklarım cebimdeki gazeteyi sıkıyor, buruşturuyordu.

Beylerbeyi'ne gidinceye kadar bunu çıkarıp okumaya cesaret edemedim.

İşte bugün sana söyleyeyim ki Hüsam —ölüler her gerçeği söyleyebilirler— sana düşman olmaya başladığını bugün an-ladım.

Niçin mi? Bunu henüz bilmi-yordum. Bir zamandan beri za-vallı kafam öyle bulut yığınları içinde yuvarlanıyordu ki en sa-de düşüncelerimi bile anlatamaz hale gelmiştim.

Gizli, ne olduğu bilinmez, ama yukarıdan, güçlü bir his uzun bir arkadaşlığın kalbime yerleşti-rdiği sevgiyi susturuyor, seni sevmeye alışmış bu kalbe: «Ha-yır, ona düşman olacaksın!» di-yordu. Niçin?

Heyhat! Bunu anlamakta ge-cikmedim.

Odamda yalnız kaldığım vakit bu kâğıdı çıkardım. «Havadis rüzgârı» benim hiç bilmediğim bir gazete idi. Gözlerim sütun-ları hızla dolaştı. Senin adını a-rıyordum.

Bu ad birden gözüme çarptı. «Sabah Türküsü» başlıklı bir manzumenin başında yer almış-tı. O zaman bu manzumeyi dik-katle okudum. Bir aralık okudu-ğuma inanmak istemedim. Az önce gördüğüm mavi gözlüklü, maroken çantalı, hoppa, şık bir adamın bu kadar ince duygulu, bu kadar insana işlemek gü-cünde olmadığına inanmak is-tedim. Bununla beraber manzu-me de, yazanın adı da gözleri-min önündeydi: «Sabah Türkü-sü» Bû canlı levha nağmeler sa-çan bir ut gibi gözlerime, ruhu-ma kadar işliyordu.

O zaman önleyemediğim bir davranışla elimi uzattım, karşım-da benimle alay eder gibi du-ran bu kâğıt parçasını aldım, hızla fırlattım. Zavallı kâğıt par-çası birdenbire avcının tüfenğın-den çıkan kurşunla çarpılmış bir kuş gibi havada bir zaman sallandıktan sonra düştü, bir ke-nara serildi.

Ayağa kalktım. İçimde bir kor-ku duymuştum.

Ne oluyordum? Çıldıırıyor muy-dum? Bu kâğıdı niçin atmış, o güzel şiire neden hakaret etmiş-tim? Kendimi insanlığın en yük-sek basamağından aşağıya dü-şüyormuşum sandım. Ululuk adı-na bir insan kalbi ne hissedebilirse hepsi şu yaptığımı karşı çıktı.

Sen belki o sırada benden teb-rik beklerdin. Bense seni, yoklu-ğunda, sebepsiz tahkir ediyordum.

● DEVAMI GELECEK SAYIDA

HALİT ZİYA UŞAKLIĞIL'in günümüz Türkçesine uygun, sadeleştirilmiş dille, mevcut eserleri

	Dili sadeleştiren	Fiyatı
AŞKA DAİR	(Nevzat Kızılcan — 1974)	10.00
AŞK-I MEMNU	(Nevzat Kızılcan — 1975)	25.00
BİR ÖLÜNÜN DEFTERİ	(M. Nihat Özön — 1972)	5.00
BİR YAZIN TARİHİ	(Nevzat Kızılcan — 1974)	10.00
FERDİ ve ŞÜREKÂSİ	(Nevzat Kızılcan — 1973)	10.00
İZMİR HİKÂYELERİ	(1950) Ciltli	15.00
KIRIK HAYATLAR 1 - 2	(M. Nihat Özön — 1968)	10.00
KIRK YIL	(M. Nihat Özön — 1969)	20.00
MAİ ve SİYAH	(Nevzat Kızılcan — 1975)	Baskıda
NEMİDE	(M. Nihat Özön — 1970)	5.00
SARAY ve ÖTESİ (Son Hatıralar)	(M. Nihat Özön — 1965)	10.00

INKILÂP ve AKA KİTAPEVLERİ — İstanbul

durma endişesi belirdi sandım.

Hayatımın iki yılını burada anlatmıyorum. Bu zaman içinde sen Sultanî'den çıkmıştın; ben de Mekteb-i Tıbbiye'nin son yılına gelmiştim.

Nigâr'la aramızda, anlatmaya değer hiç bir şey olmamıştı. Bu iki yılı ne biçim duygularla geçirdiğimi anlatmak için şunu söylemem gerekir ki, geceleri pencereimin yanında gözlerim gökyüzünün karanlık derinliklerine dalmışken, veya kıyıdaki taşlara hafif hafif çarpan dalgaların şikâyetçi seslerini dinlediğim zamanlar kalbimde yalnız bir kelime hüküm sürüyordu:

Nigâr!

Nigâr'ın önce beni sevmeyeceğini sanmış, sonra sevdiğine hükmetmiştim. Şimdi birbirine ters düşen bu iki fikir arasında idim.

Gerektiğinden fazla yolundan çıkan düşüncelerime ancak sen öncülük edebilirdin. İki yıl içinde bin kere sana başvurmak, ağlamak, «Ben kendimi kaybediyorum. Ne halde olduğumu anlayamıyorum... Seviyorum, deli gibi seviyorum! Fakat sevdiğimi de, sevilmediğimi de bilmi-

yorum. Ummak mı, umudu kesmek mi gerektiğini anlayamıyorum» diye çılgınlık koparmak istedim. Ama sen bir heykel gibi soğuk, bir Brehmen papazı gibi ciddi idin. Sana her şeyi söyleyebileceğimi sanırken sendeki anlaşılabilir bir hal bende sana bir şey söylemek cesareti bırakmıyordu. İki yıl bu acı sallanma içinde yuvarlandım, durdum.

Tam bu sıralarda idi ki birgün sana rastladım. Sen telâş içindeydin, beni görünce elini uzattın:

— Ooooo ne iyi, gel seni matbaaya götürüyüm, dedin.

Şaşmıştım.

— Ne matbaası?

O vakit koluma girdin:

— Sahi, dedin, senin haberin yok değil mi? Beni hiç de bu halde göreceğini sanmazdın herhalde. Vilâyetimin bir köşesine çekilip ecdadımın teriyle paslanmış çapalarla uğraşacağım belki aklına gelebilirdi. Ama matbaasında, yeşil çuhali koca bir masanın önünde, kocaman bir koltukta, bir yığın kâğıtlar arasında beni koskocaman, kerli ferli bir yazar olarak göreceğini hiç sanmazdın. Bunu ben de böyle görmeye hülyalarımda bile alışmadığım içindir ki bak, kendi-

me gözlükle bakıyorum.

O zamana kadar dikkat etmemiştim, gözlerinde lâcivert camlı, altın telli bir gözlük vardı.

Dedin ki:

— Ama dur, aklına geleni söylemeye kalkma! Anlıyorum, içinden beni küçük görüyorsun. Hafifliğime gülüyorsun, belki de benden öğreniyorsun. Ben de öyle sanırdım azizim. İnsan hep uzak olduğu şeyleri kötü görüyor. Yapamadığı şeyleri yapmak küçüklüğüne kimse düşmez sanıyor. İnsan, adını bir gazetenin en parlak sütununda, vücudunu ise dünyanın en büyük —Doğrusunu söylemek lâzım gelirse— en kirli sandalyesinde görürse gözlerine bir gözlük, koltuğunun altına da bir çantayı mutlaka gerekli sanıyor. Şu çantayı görüyor musun? Bu pek lüzumlu bir şeydir. Neye lâzım olduğunu sorma! Ben bunu edindiğim zaman içine ne koyacağımı uzun uzun düşündüm. Matbaaya birçok mektup gelmişti. Bunları lüzumsuz diye şuraya, buraya atmışlardı. Ben de onları incelemek bahanesiyle topladım, çantaya koydum. Çantasız bir yazar ne kadar gösterişsiz ise içinde kâğıt olmayan bir çanta da o kadar önemsizdir. Anlıyorsun

değil mi? Bütün bu incelikler eski kaba düşüncelerle bulunabilecek şeyler değildir. Şimdi beni gözlüklü, çantalı bir yazar olarak görmeğe başladın mı? İzin verirken şimdi biraz da konuşalım, hiç bir şey olamayacağıma ben de hükmetmişken nasıl olup da bir şey olduğumu sana anlatayım: Bir kere şu genel kural asla aklıma gelmemişti: Hayatta hiç bir şey olamayanların olabilecekleri şeylerden biri de yazarlıktır. Şairlik düşünceye bol bol hayal katmakla beraber mideye hiç bir şey vermez. Bunu, senin gibi ben de çok iyi bildiğim için okuldan çıktıktan sonra uzun uzun düşündüm, taşındım. Her ay bana bir mektuba ilişik olarak gönderilmekte olan on beş liralık kâğıtların bir ay yenmez yutulmaz acı bir mektup olarak geleceğine de inanıyordum. Bir insanı anası, babası «Oğlum şiir söyleyin!» diye beslemeyi ya... Bir meslek tutabilmek için insan, senin gibi, mesleğiyle doğmalıdır. Ben nasılsa doğarken öyle hazırlıklı olmadığım için yeryüzünde var olan ve olmayan bütün meslekleri gözlerimin önünden geçirmek teydim.

● LÜTFEN SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

okumak için

Güzel kitaplar ve faydalı kitaplar vardır, ama Doğan Kardeş otuz yıldan beri hem güzel, hem de faydalı kitaplar yayınlamıştır. İşte bunlardan üç tanesi:

Türkiye'de 100.000 nüsha satılan «**KENDİNE YARDIM**» adlı eserin ünlü yazarı Samuel Smiles'in bir kitabı daha,

KARAKTER

Ailenin, arkadaşların, çalışmanın, iş hayatının, kitapların insan karakteri üzerinde etkileri. **Fiyatı 15 lira**

Doğan Kardeş'in sanat severlere yeni bir hizmeti: **Sanat Şaheserleri, En Büyük Ressamlar** serisinin 18. kitabı,

UTRILLO

Bu eserde meşhur Fransız ressamının hayatını ve 15 şahane renkli reproduksiyon'unu bulacaksınız. **Fiyatı 50 lira**

Başlangıcından Osmanlı İmparatorluğu'nun sonuna kadar Osmanlı Türklerinde,

TUĞRA

Bu kitapta Topkapı Sarayı Müzesi ve İslâm Eserleri Müzesi arşivlerindeki fermanlar üzerinde bulunan Tuğralardan 26'sı siyah - beyaz, 18'i renkli olarak basılmıştır. Eserin yazarı tanınmış uzman Midhat Sertoğlu'dur. **Fiyatı 120 lira**

Bu kitabın Almancası da çıkmıştır. Babinger'in eseridir. **Fiyatı 150 lira**

JACKIE YENİ BİR CENNET ARIYOR

45'LİK DUL — Jackie 45 yaşında olgun bir kadın... Ve üçüncü evliliğine hazırlanıyor.

ARMATÖR Onassis'in ölümünden hemen sonra, dul eşi Jackie kendine yeni bir armatör bulmakta gecikmedi: Sahip olduğu gemilerin dünyanın en büyük on filosu arasında yer alan 67 yaşındaki Yovanis Carras (Yani Kara) kendisinden 22 yaş genç Amerika'lı dula hayat arkadaşlığının yanı sıra bütün servetini teklif ediyor.

İki kere dul kalan, lüks ve refaha düşkün Jackie, Onassis ve oğlunun Skorpion adasının bir köşesine gömülmelerinden sonra, artık orada yaşamak istemiyor. Skorpion adası onun için artık bütün çekiciliğini yitirmiş durumda. Bu nedenle kendisine bir başka cennet arıyor. Daha doğrusu, bir cennet değil, bu cenneti sağlayacak bir milyar-der arıyor.

Yunanlı armatörlerin başkanı olan Yovanis Carras da Jackie gibi lüks ve rahatına meraklı bir insan. O da tıpkı onun gibi iki kere evlenmiş. Akıllara durgunluk verecek kadar zengin, dinamik ve ne istediğini bilen kişi.

RÜYALAR ÜLKESİ

Şu son günlerde Carras ile Jackie'nin sık sık beraber görülmesi herkesin aklında bir soru uyandırdı: Acaba 67 yaşındaki armatör Jackie'yi elde edebilecek mi? Tıpkı bundan yedi yıl önce Onassis'in yaptığı gibi... Herkes Jackie'nin yeni cennetinin kuzey Yunanistan'daki Halkidikya yarımadası olup olmayacağını merak ediyor. Halkidikya yarımadasının denize uzanan üç parmağından biri olan Sithonia'nın yakınlarında yükselen kayalıklarda rüyalar ülkesini andıran bir görünüm içindeki saray yavrusu muhteşem bir villa şimdi yeni sahibesini bekliyor!

Yunan halkı Onassis'in ölümünden sonra Carras ile Jackie'nin beraberliklerini artık bir olubitti olarak kabul ediyor. Ünlü armatör yaşına göre hareketli bir insan ve eğlenceden çok hoşlanıyor, yemesini, içmesini çok seviyor. Jackie de aynı yarıradılıştaki bir kadın. Bu bakımdan anlaşmakta zorluk çekeceklerini sanmıyorlar. Jackie'nin şu son günlerde Onassis'in acısını unutmak için sık sık Halkidikya'ya gidişi bu durumu kanıtıyor. Lausanne ve Londra'da eko-

nomi ve politika öğrenimi gören Yovanis Carras 1932 yılında dedesinden teslim aldığı deniz yolları işletmesini uzun yıllar mütevazı bir şekilde yürütmüş. Ama sonraları işini geliştirip büyümüş. Bugün ise dünyanın 10 büyük filosundan birine sahip! Armatörün emrinde 1 700 işçi çalışmakta. Başlıca yük ve nakliye gemilerinde ise 1 500 kişi personeli var.

JACKIE İÇİN CENNET

Jackie'nin «John» ismiyle hitap ettiği Yovanis Carras şimdi de geniş çapta bir deniz turizmi çalışmalarına girişmek üzere. Onu tanıyanlar armatörün bu hareketini Jackie ile evlenmelerine bağlıyorlar. Çünkü Jackie'ye güneyin sıcak güneşi altında geçireceği sorumsuz günler için yeni bir cennet gerek... Yeni sevgilisi de onun isteğine uyarak «Porto Carras» adı ile dev bir tatil cenneti yaratıyor. Gelecek yıl açılması beklenen bu cennetin 2 000 hektar genişliğinde ve 10 km. uzunluğunda özel bir sahili var.

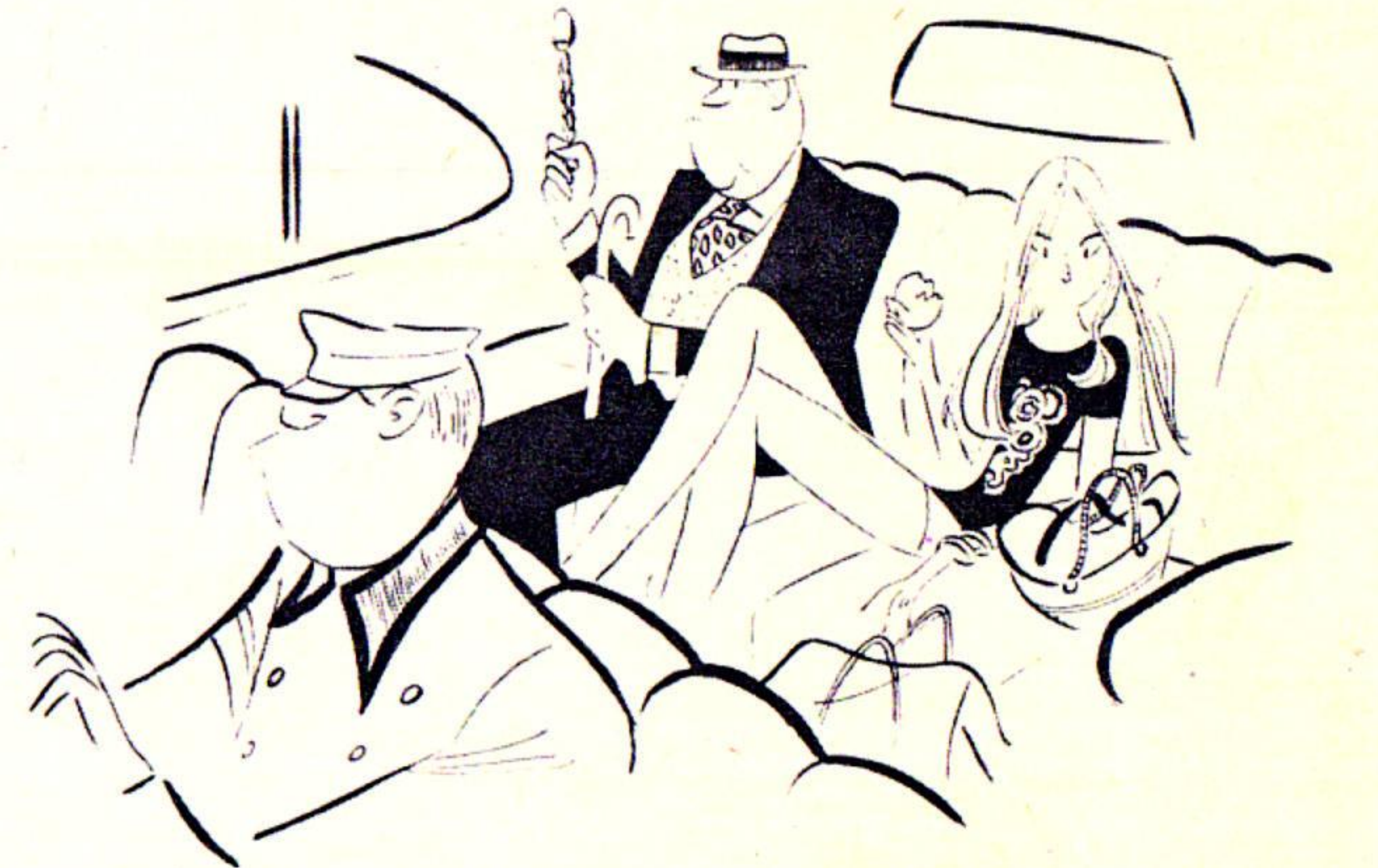
Yovanis Carras'ın birinci evliliğinden olan büyük oğlu Kosta babasına yardımcı oluyor. İkinci evliliğinden olan küçük oğlu Hristo ise şu anda Londra'da öğrenim görüyor. Tatillerini ise

her zaman Yunanistan'da, çoğunlukla Halkidikya'daki Carras villasında geçiriyor.

Villa aslında bir saray yavrusu... Salonları, yatak ve yemek odaları, kitaplığı, şarap mahzeni, garajı, kayıkhanesi, kısacası her şeyle güzel, geniş ve konforlu... Evin bütün döşemeleri kullanışlı ve zevkli... Bu konu açıldığı zaman zengin armatör, «Evet, burası cennetten farksız bir yer... Yokluğunu hissettiğim tek şey, bana arkadaş olacak akıllı bir kadındır,» diyor. Acaba bu kadın Jackie mi olacak? Şimdilik hiç kimse bu konuda kesin bir şey söyleyemiyor. Jackie de ikinci kocası olan Onassis'in ölümünden beri Amerika ile Avrupa arasında gidip geliyor, geziyor, gönlünü eğlendirmeye çalışıyor. Bir gün Carras'la evlenip evlenmeyeceğine dair bir karar vermiş değil. Ama Yunanlılar Yovanis Carras'ın yakın bir gelecekte Jackie'yi buraya getireceğine inanıyorlar.

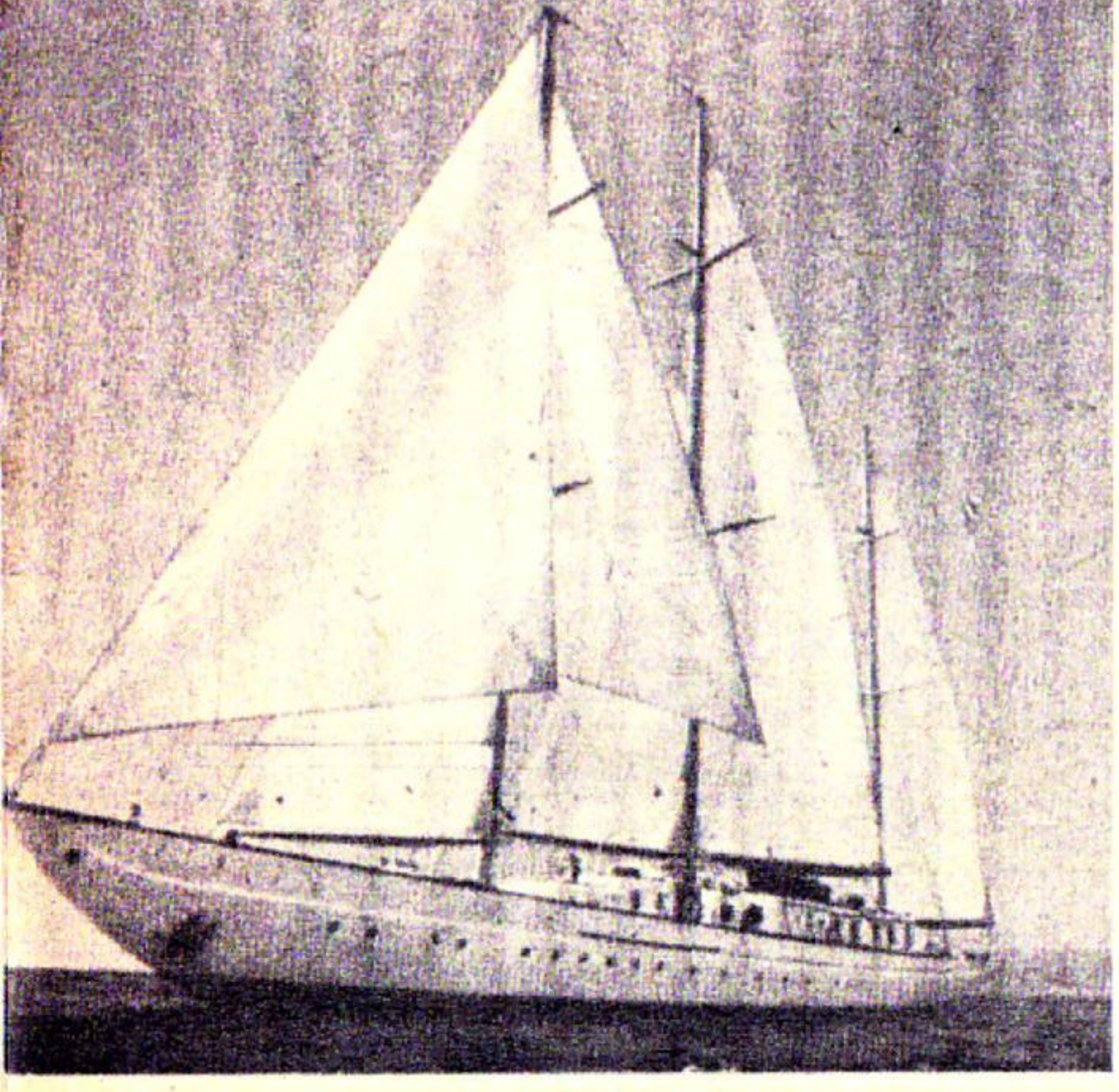
Carras aslında iyi bir baba... Fakat bu onun oldukça sık, neşeli partilerde eğlenmesine mâni değil. Bu yüzden de bu gidişle Jackie ile birbirlerini gayet iyi tamamlayacaklar. Hem de söylenilenlere göre pek yakında... ■

Bu gidişle böyle sormak moda olacak

— Önce ne kadar zengin olduğunuzu bilmem gerek... Meselâ Jackie Onassis sizinle evlenmek ister mi acaba?

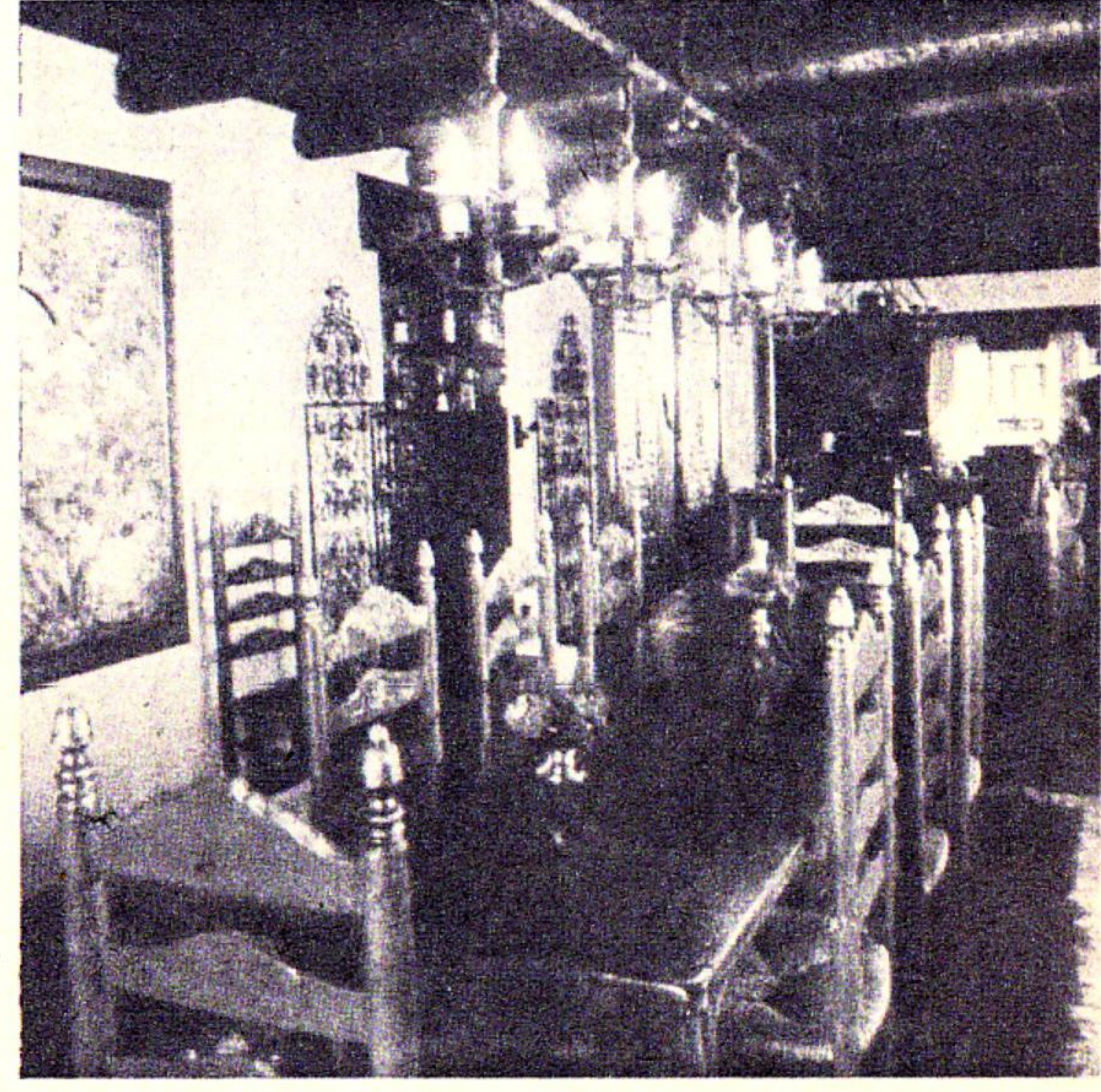
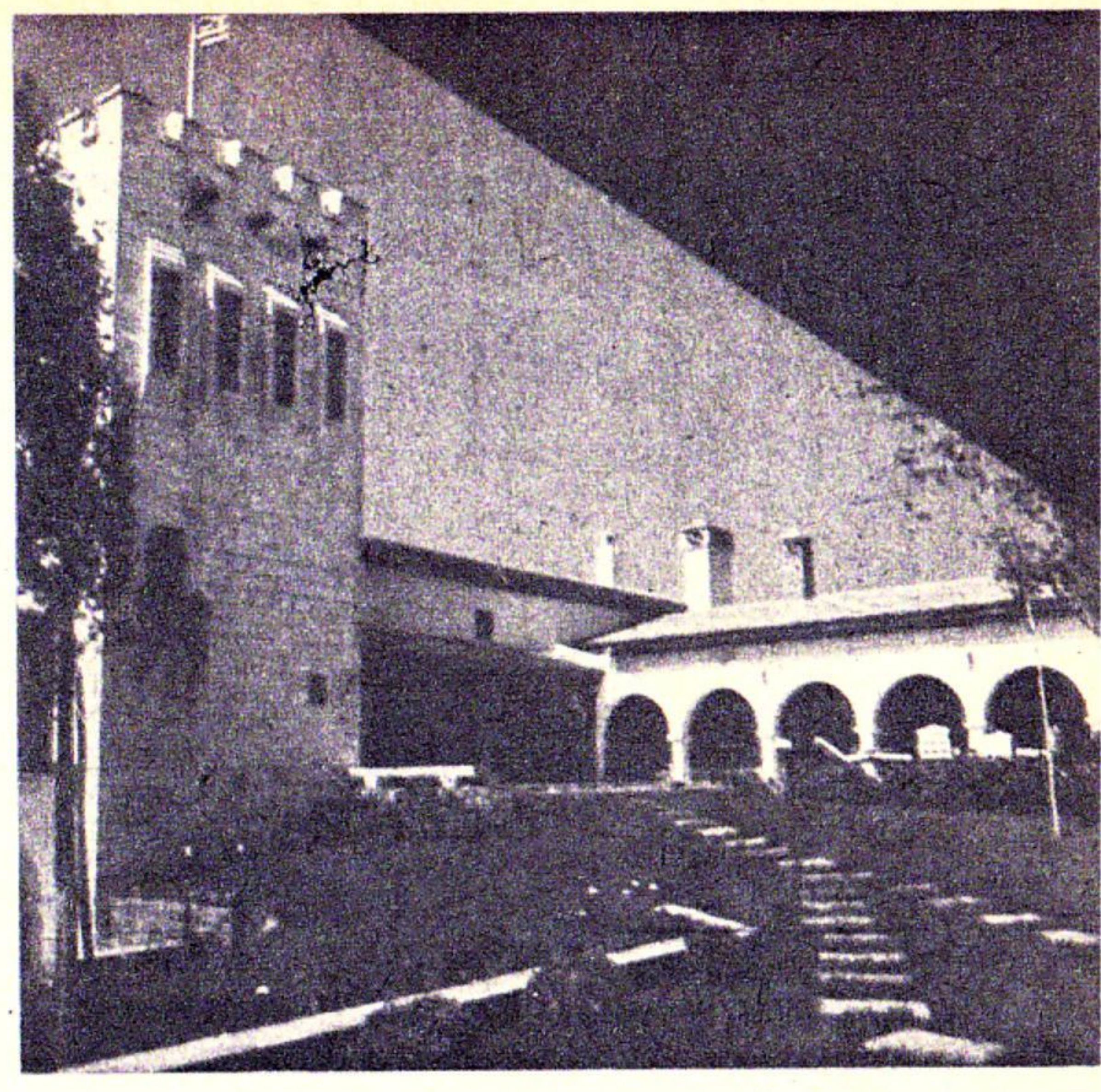
Jackie önce
Başkan Kennedy ile
evlenmişti, sonra da
milyarder Onassis'le...
Şimdi de dünyanın
ilk on zengin
armatörü arasında
yer alan
Yovanis Carras'la
evlenmeye
hazırlanıyor!

YATI — Yovanis Carras'ın yatının adı «Argonautis». Onassis'in ölümünden beri «Christina»ya hiç binmeyen Jackie, acaba bu güzel yatla gezebilecek mi?...

67 YAŞINDA — Dünyanın en büyük on ticaret filosundan birinin sahibi olan Yovanis Carras 67 yaşında, bütün hayatını gemi işletmeciliği yaparak geçirmiş... Halkidikya yarımadasındaki villası saray yavrusundan farksız.

hepsini bitirdi..

anne-babalar,
"hiç bir şey yemediğinden" yakınır
çocuklarının..
tasalanır, dururlar.
ama bakın,
küçüğün keyfi yerinde..
az önce tabağındaki tam üç dilim
TAMA sürülmüş ekmeğin
hepsini yedi.. bitirdi.
bir dilim daha yer mi dersiniz?

TARİŞ

"üreticiden tüketiciye en kısa yol"

TAMA bir TARİŞ mamulüdür

*"Cildime önem veririm
ve Lux Tuvalet Sabunu kullanırım.
Lux'ün kremli ve bol köpüğü sayesinde
cildim pürüzsüz ve taze..."
...diyor Brigitte Bardot.*

Lux'ün kremli köpüğü cilde tabii bir yumuşaklık verir.
Pürüzsüz, taze bir cilde sahip olmanıza yardım eder.

LUX
TUVALET SABUNU

**YILDIZLARIN GÜZELLİK
SABUNU**

KOÇ BURCU

21 Mart - 20 Nisan)

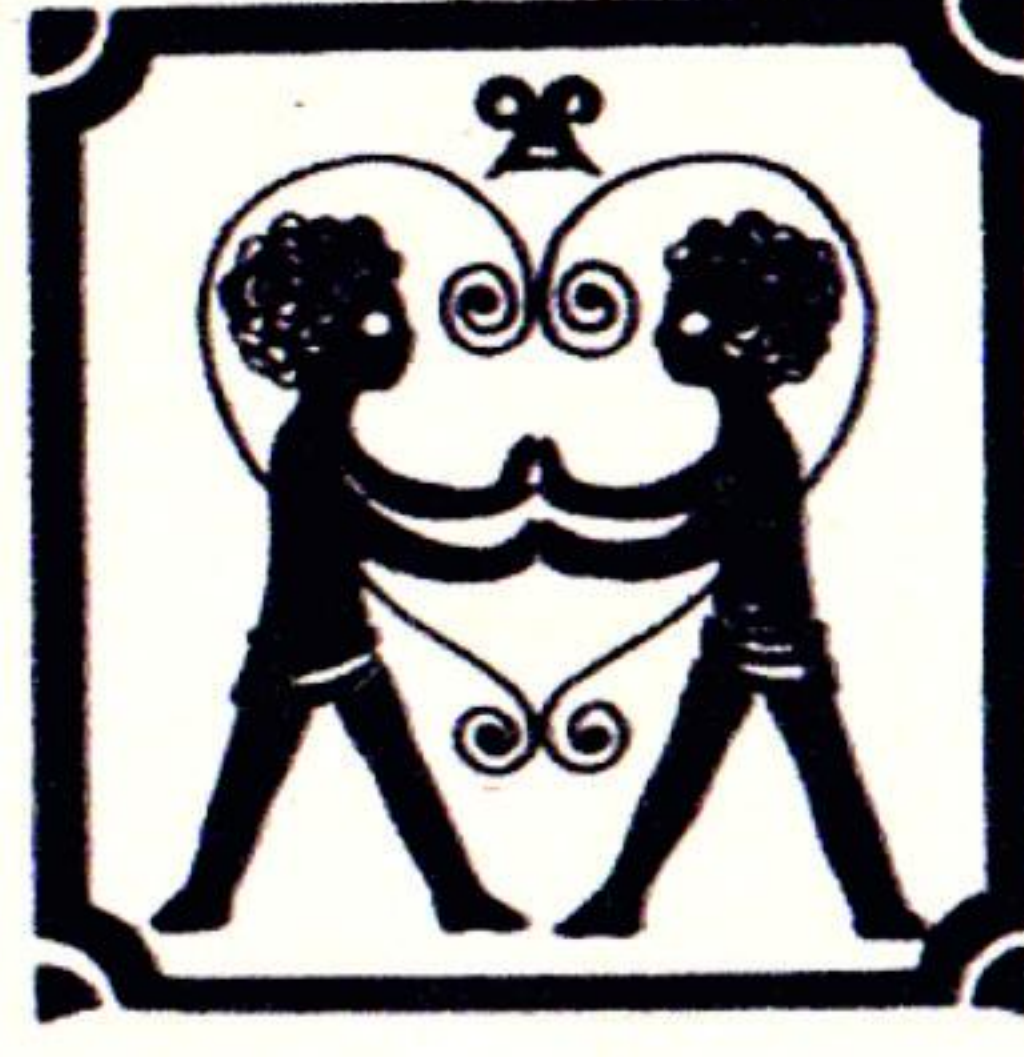
İsteklerinizin gerçekleşmesi size bağlı. Biraz daha çaba harcarsanız mesele kalmayacak. Sevdiklerinizi gücendirmekten zevk aldığınızı iddia edenlere kızmayın. İş hayatınıza gerektiği kadar önem vermiyorsunuz. Bir meselenin halledilmesi için kısa bir yolculuk yapmak zorunda kalabilirsiniz. Hafta sonunda hoş sürprizlerle karşılaşacaksınız.

BOĞA BURCU

(21 Nisan - 20 Mayıs)

Engeller sizi ürkütmesin. His hayatınızda önemli bir devre başlıyor. Biraz daha sabrederseniz, huzura kavuşacaksınız. Verdiğiniz kararlardan dönmeniz doğru değil. Hafta ortasında önemli bir toplantıya katılmanız gerekecek. Verdiğiniz sözlerden dönmeyin. Sevdikleriniz size iyi haberler verecekler. Tatil günleri düşündüğünüzden de neşeli geçecek.

İKİZLER BURCU

(21 Mayıs - 21 Haziran)

Dostlarınızı gücendiriyorsunuz. Biraz daha alçakgönüllü olmayı denemelisiniz. Haftanın ilk günlerinde iş hayatınızda değişiklik yapmaya da kalkışmayın. Başkalarının verecekleri haberler, sizi heyecanlandırmayın. Gerçekleri kendiniz öğrenmeye bakın. Haftanın ikinci yarısında sürprizlerle karşılaşabilirsiniz. Tatil günlerinde iyi haberler var.

YENGEÇ BURCU

(22 Haziran - 22 Temmuz)

His hayatınızda hareketli bir hafta. Sevdiklerinizin size karşı tutumlarında bir değişiklik olacağı söylenebilir. Verdiğiniz sözleri yerine getirirseniz, her şey düzelecek. Beklenmedik bir ziyaretçi sizi hem sevinecek, hem de şaşırtacak. Haftanın son günlerinde maddi durumunuzu düzeltebileceksiniz. Tatil günlerinde sağlığınıza ilgilenmelisiniz.

ASLAN BURCU

(23 Temmuz - 22 Ağustos)

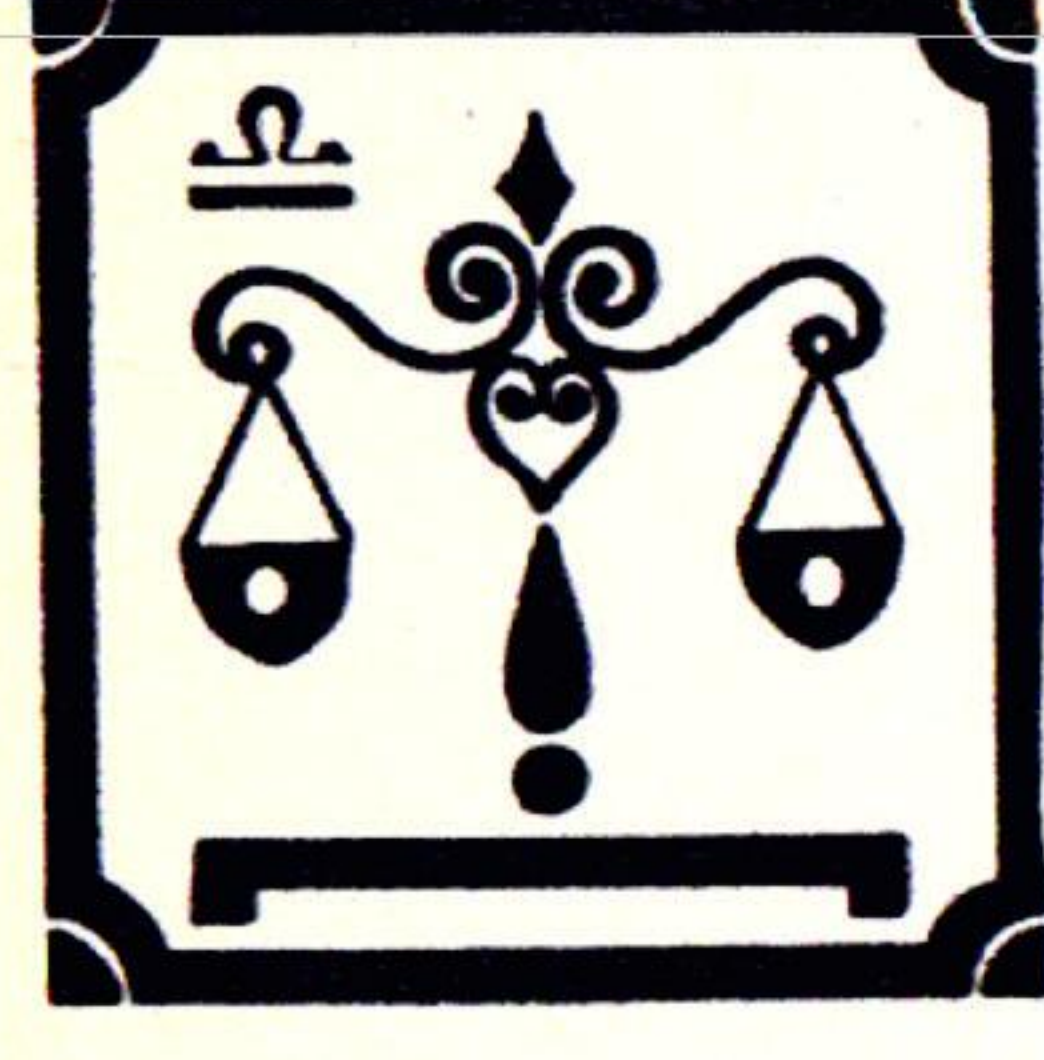
Geçmişe bu derece bağlı olmanız, sevdiklerinizi üzüyor. His hayatınızın düzene girebilmesi için biraz da gelecekle ilgilenmelisiniz. Eski ve yeni dostların biraraya gelmelerine sevineceksiniz. Bir mektup sizi çok sevindirecek. Yakınlarınızın dertleriyle ilgilenmek zorunda kalabilirsiniz. Haftanın son günlerinde paranızı daha dikkatli harcamaya bakın.

BAŞAK BURCU

(23 Ağustos - 22 Eylül)

İçinizdeki sıkıntının sebebini siz de bilmiyorsunuz. Haftanın ilk günlerinde his hayatınızın akışını değiştirecek davranışlardan sakınmanız hoş gidecek. Bir misafir sizi yeni kararlar almaya zorlayabilir. Önemli bir iş toplantısında bir mesele kendiliğinden çözümlenecek. Tatil günlerinde çevrenizden mümkün olduğu kadar uzaklaşmalısınız.

TERAZİ BURCU

(23 Eylül - 22 Ekim)

Dost seçmesini bilmiyorsunuz. His hayatınızda önemli bir devreye giriyorsunuz. Haftanın ilk günlerinde his hayatınızda belirli bir gelişme olacağı söylenemez. Bir ziyaretçinin vereceği haberler, iş hayatınız için önem taşıyacak. Kararlarınızı yakınlarınıza açıklamaktan sakınmayın. Bir mektup sizi çok sevindirecek. Bir hediye var.

AKREP BURCU

(23 Ekim - 21 Kasım)

Gerçekleri olduğu gibi kabul edebildiğiniz sürece, meraklanmayın. His hayatınızda da, iş hayatınızda da bir pürüzle karşılaşmayacaksınız. Sevdiklerinizin tavsiyelerini can kulağıyla dinlemelisiniz. Biraz da inatçılıktan vazgeçmeniz gerekiyor. Haftanın son günlerinde maddi durumunuza düzeltmeniz zor olmayacak. Tatilde çevrenizden uzaklaşmayın.

YAY BURCU

(22 Kasım - 20 Aralık)

Eski dostlarınızı ihmal ediyorsunuz. His hayatınızda önemli bir devresine girmek üzeresiniz, dikkatli olun. Verdiğiniz sözleri çarçabuk unutmanız, his hayatınızı tehlikeye düşürüyor. Haftanın ilk yarısında parlak iş teklifleri alabilirsiniz, ama düşünmeden acele karar vermeyin. Bir dostunuz sizden yardım isteyebilir. Tatil günleri çok sakın geçecek.

OĞLAK BURCU

(21 Aralık - 19 Ocak)

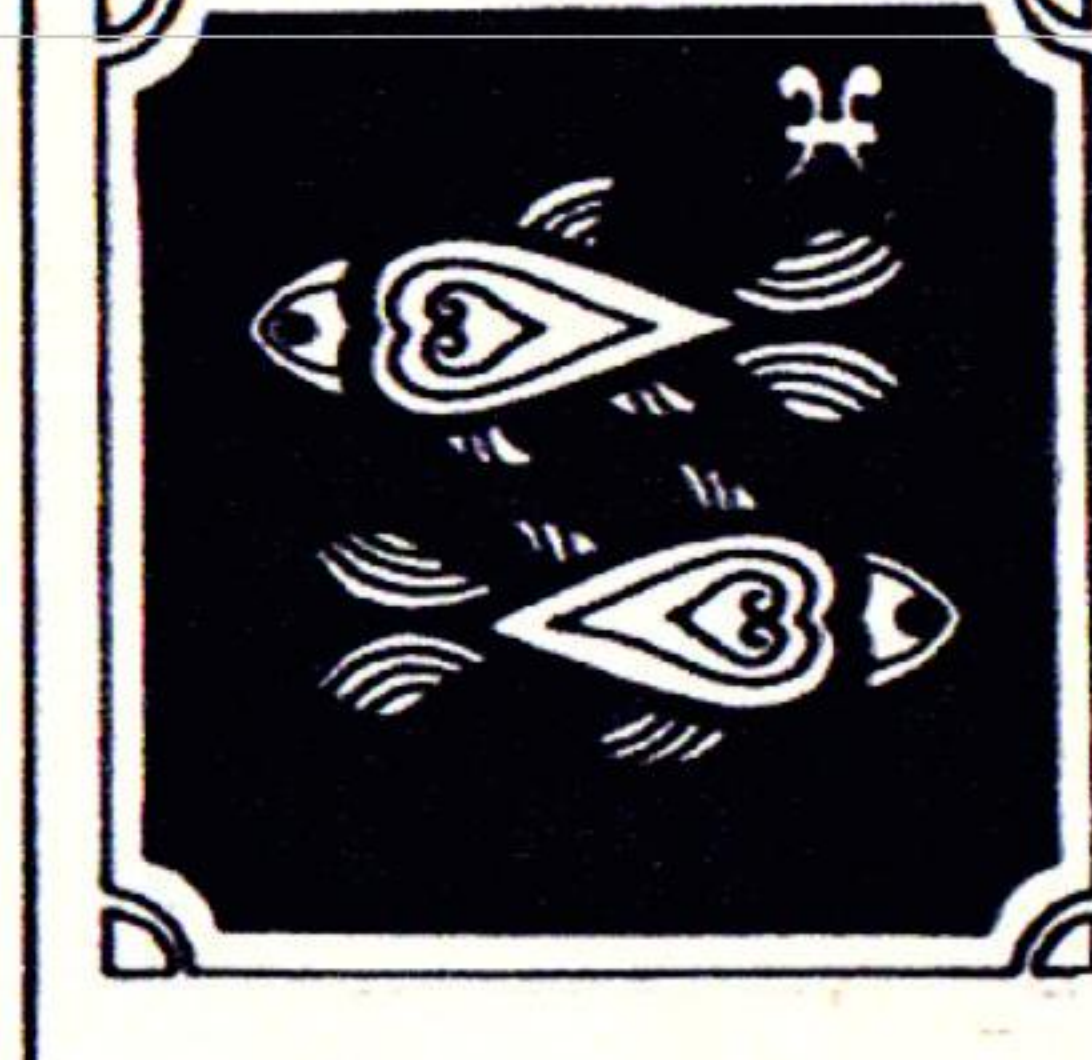
Çabuk ümitsizliğe kapılıyorsunuz. His hayatınızın düzene girmesi için bu huyunuzdan vazgeçmelisiniz. Sevdiklerinizin sizden anlayış beklediklerini unutmayın. Bir mesele yüzünden çok sevdiğiniz bir dostunuzla aranız açılabilir. Haftanın son günleri gelmeden pürüzlü işleri sona erdirmelisiniz. Tatil günlerinde yaşlı dostlarınızla da ilgilenin.

KOVA BURCU

(20 Ocak - 18 Şubat)

Beklediğiniz ziyaretçi gecikebilir. His hayatınızla ilgili kararlarınızı yakınlarınıza açıklamazsanız, his hayatınızın düzeni tehlikeye girecek. Bir mektup üzerine kalabalık bir toplantıya katılmak zorunda kalabilirsiniz. Yeni iş imkânları araştırırken elinizdeki işleri unutmayın. Hafta sonunda hoş sürprizlerle karşılaşabilirsiniz. Bir mektup sizi üzecek.

BALIK BURCU

(19 Şubat - 20 Mart)

Dertlerinizi yakınlarınıza açıklamazsanız bir fayda var. His hayatınızda sakın bir devreye giriyorsunuz. Yakınlarınızın tavsiyelerini kulak arkası etmemekle takdir kazanıyorsunuz. Bir yabancı size çok önemli bir haber getirecek. İş hayatınızı düzene sokmak için biraz daha fazla çaba harcamalısınız. Tatilde paranızı dikkatli harcamalısınız.

BAHÇEDE PİKNIK

Karınca yemekten hoşlanır mısınız?! Evin bahçesine taşıdıkları veya piknik yerinde kurdukları portatif masalarda zevkli bir kahvaltıya kalkışan, keyifli bir yemek sofrası kuranlar, karıncanın tadı-

aklınızda bulunsun

nı bilmez olur mu? Sofra kurulur kurulmaz, karınca ordusu masaya çıkıp, ekmeğin, salataların ve yemeklerin içine dahverirler! Zemin ister toprak olsun, ister beton, bahçede yemek masasını kurmadan önce ihmal etmeyip, masanın ayaklarının altına, içi su dolu konserve kutuları yerleştirin.

Artık rahatça, gerçekten keyifli bir yemek yiyebilirsiniz. Ama, eğer sizin bahçenizdeki karıncalar yüzme biliyorlarsa, o zaman başka!...

YUMURTANIN KABUKLARI

Yumurta haşlandıktan sonra kabuklarını, yumurtayı hiç parçalamadan, hem de çok çabuk soyabilmek, ancak biz ev hanımlarının ihtisasına girer. Tabii, yumurtaların haşlama suyuna bir avuç tuz koymayı ihmal etmemişsiniz, değil mi? Biliyorsunuz, tuzlu suda haşlanan yumurtaların kabukları daha çabuk soyulur. Tuz koymayı unutmuşsa-

nız bile ziyarı yok. Yumurtaları zedelemeyen soymak için başka çareye başvurabilirsiniz. Sıcak suyu döküp, yumurtaları kabın içinde, ileri geri hızlı hızlı sallayın. Yumurtalar sağa sola çarpıp, kabukları çatlayınca, kaba hemen soğuk su koyun. Artık, yumurtaların kabuklarını soymaya başlayabilirsiniz. Ne kadar kolay oluyor, değil mi!

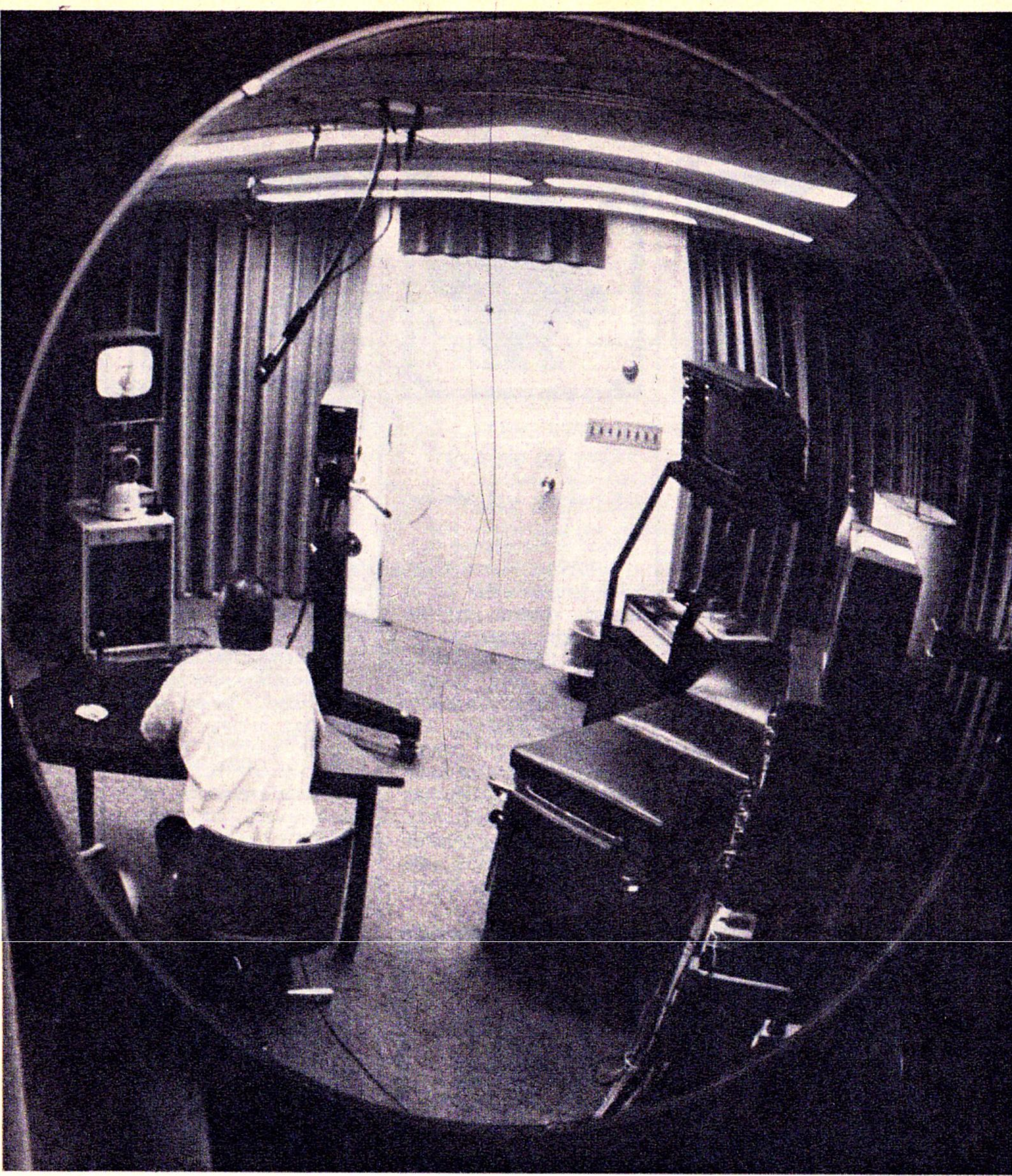
PUDRANIN ZARARLARI

Çoğumuz bebeğin altını temizleyip sildikten sonra pudralamak gerektiğine inanırız. Halbuki, pudra, aslında bebeğin cildine fayda yerine zarar verir.

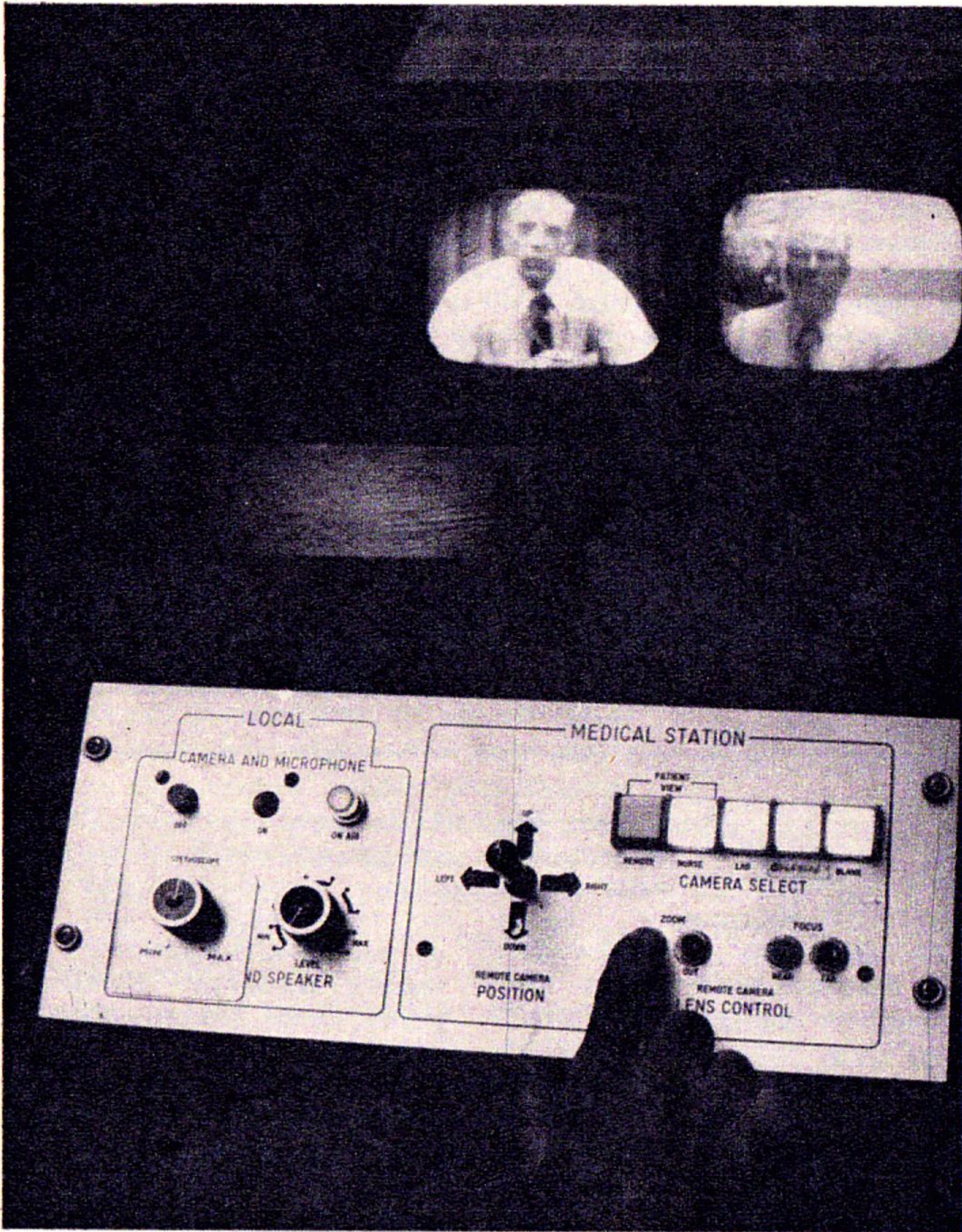
Altını kapattıktan kısa bir süre sonra, bebek yeniden altını ıslatacağına göre, bol bol serptiğiniz pudra da ıslanıp kireç gibi sertleşecek demektir. Nemli pudra, bebeğin bezine süründükçe, bebeğin nazik cildini tahriş edecektir. Artık pudrayı cömertçe kullanmaktan vazgeçin. Veya, bir parça pamukla cilde iyice yedirerek yaymaya ve fazla serpmemeye dikkat edin. Hatta pudra yerine bebek yağı veya zeytinyağı bile kullanabilirsiniz. Yağı, bir parça pamuğa damlatıp, cildin üzerinde gezdirin. Ham yağ cildi besleyip kurumasını önlediğinden, bebeğinizin cildine ayrıca çok faydası da olacaktır.

Ruh hastaları şimdi de «TV» ile tedavi ediliyor

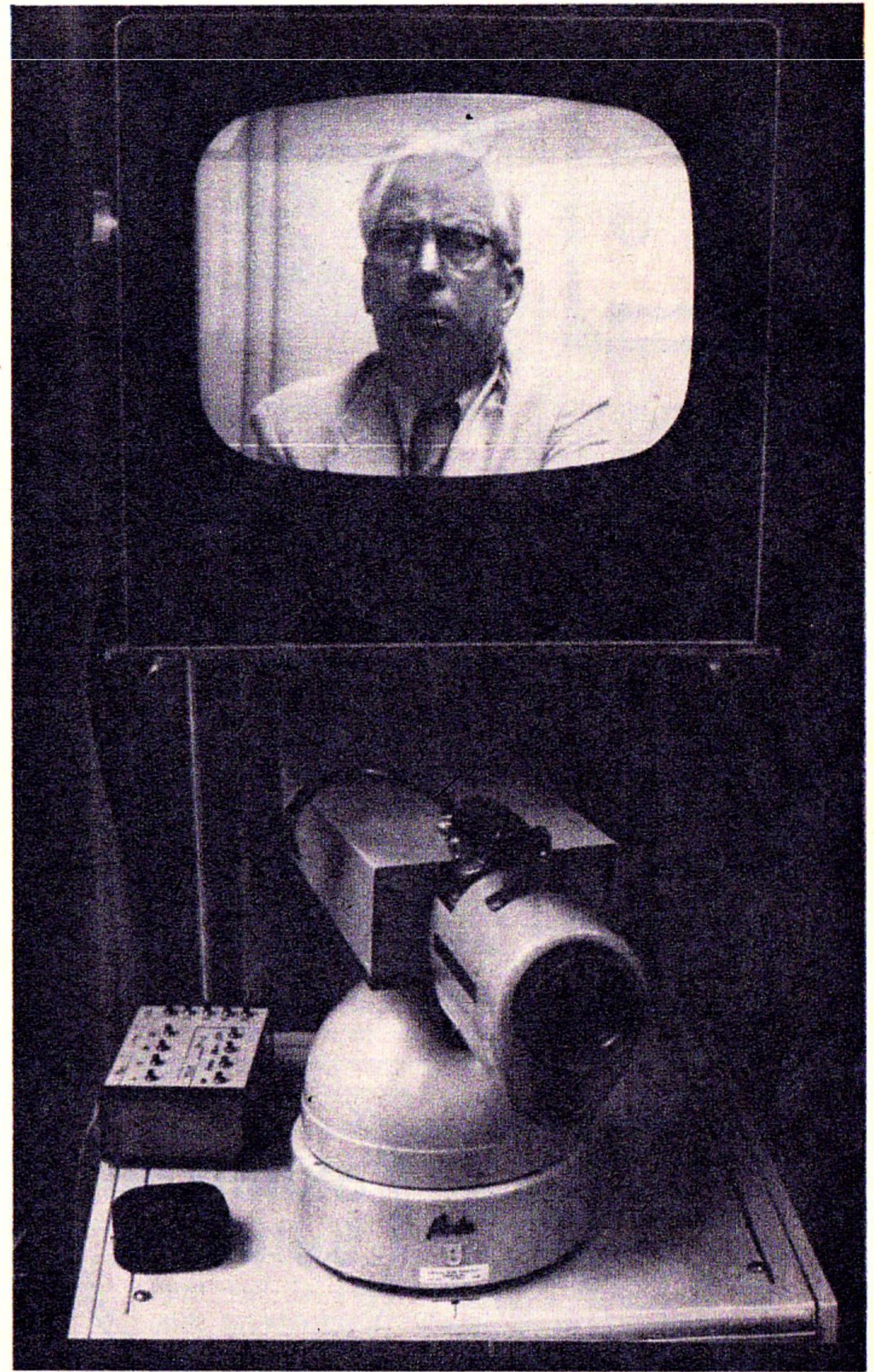
Özellikle Amerika'da bazı psikiyatri uzmanları tedaviye muhtaç kimselerle televizyon aracılığı ile görüşüyor, ekrandan telkinler yaparak onları ruh sağlığına kavuşturuyor.

FİLM DEĞİL
Tele-psikiyatri klinikleri, televizyon programlarının hazırlandığı stüdyolardan farksız. Hastalar, salonda yapayalnız olduklarını düşündükleri için daha rahat konuşuyorlar.

SİHİRLİ DÜĞMELER
Televizyonla ruh tedavisinde şu düğmeler ve televizyon ekranı çok büyük önem taşıyor.

DOKTOR KONUŞUYOR — Boston'daki tele-psikiyatri kliniğinin başdoktoru Thomas Dwyer, ekranda, hastasıyla konuşurken, kendi önündeki ekrandan da hastasını inceliyor.

JIM MALLOY şofördü. Kamyone-
tiyle Boston'un Logan havaala-
nına yük taşıyıp geçimini sağ-
lıyordu. Hayatından memnun
olmaması için hiç bir neden yok-
tu. İşini seviyordu, kazancı yerin-
deydi, mutlu bir yuvası vardı. Hele
şu kamyonetin taksitini de bir ta-
mamlarsa, iyice rahata kavuşacaktı.
O cuma sabahı, büyük bir neşe

içinde kamyonetine atlayan Malloy,
havaalanına vardığı zaman hiç
beklenmedik bir anda karşısına çı-
kan çocuğu ezmek için direksi-
yonu yana kırdı ve araba yan yat-
tı. Kamyonet bu kazadan pek ha-
sar görmemişti ama Jim Malloy'un
sağ eli paralanmıştı. Genç adamı
hemen sedyeye koyup havaalanının
hastanesine götürdüler. Hemşireler,

genç adamın yarasını temizlemeye
çalışırlarken Jim Malloy kendine
geldi. Elini sargılar içinde görünce
aklı başından gitti. İşte dünyası bir
anda yıkılıvermişti. Bu sakat el ile
artık hiç bir iş yapamazdı. Çoluğunu
çocuğunu neyle geçindirecekti? A-
rabanın borcunu neyle ödeyecekti?
En iyisi bu dünyadan çekip gitmek-
ti. Jim Malloy, hastanenin damına

çıkıp kendini aşağıya atacağını söy-
lüyordu. Hemşireler ve doktorlar
genç adamı yatıştırmaya çalışırlar-
ken Massachusetts'deki hastaneye
de telsizle acele bir haber iletildi.

Biraz sonra hemşireler, Jim Mal-
loy'u bir başka odaya aldılar. Bura-
da bir televizyon vericisi vardı ve
ekranda bir adam konuşuyordu.
Son günlerde gerçekten büyük ya-

rarlar sağlayan tele-psikiyatri kliniğinin baş doktoruydu konuşan adam. Psikiyatri uzmanı, ekrandan Jim Malloy'a hitabedip ona nasihatler vermeye başlamıştı. Bir yandan da genç adama sorular soruyor, onun dertlerini anlamaya çalışıyordu. Jim Malloy'un sözlerini, oda içindeki televizyon alıcısı psikiyatri uzmanına naklediyordu.

Jim Malloy, bugün hayatını Massachusetts'deki tele-psikiyatri kliniğine borçlu olduğunu her fırsatta tekrarlıyor.

Televizyonla haberleşme ve görüşmenin ilk örneklerini vaktiyle Baytekin filmlerinde izlemiştik. O zamanlar seyircilere pek saçma bir hayal ürünü gibi görünen bu tele-haberleşme, uzay yolculuklarında gerçek oldu.

Bugün Amerika'daki tele-psikiyatri kliniklerinin sayıları giderek artmaktadır. Ama bunların içinde en başarılısı Massachusetts'deki kliniklerdir. Başlangıçta televizyon kameralarının, çeşitli elektronik cihazların hastalar üzerinde olumsuz etki yaratacağı, ruh hastalarının böyle bir ortamda rahat rahat konuşamayacakları sanılmıştı. Oysa tam aksi oldu. Hastalar, yanbaşlarında değil de televizyon ekranında gördükleri doktorlarla daha rahat konuşuyorlar, hiç çekinmeden içlerini dökabiliyorlardı. Doktor da hastayı kendi önündeki ekrandan rahatlıkla izleyebiliyor, gerekirse, hastanın yüzünü daha yakından inceleme olanağını buluyordu. Televizyon aracılığıyla görüşmek hastalar için de doktorlar için de çok büyük yararlar sağlamıştı. Tele-kliniklerde, grup tedavilerinin bile rahatlıkla yapılabilmesi, bu işin ne kadar yararlı olduğunu göstermeye yetiyor. Özellikle okul çağındaki çocuklar, dertlerini televizyon ekranında gördükleri doktora anlatabiliyorlar.

Amerika'da tele-psikiyatri kliniklerinin büyük ilgi toplaması, başka ülkelerdeki psikiyatri uzmanlarını da harekete geçirdi. Bu kliniklerde sık sık yabancı ülkelere gelmiş psikiyatri uzmanlarına rastlanıyor. Gerçi tele-psikiyatri kliniği henüz emekleme çağında sayılır, ama kısa zamanda bu yöntemin bütün dünyaya yayılacağından şüpheniz olmasın.

ANNELERİNİ ARATMADI — Theo Linder'in eşi öldüğü zaman geride biri kız (Petra), diğeri erkek (Heinz), iki çocuk kalmıştı. Baba her şeyi göze aldı. Annenin yokluğunu hissettirmede. Şimdi onlar babalarına destek oluyor.

Babalar da gerektiğinde analık yapabilir!

Günümüzün koşulları babalara büyük sorumluluklar yüklüyor. Bunların başında annelerin görevlerini yüklenmek de var...

ÇOCUKLARINI babasız büyütop, onlara hem analık, hem babalık yapan fedakâr kadınların öyküleri anlatıla anlatıla bitirilemiyor. Günümüzde ise, işler tersine döndü. Şimdi çocuklarına ana yokluğunu hissettirmeyen, yavrularına hem babalık, hem de analık yapan babaların öyküleri ilgi uyandırıyor.

Bakıyorsunuz, iki-üç çocuklu bir karı-koca, geçinemeyip ayrılmış ve çocuklar da babaya kalmış. Baba, yavrularına annelerinin yokluğunu hissettirmemek için, canla-başla çalışmak zorunda. Çocuklarının herşeyiyle ilgileniyor.

Eşini kaybettikten sonra çocuklarını üvey anne eline bırakmak istemeyen babalar

da, aynı şekilde canlarını dişlerine takıp, çocuklarına babalık ve analık etmeyi başarıyorlar. Tabii bu, hiç de kolay bir iş değil. Ancak çocuklar da babalarına yardımcı olabiliyorlar, anasız yavruların mutluluğu sağlanabiliyor. Karısının sağlığında bir kere bile olsun evinin mutfağına girmeyen baba, iş başa düşünce pekâlâ kolları sıvayıp çocuklarına yemek hazırlıyor.

Çocuklara hem anne, hem baba olmak, sabır, anlayış ve fedakârlığı göze alabilmeye bağlı. Baba, çocuklarına bakabilmek için kendi rahatından ve zevklerinden fedakârlık ederken, çocuklar da babalarına anlayış gösterip, ona ellerinden geldiği kadar yardımcı olacaklar elbette! ■

İŞ BAŞINDA — Dr. Thomas Dwyer, ekran başında tele-psikiyatri yoluyla hastasını tedavi etmek için modern yöntemlerden yararlanıyor...

BABASININ OĞLU — Mimar Horst Kretner, eşinden ayrıldığı zaman oğlu Timi'yi yanına aldı. Genç mimar, ilk günlerde biraz güçlük çekti, ama kısa zamanda her şey yoluna girdi. Baba - oğul şimdi hep beraberler.

ARKADAŞ GİBİ — Dieter Gaebler ile on üç yaşındaki oğlu Michael de, iki iyi arkadaş gibi anlaşıyorlar...

JUDITH BLAU

(Türk Haberler Ajansı)

HAFTALIK MECMUA

YIL : 20 SIRA No. : 981
SAYI : 30 CİLT : 2 1975

SAHİBİ ve GENEL YAYIN MÜDÜRÜ

Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

SORUMLU MÜDÜR:

Mehmet A. KAYABAL
Telefon : 22 29 19

SANTRAL : 27 95 10 (4 hat)

İDAREHANE:

Türbedar sokak No. 22
Divanyolu - İSTANBUL
Posta Kutusu: 59 - İstanbul

ANKARA BÜROSU: İzmir cad-
desi, Aydın Apartman, 33/7,
Yenişehir. Telefon : 17 77 24

BASILDIĞI YER:

Doğan Kardeş Matbaacılık
Sanayii A.Ş. - İSTANBUL

ABONE İÇİN MÜRACAAT:

Bateş Bayilik Teşkilatı A. Ş.
Molla Fenari sokak, No: 1
Cağaloğlu - İstanbul.
Tel: 27 61 10

ABONE ŞARTLARI:

Yurt içi:

Yıllık (52 sayısı) 260 TL.
6 Aylık (26 sayısı) 130 TL.

Yurt dışı:

BÜTÜN ÜLKELER ADI POSTA
Yıllık (52 sayısı) 350 TL.
6 Aylık (26 sayısı) 175 TL.

AVRUPA ÜLKELERİ — UÇAK
Yıllık (52 sayısı) 500 TL.
6 Aylık (26 sayısı) 250 TL.

Avrupa dışındaki ülkelerin
uçak ile abone ücretleri için
Abone Servisimize mektupla
müracaat gerekmektedir.

Foreign Countries:

REGULAR MAIL FOR ALL C.:
Annually (52 copies) 25. — \$
Semiannually (26 ") 12.50 \$

AIR MAIL — EUROPEAN C.:
Annually (52 copies) 35.72 \$
Semiannually (26 ") 17.86 \$

Foreign countries outside of
Europe, should apply to our
subscription service, for air-
mail subscription rates.

İLAN TARİFESİ:

Siyah - Beyaz:

Tam sayfa: TL 10 000
1/2 sayfa: TL 6 000
1/4 sayfa: TL 3 500

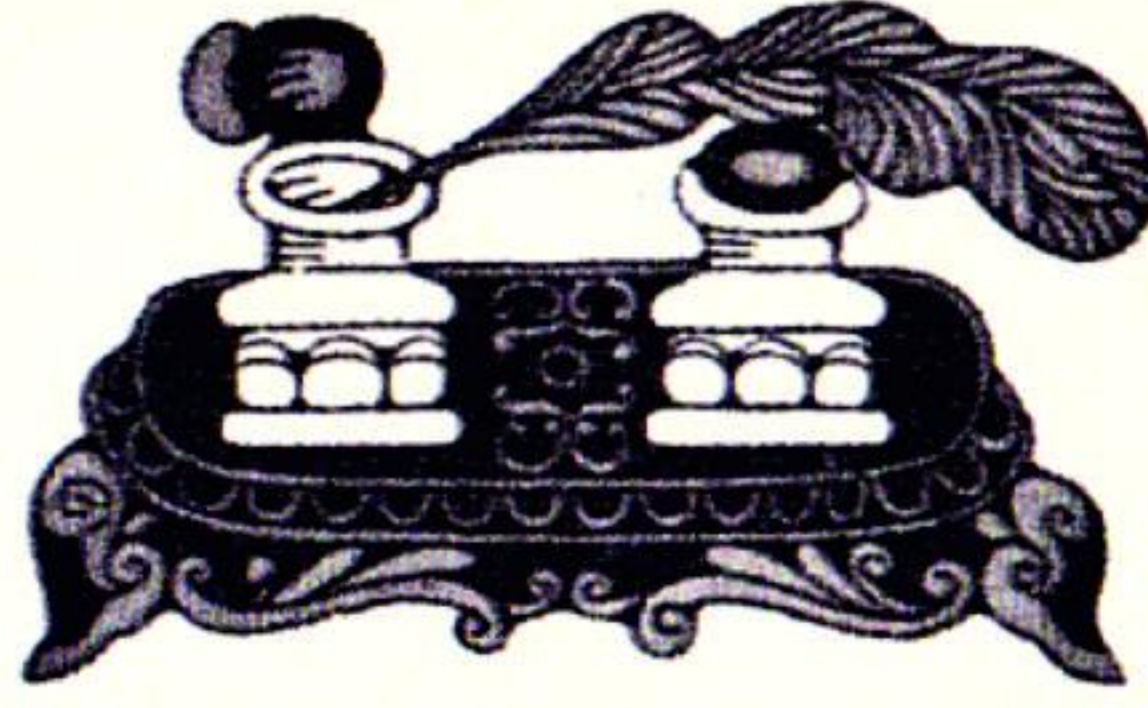
Çok Renkli:

Tam sayfa: TL 17 500
1/2 sayfa: TL 10 000
1/4 sayfa: TL 6 000
Arka kapak: TL 22 500

Renkli ilânlarda orijinal renk-
ler garanti edilmez. Neş-
redilen ilânlara sorumlu-
luğu ilân sahiplerine aittir.

TELİF HAKLARI:

Neşrettiğimiz bütün yazı ve
resimlerin iktibas hakkı
mahfuzdur. Gönderilen ya-
zı ve resimler iade edilmez.

HAYAT'a mektup

Kayabaşı'ndan
Halil Başol'a:

«Kızımı on bin lira baş-
lık parası ile evlendirdim.
Daha fazla ederdi, ama oğ-
lan tarafının mali gücü
yoktu. Razi oldum. Arası
iki yıl geçti, damat hayır-
sız çıktı. Kızım iki çocuk-
la evine döndü. İmam ni-
kâhlı oldukları için boş-
muş. Bu durum karşısında
ben ne yapayım?» Yapaca-
ğınız bir şey kalmamıştır.
Madem ki kızınızı para
karşılığı sattınız, onun ü-
zerinden bir para aldınız,
şimdi de bakmak zorun-
dasınız. Mektubunuzun bir
yerinde «Başlık parasını
yerip ucuruyorlar, bir kızı
giydirep kuşatmak, besle-
mek bedava mı oluyor?»
diyorsunuz. Siz kız evlât
ticaretine kalkmışsınız.
Tıpkı buzağı ticareti ya-
par gibi.

Bayan İclâl Soydan'a:

Kızınıza pul koleksiyon-
culuğu merakı aşılamanız
yararlı bir şeydir. Fakat

biz yazdığınız gibi bunun
pek kârlı bir iş olduğunu
zannetmeyin. Bir aralık
yüzlerce genç, seri seri pul
alarak toplamaya başlar,
fakat bunları saklamasını
bilmezler. Koleksiyonculuk
işini sonuna kadar götüren
pek az insan vardır. Çok a-
cıklı bir tarafı da, büyük
merak sarmış ve epeyce
kıymetli bir koleksiyona
sahip olmuş bulunan bazı
kimselerin miras olarak
bıraktıkları bu koleksiyon-
lar gülmeye bir fiyata satıl-
masıdır. Pul meraklıları a-
rasında hanımlar pek az-
dır.

İstanbul'dan
İhsan Güray'a:

Sorduğunuz isimlerin
manalarını veriyoruz: Az-
râ: (Kızoğlan kız), Hase-
ne: (Güzel iş), Dildar: (Gö-
nül tutan, gönül avlayan),
Semenbu: (Yasemin koku-
lu). Bu son ismin kadın
ismi olarak kullanıldığını
rastlamadık.

Ankara'dan

Bay İhsan Meremetçi'ye:

Meramet, üstünkörü ta-
mir, acele onarma anlamı-
na gelir. Bozuk şeyleri mu-
vakkat olarak tamir edene
merametçi denir. Kelime-
nin aslı Arapça'dır. Herhal-
de ailenizde bu işi yapan
becerikli bir kimse var-
mış ki kelimeyi kendileri-
ne soyadı olarak almışlar.

BULMACA

Geçen sayının çözümü:

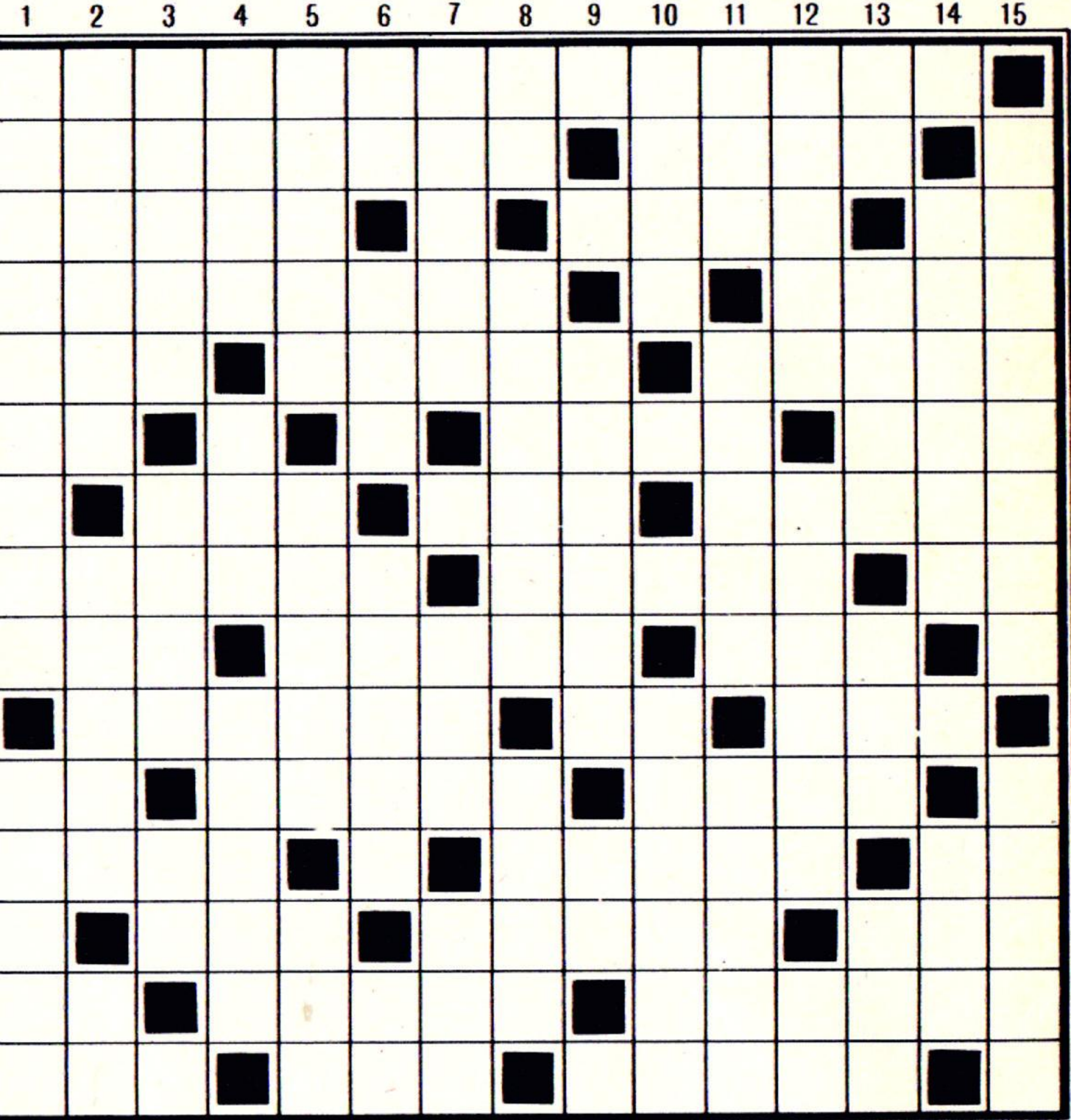
SOLDAN SAĞA: 1: Temmuzun bi-
rinci günü kutlanan bayram. 2: Bir-
den etki yapma (ilâç hakkında) —
Familya. 3: Kız çocuklarının oyun-
cağı — Çardakta üzüm veren ağaç
— Genişlik. 4: Gündelikte çalışan iş-
çiler — Yerli taş. 5: İyice yanıp du-
manı tükenmiş ateş — İhsan — En
kalın ip. 6: Tahıl tozu — Üzerinde
yemek yenen sehpa — Telefondaki
ses. 7: Spor örgütleri arasında oy-
nanan oyun — İnsan cildi — Put.
8: Kokulu taneleri rakıcılıkta kulla-
nılan bir bitki — Dil — Borazan se-
si. 9: Can suyu — Bakterilerin ço-
mak biçiminde ince uzun olan çe-
şidi — Kırsağın yavrusu. 10: Asker-
lerin yanlarında taşıdıkları su kabı
— Bağışlama — Kokmuş ceset. 11:

İşaret sıfatı — Bir düzine miktarı
— Yılın onuncu ayı. 12: Sinirler —
İlk yazda çıkan bir ağaç yemişi —
Bir nota. 13: Yapma göl — Örnek
— İlkel deniz taşıtı. 14: Binek hay-
vanlarından — Yenecek ufak tefek
— Suçsuz yere para ödemeğe zo-
runlu kalma. 15: Kışın yağar — Ka-
paro — Dairelerde çalışan personel.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: En çok
çocuklarda görülen bir hastalık —
Tan. 2: Manisa lâlesi — Irz — Uzak
işareti. 3: Acı bir lezzet veren sebze
meyvesi veya tohumu — Anlam —
Kırmızı. 4: Asri han — Adale —
Çocukların kırbaça vurarak çevir-
dikleri oyuncak. 5: İnhisar — Sürtü-
leri otlatan kimse — Bir çeşit baş-

lık. 6: Başkan yardımcısı veya ikin-
ci derecede olan kimse — Bir pey-
gamber adı — İnce yapılı — Bir no-
ta. 7: Tıraş bıçaklarına verdiğimiz
genel isim — Çiçeğin sapı — İçki.
8: Brom cisminin simgesi — Ana-
dolu'nun karşıyakasına verdiğimiz
isim — Bir ilde doğmuş. 9: İç giysi-
lerimizden biri — Duman kırı. 10:
Kanun — Eski çağlarda memleketi-
mizde erkeklerin ve kadınların giy-
dikleri üstlük. 11: Tersî âmir, ku-
mandan anlamına gelir — Ekin biç-
me zamanı — En pratik yazı aracı.
12: İlgi — Tahlil — Yüz. 13: Kuzu
sesi — Meydan — Hayvan yiyeceği
— Baş. 14: Büyük vilâyet — Sıcak
esen rüzgâr. 15: Teşrihle ilgili — Du-
huliye veya seyahat ücreti makbuzu.

OKUYUCULARIMIZIN ÇOCUKLARI

Senem Özgür
ANKARAŞebnem Özçelik
ALMANYAGiray Öztefeli
İSTANBULŞehmuz Tezman
İSTANBULNejlâ Ulusu
İSTANBULNuri Sevil
İSTANBUL

**Beyazlarda, renklilerde
Bana OMO temizliği
gerek.**

**Çünkü OMO'da daha
etkili temizleme gücü var**

**Beyazlar daha beyaz
Renkliler daha parlak.**

Akbank yurda dönen işçilerimize ve yurdumuza gelen turistlere yardımcı olmak, özellikle döviz işlemlerini hemen çözümlmek için Kapıkule'de çalışmalarını sürdürmektedir.

Herbiri birkaç yabancı dil bilen Akbank karşılama ekibi elemanları, yaz aylarında aralıksız 24 saat görev başında bulunmaktadır.

AKBANK

Güveninizin Eseri